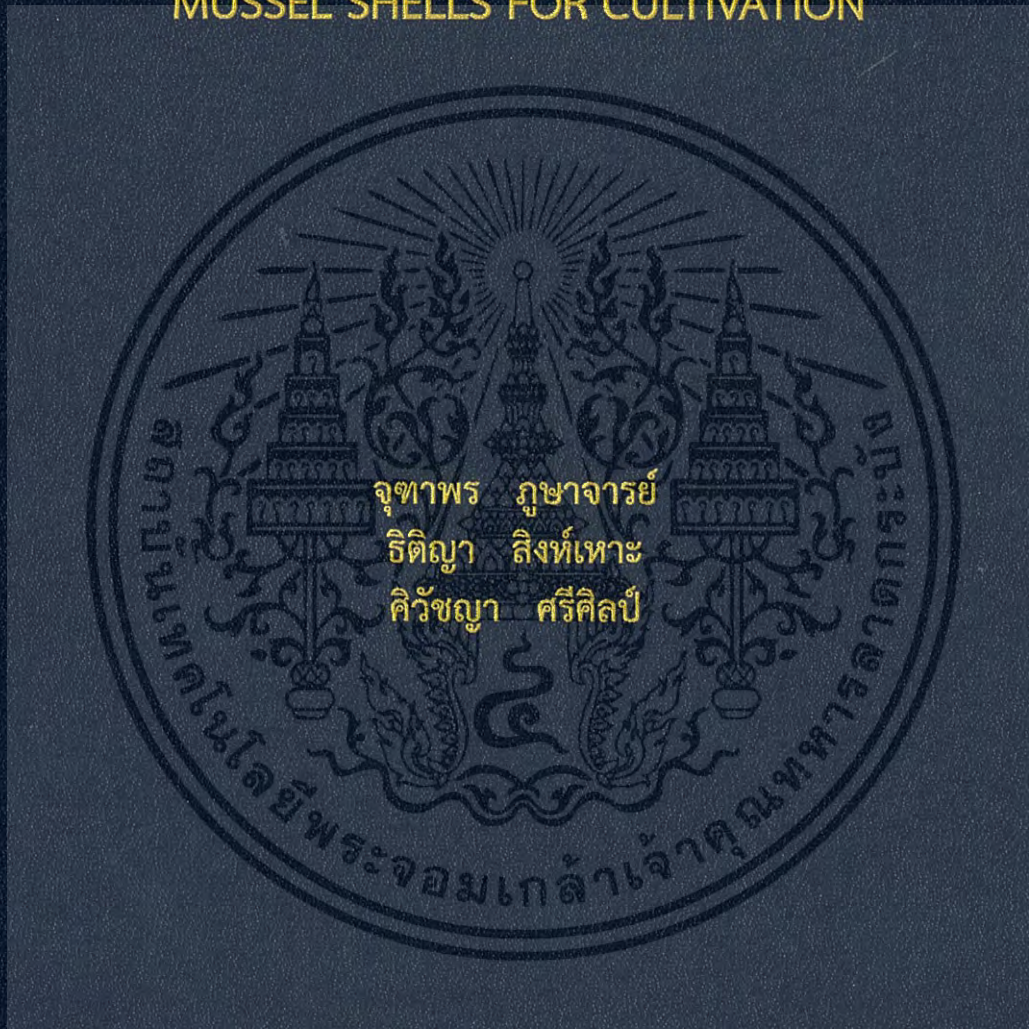

การแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยวด้วยสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ
จากเปลือกหอยแมลงภู่มื่อใช้ในการเพาะปลูก

ACID SOIL REMEDIATION BY SOIL AMENDMENT FROM
MUSSEL SHELLS FOR CULTIVATION

โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (เคมีสิ่งแวดล้อม)
ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

การแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยวด้วยสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ
จากเปลือกหอยแมลงภู่เพื่อใช้ในการเพาะปลูก

ACID SOIL REMEDIATION BY SOIL AMENDMENT FROM
MUSSEL SHELLS FOR CULTIVATION

โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (เคมีสิ่งแวดล้อม)
ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ACID SOIL REMEDIATION BY SOIL AMENDMENT FROM
MUSSEL SHELLS FOR CULTIVATION

CHUTAPORN PHUSAJARN

THITIYA SINGHOA

SIWATCHAYA SRISIN

A SPECIAL PROJECT SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF BACHELOR OF SCIENCE
(ENVIRONMENTAL CHEMISTRY)

DEPARTMENT OF CHEMISTRY FACULTY OF SCIENCE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
ACADEMIC YEAR 2017

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อโครงการพิเศษ

การแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยวด้วยสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ จากเปลือกหอยแมลงภู่นำไปใช้ในการเพาะปลูก
Acid Soil Remediation By Soil Amendment From Mussel Shells For Cultivation

ชื่อนักศึกษา

นางสาวจุฑาพร ภูษาจารย์ รหัสนักศึกษา 57050576
นางสาวธิดิญา สิงห์เหาะ รหัสนักศึกษา 57050606
นางสาวศิวัญญา ศรีศิลป์ รหัสนักศึกษา 57050645

ปริญญา

วิทยาศาสตร์บัณฑิต (เคมีสิ่งแวดล้อม)

ภาควิชา

เคมี

ปีการศึกษา

2560

อาจารย์ที่ปรึกษา

ดร.กลีนสุคนธ์ สุวรรณรัตน์

คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) อนุมัติให้โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (เคมีสิ่งแวดล้อม) ประจำปีการศึกษา 2560

คณะกรรมการสอบ	ลายมือชื่อ
ผศ.พีสมัย ชัยรัตน์อุทัย ประธานกรรมการ	
ผศ.ดร.บรรจง บุญชม กรรมการ	
ดร.กลีนสุคนธ์ สุวรรณรัตน์ กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา	

ลิขสิทธิ์ของคณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อโครงการพิเศษ	การแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยวด้วยสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ จากเปลือกหอยแมลงภู่เพื่อใช้ในการเพาะปลูก		
ชื่อนักศึกษา	นางสาวจุฑาทพร ภูเขาจารย์	รหัสนักศึกษา	57050576
	นางสาวธิดิญา สิงห์เหาะ	รหัสนักศึกษา	57050606
	นางสาวศิวัญญา ศรีศิลป์	รหัสนักศึกษา	57050645
ปริญญา	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (เคมีสิ่งแวดล้อม)		
ภาควิชา	เคมี		
คณะ	วิทยาศาสตร์		
มหาวิทยาลัย	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.)		
ปีการศึกษา	2560		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.กลิ่นสุคนธ์ สุวรรณรัตน์		

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาการแก้ปัญหาดินเปรี้ยวโดยใช้เปลือกหอยแมลงภู่เป็นวัสดุในการปรับปรุงดิน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 สูตร ได้แก่ สูตรที่ 1 เปลือกหอย, สูตรที่ 2 ยิปซัมจากเปลือกหอย และสูตรที่ 3 ยิปซัม-แคลเซียมฟอสเฟตในเตรตจากเปลือกหอย ได้ดำเนินการศึกษา คือ 1.) ทำการบ่มดินเปรี้ยวด้วยสารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยสูตรต่าง ๆ 3 สูตร จำนวน 5 ซ้ำ จากการคำนวณความต้องการปุ๋ย บ่มไว้เป็นเวลา 7 วัน แล้วนำมาวิเคราะห์คุณสมบัติทางเคมีเพื่อยืนยันผลองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อหาสารปรับปรุงดินสูตรที่ดีที่สุดที่สามารถแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยวควบคู่กับการเพิ่มปริมาณธาตุอาหารให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืช สรุปได้ว่า สารปรับปรุงดินสูตรที่ 1 สามารถแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยวได้ดีที่สุดโดยดูจากค่า pH แต่ยังขาดปริมาณธาตุอาหาร สารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 สามารถแก้ไขปัญหาค่า pH ของดินได้รองลงมาและให้ปริมาณธาตุอาหารเพิ่มมากขึ้น และสารปรับปรุงดินสูตรที่ 3 แก้ไขปัญหาค่า pH ของดินได้น้อยที่สุด แต่สามารถให้ปริมาณธาตุอาหารในดินได้เหมาะสมมากที่สุด โดยภาพรวมเราจึงเลือกสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 เป็นสูตรที่ดีที่สุด สามารถแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยวควบคู่กับการเพิ่มปริมาณธาตุอาหารให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืช รวมทั้งมีต้นทุนในการผลิตสารปรับปรุงดินที่ต่ำ เป็นต้น 2.) ทำการหาอัตราส่วนในการเติมสารปรับปรุงดินที่ดีที่สุดที่ทำให้พืชเจริญเติบโต โดยจะทำการบ่มดินกับสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 ในอัตราส่วนต่าง ๆ เทียบกับการคำนวณปริมาณความต้องการปุ๋ยของดิน ได้แก่ 0LR, 1/4LR, 1/2LR, 1LR และ 2LR เป็นระยะเวลา 14 วัน แล้วนำมาทดสอบปลูกผักบุ้งจีน จัดกลุ่มการทดลองเป็นแบบ CRD ทั้งสิ้น 20 สิ่งทดลอง แบ่งเป็น 5 treatment 4 ซ้ำ โดยศึกษาการเจริญเติบโตของผักบุ้งจีนจากความสูง, จำนวนใบ และน้ำหนักสดเมื่อครบ 28 วัน เราจึงทำการเก็บเกี่ยวผลผลิต สรุปได้ว่า ดินที่เติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 ในอัตราส่วนความต้องการปุ๋ย 1LR ทำให้ผักบุ้งจีนมีการเจริญเติบโตมากที่สุด ซึ่งมีค่าความสูง จำนวนใบ และน้ำหนักสด คือ 35.22 cm, 10 ใบ และ 3.5415 g ตามลำดับ โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับทุกอัตราส่วน

คำสำคัญ : ดินเปรี้ยว, เปลือกหอย, สารปรับปรุงดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Title	Acid Soil Remediation By Soil Amendments FromMussel Shells For Cultivation		
Students	Miss Chutaoporn	Phusajarn	Student ID 57050576
	Miss Thitiya	Singhoa	Student ID57050606
	Miss Siwatchaya	Srisin	Student ID57050645
Degree	Bachelor of Science (Environmental Chemistry)		
Department	Chemistry		
Faculty	Science		
University	King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang (KMITL)		
Academic Year	2017		
Advisor	Dr.Glinsukol Suwannarat		

Abstract

The purpose of this study was acid soil remediation using mussel shells as soil improvement material. It was divided into 3 formulas, namely the 1st formula (calcium carbonate from shell), the 2nd formula (gypsum from the shell) and the 3rd formula (gypsum - calcium phosphate nitrate from shell). The first experiment, the soil amendment from mussel shell 3 formula was applied on lime requirement (LR) of soil with 5 replications and incubated for 7 days. The soil was sampling and analyzed to find the best soil amendment from mussel shell that can solved the problem of acid soil together with the increase of nutrient content in the soil to suitable the needs of plants. The result indicated that soil amendment the first formula was the best solution for soil acidification but lack of nutrients for plants. The 2nd and 3rd formula was to solve the problem of soil pH and to increase the amount of nutrients needed by the plants. Thus, we choose the 2nd formula was the best formula because It can solve the problem of acid soil together with the increase of nutrient demand of plants and the cost of producing soil improvers is low etc. The second experiment studied the effects of soil amendment the 2nd formula on grown of water convolvulus in acid soil, was laid out in Completely Randomize Design (CRD) including of 5 treatments : soil amendment from mussel shell (the 2nd formula) 5 levels (0, 1/4, 1/2, 1 and 2LR) with 4 replications. The result indicated that growth of water convolvulus in 1LR was highest. The height, leaf number and fresh weight were 35.22 cm, 10 leaf and 3.5415 g, respectively, significantly different from each other.

Keywords: Acid soil, Shell, Soil Amendment

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

โครงการพิเศษเล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือ คำปรึกษา และคำแนะนำจากหลาย ๆ ฝ่าย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ ดร.กลินสุคนธ์ สุวรรณรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ ที่ได้มอบความรู้ ให้ความช่วยเหลือแนะนำในเรื่องต่าง ๆ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องของโครงการพิเศษ ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ให้ข้อเสนอแนะ และติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการโครงการพิเศษนี้ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณ ผศ.พิสมัย ชัยรัตน์อุทัย และ ผศ.ดร.บรรจง บุญชม ประธานกรรมการและกรรมการ ผู้คุมสอบที่ได้สละเวลาเข้าร่วมรับฟังการนำเสนอโครงการพิเศษ พร้อมทั้งให้คำแนะนำ และแนวคิดต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขโครงการพิเศษให้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณ คุณจิรัชญา ละอองพันธ์ เพื่อนร่วมสาขาวิชา ที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บดิน ตัวอย่างเพื่อนำมาศึกษาโครงการพิเศษนี้

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ประจำห้องปฏิบัติการเคมี คุณชัชชัย สัทธลักษณ์, คุณสาคร สอนพงษ์, คุณณัฐพล ไกรธรรม และเจ้าหน้าที่ธุรการภาคเคมี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้ความช่วยเหลือในการจัดหาอุปกรณ์ และช่วยจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานในการทำโครงการพิเศษนี้

ขอขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ครอบครัว และเพื่อนๆ ที่คอยให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ และให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการทำโครงการพิเศษนี้ให้ผ่านไปด้วยดี

จุฑาพร ภูเขาจารย์

ธิดิญา สิงห์เหาะ

ศิวัชญา ศรีศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูป	ซ
คำย่อ/สัญลักษณ์	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 ดินกรด	4
2.1.1 ความหมายของดินกรด	4
2.1.2 สาเหตุของการเกิดดินกรด	4
2.1.3 แนวทางในการแก้ไขปัญหาดินกรด	5
2.2 วัสดุที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาดินกรด	6
2.2.1 แคลเซียมจากธรรมชาติ	6
2.2.2 ปูน	7
2.2.3 อำนาจทำให้เป็นกลางของปูน	8
2.2.4 ปฏิกริยาของปูนในดิน	11
2.2.5 ความต้องการปูนของดิน	12
2.2.6 ประโยชน์ของการใส่ปูนในดิน	13
2.2.7 ข้อควรระวังในการใส่ปูน	13
2.3 เปลือกหอย	14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
2.4 สารปรับปรุงดิน.....	15
2.4.1 ความหมายของสารปรับปรุงดิน.....	15
2.4.2 ประเภทของสารปรับปรุงดิน.....	15
2.4.3 ประโยชน์ของสารปรับปรุงดิน.....	16
2.5 ธาตุอาหารพืช.....	16
2.6 ผักบั้งจีน.....	19
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
3.1 เครื่องมือและอุปกรณ์.....	27
3.2 สารเคมี.....	28
3.3 วิธีการศึกษาค้นคว้า.....	31
บทที่ 4 ผลการวิจัยและการอภิปรายผล.....	38
4.1 คุณสมบัติของวัสดุปลูก.....	38
4.1.1 สมบัติทางกายภาพของดินตัวอย่าง.....	38
4.1.2 สมบัติทางเคมีของสารปรับปรุงดิน.....	39
4.1.3 สมบัติทางเคมีของดินตัวอย่างและดินตัวอย่างหลังทำการปรับปรุง.....	40
ด้วยสารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยแมลงภู่สูตรต่าง ๆ	
4.2 คุณสมบัติของดินหลังทำการป่มด้วยสารปรับปรุงคุณภาพดิน.....	42
4.2.1 เปอร์เซ็นต์ความชื้น.....	42
4.2.2 ค่าพีเอช (1:1).....	43
4.2.3 ค่าการนำไฟฟ้า (dS/m).....	44
4.2.4 ปริมาณอินทรีย์วัตถุ (%).....	45
4.2.5 ความสามารถในการแลกเปลี่ยนประจุ (meq/100g).....	46
4.2.6 ความเป็นกรดและปริมาณอะลูมิเนียมที่แลกเปลี่ยนได้ (meq/100g).....	47
4.2.7 ปริมาณไนโตรเจนที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (mg/kg).....	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
4.2.8 ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (mg/kg).....	49
4.2.9 ปริมาณโพแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (mg/kg).....	50
4.2.10 ปริมาณโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ (mg/kg).....	51
4.2.11 ปริมาณแคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (mg/kg).....	52
4.2.12 ปริมาณแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (mg/kg).....	53
4.2.13 ปริมาณกำมะถันที่สกัดได้ (mg/kg).....	54
4.2.14 ปริมาณเหล็ก (mg/kg).....	55
4.2.15 ปริมาณสังกะสี (mg/kg).....	56
4.2.16 ปริมาณแมงกานีส (mg/kg).....	57
4.2.17 การวิเคราะห์ X-ray fluorescence spectrometry (XRF).....	58
4.2.18 การวิเคราะห์ Fourier Transform Infrared Spectroscopy (FTIR).....	60
4.2.19 การวิเคราะห์ Thermo Gravimetric Analysis (TGA).....	61
4.2.20 การวิเคราะห์ X-ray Diffractometer (XRD).....	62
4.3 ผลการศึกษาการเจริญเติบโตของผักบุ้งจีน.....	63
4.3.1 ความสูงของผักบุ้งจีน.....	63
4.3.2 จำนวนใบของผักบุ้งจีน.....	64
4.3.3 น้ำหนักสดของผักบุ้งจีน.....	65
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	66
5.1 สรุปผลการทดลอง.....	66
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	66
เอกสารอ้างอิง.....	67
ภาคผนวก.....	70
ภาคผนวก ก.....	71
ภาคผนวก ข.....	86
ภาคผนวก ค.....	90
ภาคผนวก ง.....	97

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 ค่า CCE ของวัสดุปูนเพื่อการเกษตรชนิดต่างๆ.....	8
1.2 สมบัติกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของวัสดุจำพวกปูนเพื่อการเกษตร.....	9
3.1 พารามิเตอร์วิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพและเคมีของดินและสารปรับปรุงดิน.....	34
4.1 สมบัติทางกายภาพของดินตัวอย่าง.....	39
4.2 สมบัติทางเคมีของสารปรับปรุงดิน.....	39
4.3 สมบัติทางเคมีของดินตัวอย่างและดินตัวอย่างหลังทำการปรับปรุงด้วยสารปรับปรุงดิน.....	41
จากเปลือกหอยแมลงภู่อุตสาหกรรมต่าง ๆ	
4.4 ผลวิเคราะห์ X-ray fluorescence spectrometry (XRF).....	58

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
3.1 ลักษณะการเก็บตัวอย่างดิน.....	31
3.2 คลุกเคล้าตัวอย่างดิน.....	31
3.3 ร่อนตัวอย่างดินผ่านตะแกรงเพื่อนำไปวิเคราะห์.....	31
3.4 เปลือกหอยบดและสารตั้งต้น.....	33
3.5 เทสารตั้งต้นและผสมให้เข้ากัน.....	33
3.6 แผนภาพการบ่มปรับปรุงคุณภาพดินด้วยสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ	33
4.1 เปอร์เซ็นต์ความชื้นของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ	42
4.2 ค่าพีเอชของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ	43
4.3 ค่าการนำไฟฟ้าของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ	44
4.4 ปริมาณอินทรีย์วัตถุของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ	45
4.5 ความสามารถในการแลกเปลี่ยนประจุของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดิน สูตรต่าง ๆ	46
4.6 ความเป็นกรดและปริมาณอะลูมิเนียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนและดินหลัง..... การเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ	47
4.7 ปริมาณไนโตรเจนที่เป็นประโยชน์ต่อพืชของดินก่อนและดินหลัง..... การเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ	48
4.8 ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ต่อพืชของดินก่อนและดินหลัง..... การเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ	49
4.9 ปริมาณโพแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดิน..... สูตรต่าง ๆ	50
4.10 ปริมาณโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดิน..... สูตรต่าง ๆ	51
4.11 ปริมาณแคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดิน..... สูตรต่าง ๆ	52
4.12 ปริมาณแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดิน..... สูตรต่าง ๆ	53
4.13 ปริมาณกำมะถันที่สกัดได้ของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
4.14 ปริมาณเหล็กของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ	55
4.15 ปริมาณสังกะสีของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ	56
4.16 ปริมาณแมงกานีสของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ	57
4.17 ความสูงของผักบุ้งจีนเฉลี่ยในแต่ละสิ่งทดลอง.....	63
4.18 จำนวนใบของผักบุ้งจีนเฉลี่ยในแต่ละสิ่งทดลอง.....	64
4.19 น้ำหนักสดของผักบุ้งจีนเฉลี่ยในแต่ละสิ่งทดลอง.....	65

คำย่อ/สัญลักษณ์

คำย่อ/สัญลักษณ์	คำอธิบาย
%	ร้อยละ
Avail P	ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ต่อพืช
CaCO ₃	แคลเซียมคาร์บอเนต
CaSO ₄ ·2H ₂ O	ยิปซัมหรือแคลเซียมซัลเฟตไฮเดรต
CaHPO ₄	แคลเซียมฟอสเฟต
Ca(NO ₃) ₂	แคลเซียมไนเตรต
CCE	ค่าสมมูลแคลเซียมคาร์บอเนต
CEC	ความสามารถในการแลกเปลี่ยนประจุ
dS/m	เดซิซีเมนต์ต่อเมตร
EC	ค่าการนำไฟฟ้า
Exch. Acidity	ความเป็นกรด
Exch. Al	ปริมาณอะลูมิเนียม
Exch. Ca	ปริมาณแคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้
Exch. K	ปริมาณโพแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้
Exch. Mg	ปริมาณแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้
Exch. Na	ปริมาณโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้
Extr. S	ปริมาณกำมะถันที่สกัดได้
Fe	เหล็ก
Kg	กิโลกรัม
LR	ความต้องการปุ๋ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำย่อ/สัญลักษณ์

คำย่อ/สัญลักษณ์	คำอธิบาย
meq/100g	มิลลิเอควิวาเลนตต่อหนึ่งร้อยกรัม
mg/kg	มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม
mL	มิลลิลิตร
Mn	แมงกานีส
N	ความเข้มข้นหน่วยนอร์มอล
$\text{NH}_4^+/\text{NO}_3^-$	ปริมาณไนโตรเจนที่เป็นประโยชน์ต่อพืช
OM	อินทรีย์วัตถุ
pH	ความเป็นกรดเบส
ppm	หนึ่งในล้านส่วน
Zn	สังกะสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญที่มาของโครงการพิเศษ

ดินมีความสำคัญเป็นอย่างมาก มีการใช้ประโยชน์จากดินมากมายหลายด้าน เช่น การก่อสร้างที่อยู่อาศัย อาคารบ้านเรือนของมนุษย์ เป็นวัตถุดิบที่สำคัญในการผลิตภาชนะใส่อาหารของมนุษย์เป็นแหล่งหมุนเวียนแร่ธาตุ และที่สำคัญใช้เป็นพื้นที่ในการทำการเกษตร ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมดังนั้นดินจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งหลายพื้นที่ในประเทศประสบปัญหาเกี่ยวกับดินซึ่งอาจเกิดได้จากดินเสียโดยธรรมชาติ ดินเสียเพราะการกระทำของมนุษย์ การใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ทำให้ดินเป็นแหล่งสะสมสารเคมีที่มีผลตกค้างนาน เช่น ปัญหาดินเค็ม ดินเปรี้ยวจัด ดินทรายจัด ดินอินทรีย์ ดินปนกรวด และดินตื้น นอกจากนี้ยังรวมถึงพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง ซึ่งถ้ามีการใช้ประโยชน์ด้านการเกษตรแล้ว จะทำให้เกิดผลกระทบต่อบริเวณและสภาพแวดล้อม (กรมพัฒนาที่ดิน, 2553) ดินเปรี้ยวนับว่าเป็นดินที่ก่อให้เกิดปัญหาอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากพื้นที่ดินเปรี้ยวส่วนใหญ่แพร่กระจายอยู่ทั่วไปในทุกภาคของประเทศ โดยเฉพาะที่ราบลุ่มภาคกลางตอนใต้ บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกเฉียงใต้และชายฝั่งทะเลตะวันออกของภาคใต้ (ลายน้ำ, 2553) จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศสำหรับพื้นที่ที่มีความรุนแรงในการเกิดดินกรดอยู่ในระดับรุนแรงหรือเป็นดินที่มีค่าปฏิกิริยาดินน้อยกว่า 4.5 พบว่ามีพื้นที่ทั้งหมด 21.41 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 6.66 ของพื้นที่ดินทั้งประเทศ โดยเรียงขนาดพื้นที่จากมากไปน้อย ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 13.33 ล้านไร่ ภาคใต้ 4 ล้านไร่ ภาคตะวันออก 2.92 ล้านไร่ ภาคเหนือ 1.1 ล้านไร่ ภาคกลาง 0.0024 ล้านไร่ และภาคตะวันตก 0.017 ล้านไร่ พื้นที่ดินเปรี้ยวจัดจะพบในเฉพาะภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคใต้ รวมทั้งสิ้น 31 จังหวัด พบว่าประเทศไทยมีพื้นที่ดินเปรี้ยวจัดทั้งหมด 4,758,779 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.48 ของพื้นที่ทั้งประเทศ (กรมพัฒนาที่ดิน, 2548)

ดินเปรี้ยว คือ ดินที่มีปัญหาเกี่ยวกับความเป็นกรดจัดของดิน ปัญหาดินเปรี้ยวเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การเจริญเติบโตของพืชและผลผลิตของพืชตกต่ำ เพราะทำให้ธาตุอาหารหลักของพืชลดลงหรือมีไม่พอเพียงต่อความต้องการของพืช และอาจมีธาตุอาหารบางชนิดที่เกินความจำต่อความต้องการของพืชจะก่อให้เกิดอันตรายต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของพืชที่ปลูกลดลง (จอมยุทธ์, 2543) นอกจากนี้สภาพที่เป็นกรดสูงยังทำให้ธาตุเหล็กและอะลูมิเนียมละลายออกมาอยู่ในดินมากจนถึงระดับที่เป็นพิษต่อพืชที่ปลูก ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องหาวิธีการแก้ปัญหาปัญหาดินเปรี้ยวที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิตให้สูงขึ้น การปรับปรุงดินเปรี้ยวมีหลายวิธี สำหรับดินที่มีปฏิกิริยาของดินที่เป็นกรดไม่รุนแรง อาจใช้น้ำในการชะล้างความเป็นกรดในดินเพื่อทำให้กรดเจือจางลง ในกรณีที่ดินที่มีความเป็นกรดรุนแรงมากจะใช้วิธีการใส่วัสดุปูนในอัตราที่เหมาะสมตามความต้องการปูนของดินเพื่อช่วยลดความเป็นกรดในดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยงานวิจัยนี้จะศึกษาการแก้ปัญหาโดยใช้เปลือกหอยแมลงภูเป็นวัสดุปรับปรุงดิน ซึ่งมีปริมาณแคลเซียมคาร์บอเนตคิดเป็นร้อยละ 95.75 รองจากหอยลายซึ่งมีปริมาณแคลเซียมคาร์บอเนตคิดเป็นร้อยละ 97.32 (ศศิพันธุ์, 2541) จากการสำรวจสถิติการเลี้ยงหอยทะเล ผลการสำรวจในปี 2548-2557 เมื่อพิจารณาตามชนิดหอยทะเล จะเห็นว่าฟาร์มเลี้ยงหอยแมลงภูมีจำนวนเพิ่มขึ้นสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.07 ของจำนวนฟาร์มที่เพิ่มขึ้นทั้งหมดและปีที่มีอัตราการเพิ่มของจำนวนฟาร์มที่มีผลผลิตสูงที่สุดในรอบ 10 ปี คือ ปี 2555 คิดเป็นร้อยละ 31.07 จากปี 2554 ปริมาณการเพาะเลี้ยง และปักโป๊ะหอยแมลงภู ในปี 2557 คือ 74,340.68 ตัน และ 42,672.79 ตัน คิดเป็น 117,013.47 ตัน/ปี (กรมประมง, 2557) โดยปริมาณของเนื้อหอยที่แกะได้จำนวน 1 กิโลกรัม จะใช้หอยสดทั้งเปลือกประมาณ 3.37 กิโลกรัม (สำนักบริการคอมพิวเตอร์ ม.ธรรมศาสตร์, 2547) แสดงว่าจะเหลือปริมาณเปลือกหอยที่เป็นวัสดุเหลือทิ้งคิดเป็น 82,291.37 ตัน/ปี หรือ 225.46 ตัน/วัน ดังนั้นการใช้เปลือกหอยแมลงภูในการแก้ปัญหาดินเปรี้ยวจึงเป็นการนำวัสดุเหลือทิ้งมาใช้ให้เกิดประโยชน์ นอกจากนี้ทางผู้วิจัยได้เพิ่มประสิทธิภาพไปเปลือกหอยแมลงภูโดยการเติมธาตุอาหารลงไปเปลือกหอยเพื่อให้มีศักยภาพในการแก้ปัญหาดินเปรี้ยวควบคู่ไปพร้อมกับการปรับปรุงดินให้มีธาตุอาหารเพิ่มขึ้นตามความต้องการของพืช โดยไม่ต้องเติมปุ๋ยเคมี เป็นการลดต้นทุนในการซื้อปุ๋ย รวมทั้งเป็นการแก้ปัญหาคาใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ และยั่งยืนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.) ผลิตสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ จากเปลือกหอยแมลงภู เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาดินเปรี้ยวควบคู่กับการเพิ่มปริมาณธาตุอาหารในดินให้เหมาะสมตามความต้องการของพืช
- 2.) ศึกษาประสิทธิภาพการใช้สารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ จากเปลือกหอยแมลงภู ในการแก้ปัญหาดินเปรี้ยวควบคู่กับการเพิ่มปริมาณธาตุอาหารในดินให้เหมาะสมตามความต้องการของพืช โดยวัดจากพารามิเตอร์ต่าง ๆ
- 3.) ศึกษาอัตราส่วนของสารปรับปรุงดินสูตรที่ดีที่สุดโดยเทียบจากการคำนวณปริมาณความต้องการปุ๋ยที่ทำให้ดินมีคุณสมบัติเหมาะสม ทำให้พืชสามารถดึงดูธาตอาหารไปใช้ประโยชน์ได้

1.3 ขอบเขตการวิจัย

- 1.) ดินที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ดินเปรี้ยว ในเขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพฯ
- 2.) วัสดุปรับปรุงดิน ได้แก่ เปลือกหอยแมลงภู่อ้างอิงสูตรตามคู่มือการผลิตปุ๋ยและสารปรับปรุงดินจากแหล่งผลิตแคลเซียมธรรมชาติ โดย ผศ.ดร. บรรจง บุญชม และคณะ ซึ่งจะปรับปรุงอัตราส่วนต่าง ๆ ให้เหมาะแก่การแก้ปัญหาดินเปรี้ยว
- 3.) พืชที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผักบุ้งจีน
- 4.) ปัจจัยที่ศึกษา ได้แก่
 - 4.1) สารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยแมลงภู่อัตราส่วนต่าง ๆ
 - สูตรที่ 1 เปลือกหอย
 - สูตรที่ 2 ยิปซัมจากเปลือกหอย
 - สูตรที่ 3 ยิปซัม แคลเซียมฟอสเฟต ไนเตรตจากเปลือกหอย
 - 4.2) พารามิเตอร์ต่าง ๆ (pH, EC, LR, Soil Texture, OM, CEC, Al, NH_4^+ , NO_3^- , Available P, K, Na, Ca, Mg, S, Fe, Zn, Mn, CCE)
 - 4.3) อัตราส่วนของสารปรับปรุงดินสูตรที่ดีที่สุด (1/4LR, 1/2LR, 1LR และ 2LR)

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.) เพิ่มผลทางการเกษตรจากการใช้สารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ จากเปลือกหอยแมลงภู
- 2.) ลดต้นทุนในการทำเกษตรกรรมจากการใช้ปุ๋ยอื่น ๆ
- 3.) เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาดินเปรี้ยวสำหรับเกษตรกร
- 4.) ช่วยกำจัดวัสดุเหลือทิ้ง โดยการนำเปลือกหอยแมลงภูมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ดินกรด

2.1.1 ความหมายของดินกรด

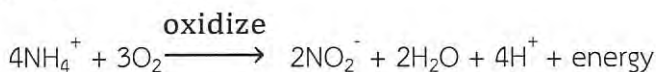
ดินกรด คือ ดินที่มีพีเอชต่ำกว่า 7 เนื่องจากดินมีแคตไอออนส่วนใหญ่เป็นไฮโดรเจนไอออน (H^+) ซึ่งเกิดจากการทำปฏิกิริยาของไอออนต่าง ๆ โดยไฮโดรเจนไอออนที่เกิดขึ้นมีความสามารถสูงในการแทนที่แคตไอออนตัวอื่น ๆ ทำให้แคตไอออนที่เป็นต่างถูกชะล้างออกไปจากดินได้ง่าย ดินจึงดูดซับไฮโดรเจนไอออนเพิ่มมากขึ้น จนทำให้พีเอชของดินลดต่ำลง

2.1.2 สาเหตุของการเกิดดินกรด

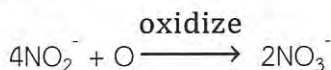
ดินกรดเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของพืช ซึ่งมีผลทำให้แร่ธาตุอาหารที่เป็นประโยชน์ของพืชลดลง เช่น ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียม และแมกนีเซียม อีกทั้งยังส่งผลให้ดินมีความเป็นพิษเนื่องจากอะลูมิเนียม เหล็ก และแมงกานีส สาเหตุที่ทำให้เกิดดินกรดมี 5 ประการ ดังนี้ (สถาพร, 2548)

- 1.) การพungสลายตัวของอินทรีย์วัตถุในดินที่มีแร่ธาตุสูง ทำให้มีกรดอินทรีย์ กรดไนตริก และกรดซัลฟิวริกเกิดขึ้น
- 2.) การแตกตัวของกรดอ่อน ได้แก่ พวกกลุ่มคาร์บอกซิล (carboxyl group) หรือฟีนอลิก (phenolic group) ของฮิวมัสในดิน ทำให้มีการปลดปล่อยไฮโดรเจนไอออน (H^+) ออกมา ส่งผลต่อค่าพีเอชในดิน
- 3.) กระบวนการไนตริฟิเคชัน (nitrification) ซึ่งเกิดจากแอมโมเนียม (NH_4^+) ถูกเปลี่ยนสภาพเป็นไนเตรต (NO_3^-) โดยเปลี่ยนรูปให้พืชสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ขั้นตอนที่ 1

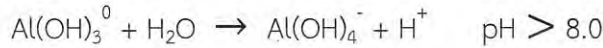
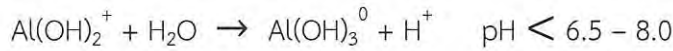
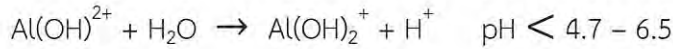
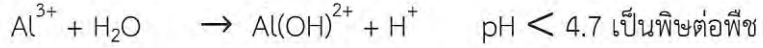

ขั้นตอนที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 4.) อะลูมิเนียมไฮดรอกไซด์และเฟอร์ริกไฮดรอกไซด์ ดินที่เป็นกรดอะลูมิเนียมส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปอะลูมิเนียมไฮดรอกไซด์ (Al^{3+}) เมื่อทำปฏิกิริยากับน้ำ (hydrolysis) ทำให้ไฮโดรเจนไฮดรอกไซด์ (H^+) หลุดออกมาในสารละลายดิน ซึ่งมีผลทำให้ค่าพีเอชของดินลดต่ำลง

แต่เมื่อดินมีพีเอชสูงขึ้นหรือมีไฮดรอกไซด์เพิ่มมากขึ้น ทำให้อะลูมิเนียมตกตะกอนกับไฮดรอกไซด์ จึงเป็นพิษน้อยลง การทำปฏิกิริยาของเฟอร์ริกไฮดรอกไซด์กับน้ำก็มีลักษณะเช่นเดียวกับอะลูมิเนียมไฮดรอกไซด์

- 5.) คาร์บอนไดออกไซด์ในดิน ซึ่งเกิดจากการหายใจของรากพืช จุลินทรีย์ในดิน และการสลายตัวของอินทรีย์วัตถุ จะทำปฏิกิริยากับน้ำได้ผลิตภัณฑ์เป็นกรดคาร์บอนิก และจะเกิดการแตกตัวให้ไฮโดรเจนไฮดรอกไซด์ (H^+)

2.1.3 แนวทางในการแก้ไขปัญหาดินกรด

ลดความเป็นกรดในดินได้โดยการใส่ปูน เพื่อปรับสภาพทางเคมีให้เหมาะสมทำให้พีเอชของดินสูงขึ้น ส่งผลให้ความเป็นพิษของอะลูมิเนียมลดลง เนื่องจากเกิดการตกตะกอน นอกจากนี้ยังทำให้แร่ธาตุอาหารเพิ่มมากขึ้น เช่น ฟอสฟอรัส แคลเซียม แมกนีเซียม รวมทั้งจุลินทรีย์ที่สามารถดำเนินกิจกรรมได้ดี เป็นต้น

2.2 วัสดุที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาดินกรด

2.2.1 แคลเซียมจากธรรมชาติ

ธาตุแคลเซียมเป็นธาตุที่มีความจำเป็นต่อพืชธาตุหนึ่ง โดยถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มของธาตุรอง ซึ่งมีความจำเป็นต่อการเจริญเติบโตของพืชรองมาจากธาตุอาหารหลัก เนื่องจากธาตุแคลเซียมเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของผนังเซลล์ที่อยู่ในรูปของแคลเซียมเพคเตต (calcium pectate) ช่วยในการแบ่งเซลล์ ช่วยในการสร้างโปรตีนและช่วยในการทำงานของเอนไซม์หลายชนิด เช่น ฟอสโฟไลเปส (phospholipase) รูปของแคลเซียมในดิน แคลเซียมที่อยู่ในดินแบ่งออกเป็น 2 รูปใหญ่ ๆ คือ อินทรีย์แคลเซียม พืชสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้น้อย ส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของฟอสเฟตและแคลเซียมเพคเตต ถ้าพืชสามารถนำเอาไปใช้ประโยชน์ได้จะต้องถูกจุลินทรีย์ย่อยสลายเปลี่ยนจากอินทรีย์แคลเซียมไปเป็นอนินทรีย์แคลเซียมซึ่งอยู่ในรูปของแคลเซียมไอออน และอนินทรีย์แคลเซียมประกอบด้วย

- 1.) แคลเซียมที่ละลายยากได้แก่แคลเซียมที่มาจากหินและแร่ เช่น แร่เฟลด์สปาร์ ($\text{Na} - \text{Ca} \text{AlSi}_3\text{O}_8$), อะพาไทต์ [$\text{Ca}_5(\text{PO}_4)_3 (\text{F} \text{ Cl} , \text{OH})$], แคลไซต์ (CaCO_3), โดโลไมต์ [$\text{CaMg}(\text{CO}_3)_2$] และยิปซัม (CaSO_4) เป็นต้น เมื่อแร่ผุพังสลายตัวจะให้แคลเซียมไอออน (Ca^{2+}) ลงไปในดิน พืชสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
- 2.) แคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้จะถูกยึดติดบริเวณผิวของคอลลอยด์ เมื่อแคลเซียมไอออนในสารละลายดินสูญหายไป โดยพืชหรือจุลินทรีย์แคลเซียมจะถูกปลดปล่อยออกมาเพื่อรักษาภาวะสมดุล
- 3.) สารละลายแคลเซียมไอออนในดิน พืชสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยตรง ดินที่มีธาตุแคลเซียมสะสมอยู่มาก ได้แก่ ดินเหนียวประเภทดินต่างจัด (calcareous soil) ส่วนใหญ่พบในรูปของแคลเซียมคาร์บอเนต (CaCO_3) ซึ่งละลายน้ำได้ยาก พืชนำเอาไปใช้ประโยชน์ได้น้อย แต่ถ้าดินมีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์อยู่มาก และมีความชื้น แคลเซียมคาร์บอเนตก็จะเปลี่ยนไปอยู่ในรูปที่ละลายน้ำได้ง่ายขึ้น คาร์บอนไดออกไซด์บางส่วนไปทำปฏิกิริยากับน้ำ ได้แก่ กรดคาร์บอนิก ไฮโดรเจนไอออนที่ได้จะไปไล่ที่แคลเซียมไอออน ที่ดูดซับบริเวณผิวของคอลลอยด์ดินให้หลุดออกมาอยู่ในสารละลาย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อพืช ในดินทรายที่เป็นกรดจัดหรือดินพีต (peat) ที่เป็นกรดจัดจะมีแคลเซียมไอออนอยู่น้อยมาก ในบทความเรื่อง “ความรู้เรื่องธาตุอาหารพืช แคลเซียม” (2554)

2.2.2 ปูน

วัสดุปูนที่ใช้สำหรับปรับปรุงดินกรดเพื่อยกระดับ pH ของดินให้สูงขึ้น ได้แก่ ออกไซด์ ไฮดรอกไซด์ คาร์บอเนตของแคลเซียม และแมกนีเซียม การใช้ปูนเป็นวิธีการที่นิยม และปฏิบัติได้ง่าย ในการปรับระดับ pH ของดินที่เป็นกรดจัด (เจริญ และคณะ, 2540)

ชนิดของปูนที่ใช้ในการเกษตร

- 1.) ออกไซด์ (Oxide) สารประกอบของปูนประเภทนี้คือ CaO และ MgO มีชื่อเรียกว่า burned lime หรือ quick lime เป็นปูนที่ไวต่อการทำปฏิกิริยาในดิน ได้มาจากการนำ หินปูน และเปลือกหอยมาเผา
- 2.) ไฮดรอกไซด์ (Hydroxide) สารประกอบของปูนประเภทนี้ ได้แก่ แคลเซียมไฮดรอกไซด์ Ca(OH)_2 และแมกนีเซียมไฮดรอกไซด์ Mg(OH)_2 มีชื่อเรียกว่า hydrated lime หรือ Slaked lime ได้จากการทำปฏิกิริยาของน้ำกับ burned lime
- 3.) คาร์บอเนต (Carbonate) สารประกอบของปูนประเภทนี้ ได้แก่ หินปูน (CaCO_3) และ หินโดโลไมท์ ($\text{CaMg}(\text{CO}_3)_2$) ได้มาจากภูเขาหินปูน โดยนำมาบดให้มีขนาดเล็กผ่าน ตะแกรงขนาด 60 mesh
 - 3.1 หินปูน (Limestone) หมายถึง หินชั้นหรือหินตะกอนที่ประกอบด้วยแคลเซียม คาร์บอเนต (CaCO_3) เป็นส่วนใหญ่ และพบว่า CCE ของหินปูนในประเทศไทย ประมาณ 75-99 %
 - 3.2 คัลไซต์ (Calcite) เป็นแคลเซียมคาร์บอเนตที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ คัลไซต์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของหินปูน หินอ่อนและซอลด์ มีค่า CCE อยู่ระหว่าง 60-100% หรือมากกว่าเล็กน้อย
 - 3.3 โดโลไมต์ (Dolomite) เป็นแร่เกิดจากตะกอนของแคลเซียมและแมกนีเซียมทับถมกัน มีค่า CCE อยู่ระหว่าง 60-100% หรือมากกว่าเล็กน้อย มีแคลเซียมคาร์บอเนต (CaCO_3) 54% และมีแมกนีเซียมคาร์บอเนต (MgCO_3) ช่วงประมาณ 35-45% หรือ แมกนีเซียมออกไซด์ (MgO) 17-22%
 - 3.4 ปูนมาร์ล (Marl) องค์ประกอบส่วนใหญ่เป็นแคลเซียมคาร์บอเนต (CaCO_3) และดินเหนียว (clay) แคลเซียมคาร์บอเนต 35% ต่อดินเหนียว 65% จะมีค่า CCE 91.52% - 92.86%
 - 3.5 หินอ่อน (Marble) ประกอบด้วย เม็ดผลึกของแร้คัลไซต์ และโดโลไมท์ หินอ่อน คัลไซต์ มีแคลเซียมคาร์บอเนต 95-100% และหินอ่อนโดโลไมท์ มีแคลเซียม คาร์บอเนต (CaCO_3) 54% และมีแมกนีเซียมคาร์บอเนต (MgCO_3) 46%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 4.) ปูนในรูปซิลิเกต (Silicate) เป็นผลพลอยได้จากโรงงานถลุงเหล็ก ได้แก่ พวงสแลคต่างๆ เช่น เบสิกสแลค (basic slag-CaSiO₃) ปัจจุบันมีปูนที่นิยมใช้กันมากในการเกษตร ได้แก่ ปูนขาว ซึ่งปูนขาวเกิดจากการนำหินปูน (Calcium carbonate) มาเผาที่ความร้อนสูงถึง 600 - 900 องศาเซลเซียสขึ้นไป เพื่อไล่คาร์บอนไดออกไซด์ออกไปกลายเป็นแคลเซียมออกไซด์ เพื่อให้ผู้ใช้นำไปผสมเองหรืออาจผสมสำเร็จโดยเมื่อได้ที่แล้วจะมีการพรมน้ำลงไปตามส่วนเพื่อให้เกิดเป็นแคลเซียมไฮดรอกไซด์ ขึ้นมานำไปใช้ได้ อาทิเช่น Quicklimes, Blended Quicklimes, Lime putty, Burnt lime และ plaster lime

2.2.3 อำนาจทำให้เป็นกลางของปูน

ค่าการทำให้เป็นกลางของปูน (total neutralizing power หรือ TNP) วัสดุปูนเพื่อการเกษตรมีอยู่หลายชนิด ดังนั้นจึงต้องมีการเปรียบเทียบค่าการทำให้เป็นกลางของปูนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยกำหนดให้ปูนในสภาพของแคลเซียมคาร์บอเนต หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ค่าสมมูลแคลเซียมคาร์บอเนต (calcium carbonate equivalent – CCE) หรือ ซีซีอี

ตารางที่ 1.1 ค่า CCE ของวัสดุปูนเพื่อการเกษตรชนิดต่าง ๆ

ชนิดวัสดุ	CCE (%)	pH
ปูนเผา (CaO)	129	12.4
ปูนขาว [Ca(OH) ₂]	125	12.4
หินปูนบด (CaCO ₃)	98	9.5
ตะกรันหรือเบสิกสแลค(CaSiO ₃)	67-71	-
โดโลไมต์ [CaMg(CO ₃) ₂]	95-108	-
คัลไซต์ (CaCO ₃)	100	-
ปูนมาร์ล	80-90	8.3
หินปูนฝุ่น	70-104	-
เปลือกหอยเผา	104	-

ที่มา : (เจริญ, 2540)

ตารางที่ 1.2 สมบัติกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของวัสดุจำพวกปูนเพื่อการเกษตร

เนื้อปูน	มาตรฐานผลิตภัณฑ์			
	ความสามารถในการทำให้เป็นกลาง [CCE (%)]	ขนาดอนุภาค	% ความชื้น	pH
โพลีเมอร์	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 และมีค่า CaO ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 และ MgO ไม่น้อยกว่าร้อยละ 15	ผ่านตะแกรงร่อน 80 เมช ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยน้ำหนัก	ไม่เกินกว่าร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 8.0
ปูนมาร์ล	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และ CaO ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40	ผ่านตะแกรงร่อน 8 เมช ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 และในจำนวนนั้นต้องผ่านตะแกรงร่อน 80 เมช ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 โดยน้ำหนัก	ไม่เกินกว่าร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 8.0
หินปูนบด/ หินปูนฝุ่น	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 85 และ CaO ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40	ผ่านตะแกรงร่อน 8 เมช ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 และในจำนวนนั้นต้องผ่านตะแกรงร่อน 80 เมช ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 โดยน้ำหนัก	ไม่เกินกว่าร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 8.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อปูน	มาตรฐานผลิตภัณฑ์			
	ความสามารถในการทำให้เป็นกลาง [CCE (%)]	ขนาดอนุภาค	% ความชื้น	pH
ปูนขาว	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 100 และ CaO ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50	ผ่านตะแกรงร่อน 80 เมช ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยน้ำหนัก	ไม่เกินกว่าร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10.0
ยิปซัม	เป็นยิปซัมจากธรรมชาติและมีปริมาณ $\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 โดยน้ำหนัก	ผ่านตะแกรงร่อน 8 เมช ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 และในจำนวนนั้นต้องผ่านตะแกรงร่อน 60 เมช ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 โดยน้ำหนัก	ไม่เกินกว่าร้อยละ 5 โดยน้ำหนัก	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 7.0

ที่มา : (กรมพัฒนาที่ดิน, 2553)

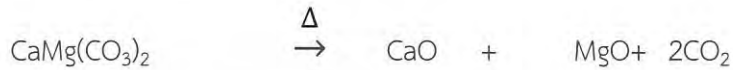
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4 ปฏิกริยาของปูนในดิน

- 1.) การนำหินปูนแคลเซียมคาร์บอเนตหรือหินโดโลไมต์มาเผาทำให้เกิดการเปลี่ยนรูปเป็นปูนสุก และก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ดังสมการ

(หินปูนแคลเซียมคาร์บอเนต)

(หินโดโลไมต์)

- 2.) เกิดปฏิกิริยาทางเคมีระหว่าง CaO หรือ CaO และ MgO กับน้ำ จะได้สารประกอบในรูป Ca(OH)₂ หรือ Ca(OH)₂ และ Mg(OH)₂ ดังสมการ

ปูนสุก

ปูนขาว

ปูนสุก

ปูนขาว

- 3.) การเกิดการสะเทินความเป็นกรดของดินโดยใช้ปูน เช่น หินปูนบด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากสมการเคมีข้างต้นอธิบายได้ว่า เมื่อใส่หินปูนบดลงไปบนดินที่มีปฏิกิริยาเป็นกรดสารประกอบแคลเซียมคาร์บอเนต (CaCO_3) ของหินปูนจะทำปฏิกิริยากับกรดคาร์บอนิก (H_2CO_3) ในสารละลายของดินกรดเกิดเป็นสารประกอบแคลเซียมไบคาร์บอเนต $[\text{Ca}(\text{HCO}_3)_2]$ ตามสมการที่ 1

เมื่อเกิดการแตกตัวจะได้แคลเซียมไอออน (Ca^{2+}) และอนุมูลไบคาร์บอเนต (HCO_3^-) ตามสมการที่ 2

หลังจากนั้นแคลเซียมไอออนจะเข้าไปแทนที่ไฮโดรเจนไอออน (H^+) ที่ผิวเม็ดดินถูกแทนที่หรือปลดปล่อยออกมาทำปฏิกิริยากับอนุมูลไบคาร์บอเนตที่มีอยู่ในสารละลายดิน กลายเป็นน้ำ และก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO_2) ตามสมการที่ 3 และมีผลทำให้ความเป็นกรดแฝงของดินลดลง และ pH ของดินสูงขึ้น (ปิยะ, 2553)

2.2.5 ความต้องการปูนของดิน

ปริมาณปูนที่ใส่เพื่อปรับ pH ให้ได้ตามที่ต้องการเรียกว่า ความต้องการปูน (lime requirement) ซึ่งจะแตกต่างกันตามปริมาณความเป็นกรดทั้งหมดที่อยู่ในดิน แม้ว่าดินจะมี pH เท่ากัน หากต้องการการปรับ pH ให้สูงเท่ากัน แต่ปริมาณปูนที่ใช้ อาจแตกต่างกัน ดังนั้นการวัด pH ทำให้ทราบว่าดินมี pH เหมาะสมต่อการปลูกพืชหรือไม่ แต่ไม่สามารถจะบอกถึงปริมาณปูนที่ต้องการใส่เพื่อปรับ pH ให้เหมาะสมได้ โดยทั่วไปแล้วดินเนื้อละเอียด และมีอินทรีย์วัตถุสูง มีความสามารถในการทนทานการเปลี่ยนแปลง pH ได้ดี จึงต้องใช้ปูนจำนวนมากเพื่อปรับ pH ให้ได้ตามที่ต้องการ ในขณะที่ดินเนื้อหยาบ pH จะเปลี่ยนแปลงได้ง่าย จึงต้องระมัดระวังเรื่องการใส่ปูน เพราะหากใส่ปูนมากเกินไปจะส่งผลเสียต่อพืช คือ ทำให้ปริมาณเหล็ก แมงกานีส และสังกะสี ที่เป็นประโยชน์กับพืชในดินลดต่ำลง ทำให้พอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ในดินลดลง เพราะจะเปลี่ยนไปอยู่ในรูปแคลเซียมพอสเฟตซึ่งจะละลายน้ำได้ยาก และแคลเซียมที่มีอยู่สูงเกินไปจะขัดขวางการดูดซึมโบรอนของพืช โดยทั่วไปการใส่ปูนเพื่อปรับ pH ของดินเป็น 6.5 แต่ถ้าเป็นดินกรดเขตร้อนควรปรับ pH ประมาณ 5.5 เพราะ pH ระดับนี้ก็สามารถลดความเป็นพิษของอะลูมิเนียมซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นข้อจำกัดต่อการปลูกพืชได้ ถึงแม้ว่าการใส่ปูนปริมาณมากกว่านี้ก็ได้ไม่ได้ทำให้พืชเจริญเติบโตได้ดีขึ้น (กรมพัฒนาที่ดิน, 2532)

2.2.6 ประโยชน์ของการใส่ปุ๋ยในดิน

- 1.) ปุ๋ยช่วยยกระดับ pH ของดินให้สูงขึ้น ลดความรุนแรงของกรด และลดผลเสีย โดยทางอ้อมอันเนื่องมาจากความเป็นกรดนั้น ปุ๋ยช่วยทำให้เกิดความสมดุลธรรมชาติ อาหารต่าง ๆ ที่มีอยู่ในดิน
- 2.) เพิ่มความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหารพวกไนโตรเจน ฟอสฟอรัส แคลเซียม แมกนีเซียม ซิลิกา โมลิบดีนัม เป็นต้น
- 3.) ปรับปรุงสมบัติทางกายภาพของดินบางชนิดให้ดีขึ้นทำให้ดินเหนียวร่วนขึ้น ทำให้การถ่ายเทน้ำออกไปจากช่องอากาศ และการอุ้มน้ำในช่องว่างขนาดเล็กมีมากขึ้นเหมาะสมกับการเจริญเติบโตของพืช และกิจกรรมของจุลินทรีย์ที่เป็นประโยชน์ต่อพืช
- 4.) เพิ่ม และส่งเสริมกิจกรรมของจุลินทรีย์ดินที่เป็นประโยชน์ต่อพืช เช่น จุลินทรีย์ที่ย่อยสลายอินทรีย์วัตถุสามารถดำเนินกิจกรรมได้ตามปกติที่ระดับ pH เป็นกรดอ่อนหรือเป็นกลาง
- 5.) การใส่ปุ๋ยจะช่วยลดการเกิดอาการโรคเน่าโคนเน่าของพืช
- 6.) ควบคุมปริมาณกรดอินทรีย์ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ความเข้มข้นของเหล็ก อะลูมิเนียม ตลอดจนสารพิษต่าง ๆ เช่น ไฟโรท์ และไฮโดรเจนซัลไฟด์ในสารละลายดินไม่ให้เกิดการสะสมมากเกินไปจนเป็นพิษต่อข้าว

2.2.7 ข้อควรระวังในการใส่ปุ๋ย

- 1.) ควรใส่ปุ๋ยลงในดินให้เกิดปฏิกิริยาก่อนปลูกพืช ซึ่งถ้าปุ๋ยละเอียดมาก ๆ จะใช้เวลาในการเกิดปฏิกิริยาประมาณ 1-2 สัปดาห์ แต่ถ้าเป็นปุ๋ยที่ใส่บนร่องจะใช้เวลาทำปฏิกิริยาประมาณ 6-8 สัปดาห์
- 2.) ไม่ควรใส่ปุ๋ยพร้อมกับการใช้ปุ๋ยฟอสเฟต เนื่องจากจะทำให้ปุ๋ยฟอสเฟตไม่มีประสิทธิภาพ
- 3.) ควรระมัดระวังไม่ให้ใส่ปุ๋ยสูงเกินไป เพราะถ้าดินมี pH มากกว่า 5.5 จะทำให้ประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาดินเปรี้ยวลดลง หรืออาจการขาดแคลนธาตุอาหารบางชนิดได้ (Mg, Zn, B) เป็นต้น

2.3 เปลือกหอย

เปลือกหอย คือ สสารที่เป็นของแข็งห่อหุ้มลำตัวภายนอกของสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังในไฟลัมมอลลัสคา จะมีลักษณะแตกต่างกัน ซึ่งหอยใช้เป็นเครื่องอำพรางอันตรายจากศัตรูสามารถใช้สื่อสารระหว่างกัน และยังช่วยควบคุมอุณหภูมิภายในเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของกระแสน้ำ

เปลือกหอยจะติดตัวมากับหอยตั้งแต่ยังเป็นตัวอ่อน และฟักออกมาจากไข่ โดยจะไม่ลอกคราบเหมือนสัตว์ในไฟลัมอาร์โธพอดหรือครัสเตเชียน โดยขนาดจะใหญ่ขึ้นตามขนาดของตัวหอย ซึ่งประกอบด้วยสารจำพวกแคลเซียมคาร์บอเนตเป็นส่วนใหญ่มีค่าผลคูณของความสามารถในการละลาย (K_{sp}) ในน้ำที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส เท่ากับ 8.7×10^{-9} ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำมาก ทำให้มีสมบัติไม่ละลายน้ำ การเกิดแคลเซียมคาร์บอเนตในเปลือกหอยเป็นปฏิกิริยาทางเคมี ที่เรียกว่ากระบวนการตกตะกอน (precipitation) เกิดจากการรวมตัวของประจุแคลเซียม (Ca^{2+}) ที่ออกมาจากหอย และประจุคาร์บอเนต (CO_3^{2-}) ที่อยู่ในน้ำทะเล แล้วตกตะกอนเป็นของแข็งสีขาวของแคลเซียมคาร์บอเนตก่อตัวเป็นเปลือกห่อหุ้มภายนอก ส่วนที่เหลือเป็นสารอื่น ๆ เช่น แคลเซียมฟอสเฟต, แมกนีเซียมคาร์บอเนต, แมกนีเซียมฟอสเฟต, แมกนีเซียมซิลิเกต, โปรตีนประเภทคอนไคโอลินเปลือกหอย แบ่งออกเป็น 3 ชั้น คือ

- 1.) ชั้นนอกสุด เรียกว่า ชั้นผิวนอก (Periostracum layer) ส่วนใหญ่ประกอบด้วยโปรตีนประเภทคอนไคโอลิน เป็นชั้นที่บาง และหลุดง่าย จะสังเกตได้จากหอยที่ตายแล้ว และเปลือกที่ถูกทิ้งอยู่ตามชายหาด
- 2.) ชั้นกลาง เรียกว่า ชั้นผนังแคลเซียม (Prismatic layer) ประกอบด้วยผลึกรูปต่าง ๆ กันของสารประกอบแคลเซียมซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในรูปของแคลไซต์ เป็นชั้นที่หนาและแข็งแรงที่สุด
- 3.) ชั้นในสุด เรียกว่า ชั้นนุก (Nacreous layer) ประกอบด้วยผนังรูปต่าง ๆ กันของสารประกอบแคลเซียมซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในรูปของอะราโกไนต์ เป็นชั้นที่เรียบมีความหนาบางแตกต่างกันตามแต่ชนิดของหอย ทำให้เปลือกมีสีขาวนวลและเป็นมันแวววาวแตกต่างกัน

เปลือกหอยมีรูปร่างแตกต่างกันออกไปตามแต่ละชั้น, อันดับ, วงศ์, สกุล และชนิด เช่น หอยแปดเกล็ดหรือลันทะเล มีเปลือกขนาดเล็กจำนวน 8 แผ่น เรียงซ้อนเหลื่อมกันคล้ายกระเบื้องมุงหลังคาจากหัวถึงท้ายลำตัว ส่วนหอยฝาซีโบราณมีเปลือกรูปคล้ายฝาซีเป็นยอดแหลมเยื้องไปทางด้านหน้า (วันทนา, 2539)

สีของเปลือกหอยได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมและอาหารที่หอยกินเข้าไป ซึ่งเกิดจากสารปนเปื้อน และของเสียที่ร่างกายขับออกมาแล้วถูกจับยึดแทรกตัวอยู่ในโครงสร้างของเปลือกหอย การสร้างสีของเปลือกหอย มี 2 ปัจจัย คือ โภชนาการ และน้ำ ในบริเวณที่อยู่อาศัย ตัวอย่างเช่น หอยในตระกูลดาวรี (cowry หรือ cowries) มักจะอาศัยอยู่ในบริเวณที่มีปะการังอ่อนนุ่ม (soft coral) สีของเปลือกหอยก็จะแตกต่างกันไปตามสีของปะการัง

เม็ดสีที่พบได้ในเปลือกหอย ได้แก่ เมลานิน (melanin) ซึ่งจะให้สีน้ำตาล และสีดำ แคโรทีนอยด์ (carotenoids) จะให้สีเหลือง และสีส้ม และอิโรดอิน (pterodines) จะให้สีแดง ปลายบนเปลือกจะถูกสร้างขึ้นในช่วงเวลาเดียวกับการสร้างเปลือก โดยที่เม็ดสีจะเคลื่อนตัวไปตามเนื้อเยื่อสร้างเปลือกตลอดเวลา ถ้าเม็ดสีแสดงผลจะทำให้เปลือกมีสีสันและลวดลายต่าง ๆ (สรินทร์, 2543)

2.4 สารปรับปรุงดิน

2.4.1 ความหมายของสารปรับปรุงดิน

สารปรับปรุงดินเป็นสารที่ได้จากธรรมชาติหรือสังเคราะห์ขึ้น ทั้งที่มีการปรุงแต่งหรือไม่มี การปรุงแต่ง เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงคุณสมบัติของดินทั้งทางกายภาพ และทางเคมี เพื่อให้ดิน มีความอุดมสมบูรณ์ด้วยแร่ธาตุอาหารมากขึ้นสามารถเพาะปลูกพืชได้ทุกชนิด (ปิยะ, 2553)

2.4.2 ประเภทของสารปรับปรุงดิน

จำแนกประเภทของสารตามลักษณะองค์ประกอบของตัวสาร จำแนกได้ 3 ประเภท คือ

- 1.) สารอนินทรีย์ คือ สารที่ได้จากธรรมชาติทั้งในรูปหินหรือแร่ที่มี และไม่มี การปรุงแต่งด้วยกรรมวิธีต่าง ๆ เช่น แร่โดโลไมต์ ยิปซัม แร่ซีโอไลต์ สารประกอบแคลเซียม ฟอสโฟยิปซัม เป็นต้น
- 2.) สารอินทรีย์ คือ สารที่ได้จากธรรมชาติทั้งที่มี และไม่มี การปรุงแต่ง เช่น ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก แกลบ ขุยมะพร้าว กากอ้อย กากน้ำตาล เป็นต้น
- 3.) สารอนินทรีย์ผสมสารอินทรีย์ คือ การนำเอาสารปรับปรุงดินในรูปสารอนินทรีย์ผสมลงในสารอินทรีย์ เช่น การผลิตปุ๋ยหมักโดยการผสมปุ๋ยเคมี (ปุ๋ยอินทรีย์เคมี)

จำแนกประเภทของสารตามแหล่งที่มาหรือแหล่งกำเนิดได้เป็น 3 ประเภทคือ

- 1.) สารปรับปรุงดินที่ได้จากแหล่งธรรมชาติเช่นเศษพืชต่าง ๆ แร่ฟอสเฟต
- 2.) สารปรับปรุงดินในรูปผลพลอยได้ต่าง ๆ เช่น ขุยมะพร้าว เปลือกมันค่างปี ฟอสโฟยิปซัม ฯลฯ
- 3.) สารปรับปรุงดินที่ได้จากการสกัดหรือจากการสังเคราะห์ทางเคมี เช่น สารเคมีในรูปสารประกอบแคลเซียมโพลีซิลไฟด์ สารดูดน้ำโพลีเมอร์ สารพอลิอะครีลาไมด์หรือ PAM ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำแนกประเภทตามลักษณะการใช้ประโยชน์เพื่อการปรับปรุงดินคือ

- 1.) สารปรับปรุงดินทางด้านกายภาพเป็นหลัก ได้แก่ สารปรับปรุงดินที่ในรูปสารอินทรีย์ต่าง ๆ เช่น เปลือกมันค่างปี กากอ้อย ชุยมะพร้าว แกลบดิน ฟอสโฟยิบซั่ม PAM สารดูดน้ำโพลิเมอร์ ฯลฯ
- 2.) สารปรับปรุงสมบัติทางเคมีของดินเป็นหลักส่วนใหญ่ ได้แก่ สารปรับปรุงดินในรูปสารประกอบอนินทรีย์หรือสารเคมีเช่นสารปูนโลม์ (ปูนสุก ปูนขาว หินปูน ปูนมาร์ล) กำมะถันผง (ปิยะ, 2553)

2.4.3 ประโยชน์ของสารปรับปรุงดิน

ช่วยปรับสภาพดินให้มีโครงสร้างที่ดีขึ้น เพิ่มปริมาณแร่ธาตุอาหารพืช ลดสารพิษของธาตุในดิน และยังสามารถช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตของพืชอีกด้วย

2.5 ธาตุอาหารพืช

ธาตุอาหารของพืช เป็นสิ่งจำเป็นช่วยในการเจริญเติบโตของพืช หากพืชได้รับธาตุอาหารในปริมาณที่เหมาะสมพืชจะเจริญเติบโตได้ดีและให้ผลผลิตสูง

ธาตุอาหารของพืชส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปสารประกอบอนินทรีย์ ธาตุอาหารที่สำคัญมีอยู่ด้วยกัน 16 ชนิด ดังนี้

ธาตุอาหารหลัก

ธาตุไนโตรเจน (N) ธาตุไนโตรเจนที่พืชสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้นั้นจะอยู่ในรูปของอนุโมลสารประกอบ ซึ่งมาจากการสลายตัวของสารอินทรีย์วัตถุในดินโดยจุลินทรีย์ในดินรวมไปถึงการใส่ปุ๋ยเคมีลงในดินด้วย ไนโตรเจนเป็นธาตุอาหารที่สำคัญมากช่วยในการเจริญเติบโตของพืช พืชที่ได้รับธาตุไนโตรเจนเพียงพอจะมีใบสีเขียวสด มีลำต้นแข็งแรง และเจริญเติบโตเร็ว หากได้รับธาตุไนโตรเจนในปริมาณที่มากเกินไปก็ส่งผลเสียได้เหมือนกัน เช่น ทำให้พืชอวบน้ำมาก ต้นอ่อน โรค และแมลงรบกวนดังนั้นควรให้ธาตุไนโตรเจนแก่พืชในปริมาณที่เหมาะสม

ธาตุฟอสฟอรัส (P) เป็นธาตุที่มีความสำคัญพอ ๆ กับไนโตรเจน ฟอสฟอรัสนั้นมีบทบาทสำคัญต่อกระบวนการเมตาโบลิซึมหลายขบวนการในพืช ฟอสฟอรัสเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของพืช ช่วยในการดึงดูดธาตุอาหารและเคลื่อนย้ายธาตุอาหารภายในพืช การสังเคราะห์โมเลกุลของสารประกอบหลายอย่าง และยังเป็นองค์ประกอบสำคัญในกรดดีออกซีไรโบนิวคลีอิก (DNA) มีบทบาทในการถ่ายทอดพันธุกรรมของพืช เป็นองค์ประกอบในการสร้างโปรตีน ธาตุฟอสฟอรัสในดินนั้นได้จากการสลายตัวของแร่บางชนิดในดิน ซึ่งการสลายตัวของอินทรีย์วัตถุในดินจะสามารถปลดปล่อยฟอสฟอรัสออกมาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งได้มีการศึกษาพบว่าฟอสฟอรัสที่ใส่ลงไปดินพืชสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้เพียง 10-25 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น จากขบวนการตรึงฟอสฟอรัสในดินจากรูปที่พืชใช้ประโยชน์ได้ไปอยู่รูปที่พืชใช้ประโยชน์ไม่ได้

ธาตุโพแทสเซียม (K) โพแทสเซียมเพียงธาตุเดียวที่ไม่ได้เป็นองค์ประกอบในโครงสร้างของเซลล์พืช แต่อยู่ในสารละลายเซลล์ และทำหน้าที่สำคัญในขบวนการเมตาโบลิซึมของพืชหลายอย่าง ธาตุโพแทสเซียมได้ชื่อว่าเป็นตัวช่วยในการเร่งปฏิกิริยาในพืชโดยจะเร่งการทำงานในกระบวนการต่าง ๆ เช่น สร้างแป้ง น้ำตาล สำหรับปริมาณของโพแทสเซียมในดินของประเทศไทยมีโพแทสเซียมเป็นองค์ประกอบเป็นจำนวนมาก ดังนั้นเมื่อใส่ปุ๋ยโพแทสเซียมจึงไม่ทำให้ผลผลิตสูงขึ้น โพแทสเซียมในดินมีทางสูญเสียได้หลายทาง คือ ถูกพืชดึงดูดไปใช้ ถูกชะล้างโดยน้ำ และโพแทสเซียมที่ใส่ลงไปดินบางส่วนจะถูกตรึงออกมาเป็นประโยชน์ต่อพืชช้าลง

ธาตุอาหารรอง

ธาตุกำมะถัน (S) ในดินธาตุนี้จะอยู่รูปซัลเฟตไอออน (SO_4^{2-}) ซึ่งเป็นรูปที่พืชสามารถใช้ประโยชน์ได้ ในสารละลายดินซัลเฟตเกิดจากการสลายตัวของวัตถุดิบกำเนิดดินและอินทรีย์วัตถุ ดังนั้นปริมาณซัลเฟตที่รากพืชดูดมาจากดินจึงขึ้นอยู่กับปริมาณของกำมะถันในวัตถุดิบกำเนิด และปริมาณอินทรีย์วัตถุในดินนั้นด้วย กำมะถันเป็นองค์ประกอบของอินทรีย์สารที่สำคัญของพืช เช่น โปรตีน พืชที่ขาดกำมะถันจะสังเคราะห์โปรตีนได้ในปริมาณที่น้อย สำหรับใบพืชสีเขียวโดยทั่วไปโปรตีนส่วนมากอยู่ในเซลล์คลอโรพิลล์ภายในเซลล์นี้เกาะอยู่กับโปรตีน พืชที่ขาดกำมะถันจึงมีคลอโรพิลล์น้อยลง

ธาตุแมกนีเซียม (Mg) แมกนีเซียมในดินส่วนมากจะอยู่รูปของหินและแร่ แร่ที่มีแมกนีเซียมเป็นองค์ประกอบ ได้แก่ ออไรต์ไบโอไทต์ เซอร์เพนทีน แมกนีไซต์ และโดโลไมต์ เมื่อแร่ละลายจะปลดปล่อยแมกนีเซียมออกมา แมกนีเซียมมีอยู่ในดิน 3 รูปคือ 1) แมกนีเซียมไอออนในสารละลายดิน 2) แมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้พืชสามารถดูดมาใช้ประโยชน์ได้ และ 3) เป็นองค์ประกอบของเกลืออนินทรีย์และแร่ต่าง ๆ ในดิน แมกนีเซียมมีบทบาทที่สำคัญต่อการเจริญเติบโตของพืชเนื่องจากเป็นองค์ประกอบของโมเลกุลคลอโรพิลล์ นอกจากนี้แมกนีเซียมทำหน้าที่ในการเคลื่อนย้ายภายในเซลล์ ทำหน้าที่เชื่อมโยงและทำปฏิกิริยาได้สารประกอบเชิงซ้อนหลายชนิด อีกทั้งยังมีบทบาทในการควบคุมเอนไซม์ และยังช่วยควบคุมสภาพกรดต่างภายในเซลล์ให้เหมาะสม ดังนั้นแมกนีเซียมจึงเป็นธาตุที่มีความจำเป็นต่อพืชอย่างมาก

ธาตุแคลเซียม (Ca) เกิดจากการสลายตัวของหินและแร่ ได้แก่ เฟลด์สปาร์ อะพาไทต์ แคลไซต์ และยิปซัม ดินต่างจะมีแคลเซียมอยู่ในปริมาณที่มากกว่าดินกรด ดินที่ขาดแคลเซียม ได้แก่ ดินที่มีความเป็นกรด ดินที่ผ่านการชะล้างมาช้านาน การใส่ปุ๋ยโพแทสเซียมในปริมาณที่มากเกินไปก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้รากพืชดูดแคลเซียมได้น้อยลง และทำให้ขาดธาตุแคลเซียม หน้าที่ของแคลเซียมในพืชมีอยู่หลายด้าน แคลเซียมเป็นธาตุที่ไม่ค่อยเป็นพิษต่อพืช ธาตุนี้มักมีอยู่มากในผนังเซลล์ เนื่องจากในผนังเซลล์เหมาะสม

แก่การเกาะยึดของแคลเซียมทำให้ผนังเซลล์ เนื้อเยื่อ และต้นพืชแข็งแรง แคลเซียมยังทำหน้าที่ในการยึดตัวของราก ทำให้เกิดสมดุและป้องกันมิให้ธาตุอื่น ๆ ที่มีความเข้มข้นสูงมาก่อความเสียหายให้เยื่อหุ้มเซลล์ นอกจากนี้ยังมีผลต่อกระบวนการเปิดปิดของปากใบ การสังเคราะห์ซูโครส และมีอิทธิพลต่อการงอกของเมล็ดอีกด้วย

ธาตุอาหารปริมาณน้อย

มีความสำคัญพอ ๆ กับธาตุอาหารหลัก และรอง แต่พืชต้องการในปริมาณเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ธาตุเหล็ก (Fe) มีหน้าที่สำคัญในการเสริมสร้างคลอโรฟิลล์ ช่วยในกระบวนการหายใจเป็นองค์ประกอบของสารเฟอร์ริกอินที่ใช้ในการลด และเติมออกซิเจนในปฏิกิริยาชีวเคมี เป็นสารประกอบของฮีโมโกลบิน ซึ่งมีความสำคัญในการตรึงไนโตรเจนในอากาศ ดังนั้นเหล็กจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อพืชตระกูลถั่ว

ธาตุแมงกานีส (Mn) เป็นธาตุที่มีความสำคัญต่อระบบการหายใจของพืช ทำให้เกิดปฏิกิริยาออกซิเดชัน และรีดักชันของเหล็ก และไนโตรเจนในกระบวนการเมตาโบลิซึม ช่วยในการสร้างคลอโรฟิลล์ และช่วยให้พืชเปลี่ยนแปลงเป็นพลังงาน

ธาตุสังกะสี (Zn) เป็นธาตุที่มีความสำคัญต่อการสร้างฮอร์โมน และเอนไซม์ต่าง ๆ ในพืช ช่วยในการดูดใช้ธาตุอาหารอื่น ๆ เช่น ธาตุฟอสฟอรัสมีความสัมพันธ์กับธาตุสังกะสีในการดูดซึมธาตุอาหารในพืช เป็นต้น

ธาตุทองแดง (Cu) เป็นตัวกระตุ้นการทำงานของเอนไซม์ต่าง ๆ ในพืช เช่น ไทโรซิลเลส แลคเตส ฯลฯ ช่วยในกระบวนการสังเคราะห์แสงในพืช ทองแดงมีความสำคัญในการสะสมธาตุเหล็ก และมีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการเมตาโบลิซึมของพวกไขมันในกระบวนการ และปฏิกิริยาหายใจ

ธาตุโบรอน (B) เป็นธาตุที่มีความเกี่ยวข้องกับการทำงานของเอนไซม์ ช่วยในการดูด และการใช้แคลเซียม ควบคุมการดูดธาตุฟอสฟอรัส ควบคุมอัตราการระหว่างธาตุโพแทสเซียมต่อแคลเซียม ควบคุมการแบ่งเซลล์ และการสร้างโปรตีน แป้ง น้ำตาล พืชใบเลี้ยงคู่จะมีความต้องการธาตุโบรอนมากกว่าพืชใบเลี้ยงเดี่ยว

ธาตุโมลิบดีนัม (Mo) เป็นธาตุที่มีความสำคัญในระบบเมตาโบลิซึมของพืช เช่น ช่วยในการสร้างสารที่ใช้การสร้างสารประกอบพวกกรดอะมิโน ช่วยจุลินทรีย์ในการตรึงไนโตรเจนจากอากาศ เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาของเอนไซม์บางชนิดในพืชจุลินทรีย์ในดินที่อาศัยในปมรากพืชตระกูลถั่วจะมีความต้องการธาตุโมลิบดีนัมนี้ในการตรึงไนโตรเจนจากอากาศเพื่อให้พืชได้ใช้ประโยชน์ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธาตุคลอรีน (Cl) มีความสำคัญในขบวนการสังเคราะห์แสงของพืช พบเล็กน้อยในโมเลกุลอินทรีย์ของพืช ช่วยรักษาความเต่งของเซลล์พืช พืชสามารถใช้ธาตุคลอรีนนี้ได้ทั้งจากในดิน น้ำฝน รวมถึงในอากาศด้วย ธาตุคลอรีนนี้พบมากในดินที่น้ำทะเลท่วมถึง และในดินที่มีการใช้น้ำชลประทานที่มีธาตุคลอรีนนี้ผสมอยู่มาก

2.6 ผักบุงจีน

ผักบุงจีน (water convolvulus หรือ kang-kong) มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Ipomoea aquatic* Forsk. Var. Reptan มีถิ่นกำเนิดอยู่ที่ทวีปเอเชีย แถบเขตร้อน เป็นพืชในตระกูลวงศ์ผักบุง (Convolvulaceae) เป็นพืชล้มลุก ลำต้นตั้งตรง ระยะต่อไปจะเลื้อยทอดยอดไปตามพื้นดินหรือน้ำ ลำต้นมีสีเขียว มีข้อปล้องยาวข้างในกลวง รากจะเกิดที่ข้อทุกข้อที่สัมผัสกับพื้นดินหรือน้ำที่ข้อมักมีตาแตกออกมา ทั้งตาใบ และตาดอก โดยตาดอกจะอยู่ด้านใน ส่วนตาใบจะอยู่ด้านนอก ไม่ทอดยอดตามพื้นดิน ใบเดี่ยวรูปหัวใจมีขอบใบเรียบ รูปใบคล้ายหอก โคนใบกว้างค่อย ๆ เรียวเล็กไปตอนปลาย ปลายใบแหลม ที่โคนใบเป็นรูปหัวใจ ขอบใบเรียบหรือเป็นคลื่น ใบมีความยาวประมาณ 7-15 เซนติเมตร ก้านใบยาว 3-8 เซนติเมตร ดอกเป็นดอกสมบูรณ์ มีลักษณะเป็นช่อ มีดอกตรงกลาง 1 ดอก และดอกด้านข้างอีก 2 ดอก โดยดอกกลางจะเจริญก่อน แต่ละดอกประกอบด้วยกลีบเลี้ยงสีเขียว 5 อัน กลีบดอกเชื่อมติดกันเป็นรูปกรวย ด้านนอกมีสีขาว ด้านในมีสีม่วง ในฤดูวันสั้น (วันละ 10-12 ชั่วโมง) จะออกดอกมีฝัก และเมล็ด ในฤดูวันยาวจะเจริญเติบโตทางลำต้น และใบมีการผสมเกสรเป็นแบบผสมตัวเอง และมีการผสมข้ามดอกบ้างเนื่องจากลม และแมลง ดอกผักบุงจีนจะเริ่มบานในเวลาเช้าละอองเกสรตัวผู้ และยอดเกสรตัวเมียพร้อมที่จะผสมเวลา 10.00-15.00 น. ระยะเวลาหลังผสมจนผสมติดประมาณ 3-4 วัน และจากผสมติดจนเมล็ดแก่ประมาณ 40-50 วัน ผลเป็นผลเดี่ยวรูปร่างค่อนข้างกลมรี มีขนาดใหญ่ที่สุดอายุประมาณ 30 วัน ผลอ่อนสีเขียว หลังดอกบาน มีเส้นผ่าศูนย์กลางเฉลี่ย 1.42 เซนติเมตร หลังจากนั้นจะมีขนาดเล็กลง ลักษณะผิวภายนอกเหนียวมัน ขรุขระ ไม่แตก เมื่อแห้งสีของผลเมื่อแก่จะมีสีน้ำตาลหรือน้ำตาลเข้ม ใน 1 ผลมีเมล็ด 4-5 เมล็ด เป็นเมล็ดสีดำ

ผักบุงจีนมีระบบรากต้น ในการเตรียมดินควรตากดินไว้ประมาณ 15-30 วัน เมล็ดพันธุ์ผักบุงจีนจะขึ้นไม่สม่ำเสมอทั้งแปลง ถ้าดินปลูกเป็นกรดควรใส่ปูนขาวเพื่อปรับระดับพีเอชของดินให้สูงขึ้นจนถึงระดับพีเอชที่เหมาะสม และช่วยลดความเป็นพิษของเหล็ก และอะลูมิเนียม ช่วยในการสลายตัวของอินทรีย์วัตถุในดิน ช่วยปรับปรุงคุณสมบัติทางกายภาพของดิน ก่อนปลูกนำเมล็ดพันธุ์ผักบุงจีนไปแช่น้ำ 6-12 ชั่วโมง เพื่อให้เมล็ดพันธุ์ดูดซับน้ำเข้าไปในเมล็ด ทำให้เมล็ดงอกเร็วขึ้น และสม่ำเสมอ กันเมล็ดผักบุงจีนที่ลอยน้ำจะเป็นเมล็ดที่ไม่สมบูรณ์ไม่ควรนำมาเพาะปลูก ผักบุงจีนสามารถปลูกได้ทั้งบนบกและในน้ำ สามารถปลูกได้ในดินแทบทุกชนิด ดินที่เหมาะสมในการปลูกเป็นดินร่วนหรือดินร่วนปนทราย ค่าพีเอชของดิน (soil pH) อยู่ในช่วง 5.0-7.0 และค่าการนำไฟฟ้าของดิน (soil EC) อยู่ในช่วง 1.4-2.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

mS/cm ผักบุงจีนชอบดินที่ชุ่มชื้นแต่ไม่แฉะจนมีน้ำขัง ต้องการความชื้นในดินสูงมาก อุณหภูมิที่เหมาะสมในการเจริญเติบโตอยู่ในช่วง 25 องศาเซลเซียสขึ้นไป ต้องการแสงแดดเต็มที่ ใช้เวลาในการงอก 48 ชั่วโมง ระยะแรกของการเจริญเติบโตจะให้ลำต้นตั้งตรง หลังจากงอกได้ 5-7 วัน จะมีใบเลี้ยงโผล่ออกมา 2 ใบ มีลักษณะปลายใบเป็นแฉก ไม่เหมือนกับใบจริงเมื่อต้นโตในระยะสองสัปดาห์แรก จะมีการเจริญเติบโตทางลำต้นอย่างรวดเร็วจนกระทั่งอายุประมาณ 30-45 วัน การเจริญเติบโตจะเปลี่ยนไปในทางทอดยอด และแตกกอ การเก็บเกี่ยวผักบุงจีน สามารถเก็บได้หลังจากปลูกไปแล้ว 25-30 วัน (ทวีทอง และคณะ, 2548)

ผักบุงจีนมีแคลเซียม และฟอสฟอรัสช่วยบำรุงกระดูก และฟัน นอกจากนี้ยังมีเส้นใยอาหาร ช่วยในเรื่องระบบขับถ่าย มีเบต้า-แคโรทีนสูงช่วยบำรุงสายตา มีธาตุเหล็กสูงช่วยป้องกันโรคโลหิตจาง และยังมีสารชนิดหนึ่งที่มีโครงสร้างคล้ายอินซูลิน สามารถลดระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ที่เป็นโรคเบาหวานได้

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บรรจง (2558) ได้ผลิตสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ จำนวน 8 สูตร เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาดินและช่วยเหลือนักเกษตรกรให้ลดต้นทุนในการใช้ปุ๋ยเคมีด้วยการผลิตสารปรับปรุงดินเองรวมทั้งช่วยเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร โดยวัตถุดิบที่ใช้ผลิต คือ เปลือกหอย เปลือกไขน่านาชนิด และแร่หินปูนต่าง ๆ ซึ่งมีต้นทุนต่ำ สามารถผลิตแม่ปุ๋ยเองได้ง่ายและรวดเร็ว โดยจะได้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับพืช สัตว์ และสิ่งแวดล้อม

สูตรที่ 1 ยิปซัมจากเปลือกหอย : ยิปซัมหรือแคลเซียมซัลเฟตไฮเดรต เป็นสารปรับปรุงดินและเป็นวัตถุดิบผสมในปุ๋ย ช่วยปรับปรุงสภาพดินที่เป็นกรด สภาพดินเค็ม ดินแน่นที่บหรืออัดตัวซึ่งเป็นแหล่งของธาตุอาหารรอง ได้แก่ แคลเซียม (Ca) และกำมะถัน (S) ลดความเป็นพิษของธาตุโซเดียม (Na) เหล็ก (Fe) และอะลูมิเนียม (Al) ป้องกันการพังทลายของหน้าดิน แต่ “ยิปซัมจากเปลือกหอย” จะประกอบด้วยยิปซัม + หินปูนโดยยังคงเหลือหินปูนอยู่ ซึ่งก็ถูกใช้เป็นสารปรับปรุงดินที่เป็นกรดทั่วไป จึงนับว่าสารปรับปรุงดินสูตรนี้มีประโยชน์มากกว่าที่จะใช้ยิปซัมทั่วไป

สูตรที่ 2 ยิปซัม-ดีเกลือจากโดโลไมต์ : ผลิตจากโดโลไมต์ (แคลเซียมแมกนีเซียมคาร์บอเนต) ผสมกับแคลเซียมซัลเฟตและแมกนีเซียมซัลเฟต ซึ่งสารปรับปรุงดินสูตรนี้จะสามารถปลดปล่อยธาตุอาหารรองที่พืชต้องการได้ครบ คือ แคลเซียม แมกนีเซียม และกำมะถัน

สูตรที่ 3 ยิปซัม-แคลเซียมฟอสเฟต จากเปลือกหอย : ผลิตจากเปลือกหอยจะได้ยิปซัม และแคลเซียมฟอสเฟตในรูปไดแคลเซียมฟอสเฟต ซึ่งสารปรับปรุงดินสูตรนี้จะสามารถปลดปล่อยได้ทั้ง ยิปซัม และธาตุอาหารหลัก ได้แก่ ฟอสฟอรัส จากแคลเซียมฟอสเฟตด้วย

สูตรที่ 4 ยิปซัม-ดีเกลือ-แคลเซียมแมกนีเซียมฟอสเฟต จากโดโลไมต์ : สารปรับปรุงดินสูตรนี้จะปลดปล่อยธาตุอาหารต่าง ๆ ออกมา คือ ยิปซัม ดีเกลือ แคลเซียมฟอสเฟต แมกนีเซียมฟอสเฟต แคลเซียมคาร์บอเนต และแมกนีเซียมคาร์บอเนต

สูตรที่ 5 ยิปซัม-แคลเซียมฟอสเฟต ไนเตรตจากเปลือกหอย : สารปรับปรุงดินสูตรนี้จะปลดปล่อยธาตุอาหารต่าง ๆ ออกมา คือ ยิปซัม แคลเซียมฟอสเฟต แคลเซียมไนเตรต และแคลเซียมคาร์บอเนต

สูตรที่ 6 ยิปซัม-ดีเกลือ-แคลเซียมแมกนีเซียมฟอสเฟต ไนเตรตจากโดโลไมต์ : สารปรับปรุงดินสูตรนี้จะปลดปล่อยธาตุอาหารต่าง ๆ ออกมา คือ ยิปซัม ดีเกลือ แคลเซียมฟอสเฟต แมกนีเซียมฟอสเฟต แคลเซียมไนเตรต แมกนีเซียมไนเตรต แคลเซียมคาร์บอเนต และแมกนีเซียมคาร์บอเนต

สูตรที่ 7 ยิปซัม-แคลเซียมฟอสเฟต ไนเตรตอะซิเตทจากเปลือกหอย : สารปรับปรุงดินสูตรนี้จะปลดปล่อยธาตุอาหารต่าง ๆ ออกมา คือ ยิปซัม แคลเซียมฟอสเฟต แคลเซียมไนเตรต แคลเซียมอะซิเตท และแคลเซียมคาร์บอเนต

สูตรที่ 8 ยิปซัม-ดีเกลือ-แคลเซียมแมกนีเซียมฟอสเฟต ไนเตรตอะซิเตท จากโดโลไมต์ : สารปรับปรุงดินสูตรนี้จะปลดปล่อยธาตุอาหารต่าง ๆ ออกมา คือ ยิปซัม ดีเกลือ แคลเซียมฟอสเฟต แมกนีเซียมฟอสเฟต แคลเซียมไนเตรต แมกนีเซียมไนเตรต แคลเซียมอะซิเตท แมกนีเซียมอะซิเตท แคลเซียมคาร์บอเนต และแมกนีเซียมคาร์บอเนต

อิทธิพลของเปลือกหอยชนิดต่าง ๆ ที่มีผลต่อคุณสมบัติทางเคมีบางประการของดินกรด

Chang HoonLee และคณะ (2551) ศึกษาการแก้ปัญหาดินกรดโดยใช้เปลือกหอยนางรม เปลือกหอยนางรมเป็นวัสดุเหลือทิ้งจากการทำฟาร์มหอยในเกาหลี และมีองค์ประกอบของแคลเซียมคาร์บอเนตจำนวนมาก มีศักยภาพในการใช้เป็นวัสดุปูนในการเกษตรได้ อย่างไรก็ตามการใช้เปลือกหอยนางรมยังมีข้อจำกัดเนื่องจากมีความเข้มข้นของโซเดียมคลอไรด์สูง เปลือกหอยนางรมมีศักยภาพคล้ายปูนขาวซึ่งมีองค์ประกอบของแคลเซียมคาร์บอเนต ปริมาณเปลือกหอยนางรม 3.4 และ 3.8 Mg/ha สามารถทำให้ค่าพีเอชของดินตะกอน (SiL, pH 6.2) และดินร่วนปนทราย (SL, pH 5.8) เพิ่มขึ้นเป็น 6.5 ตามลำดับ

ทำการศึกษาอิทธิพลของเปลือกหอยนางรมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางเคมี และชีวภาพของดิน และผลผลิตของพืช ทำการทดลองโดยใช้เปลือกหอยนางรมอัตราส่วน 0, 4, 8, 12 และ 16 Mg/ha ในดินตะกอน และดินร่วนปนทราย ศึกษาผลการเจริญเติบโตของกะหล่ำปีจีนในดินทั้งสองชนิด จากการทดลองใช้เปลือกหอยบด 16 Mg/ha ทำให้ค่า pH ของดินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเป็น 6.9 และ 7.4 (สูงกว่าทฤษฎี) สูงกว่าถึง 4 เท่าใน SiL และ SL ตามลำดับในขั้นตอนการเก็บเกี่ยวผลของการใส่ปูนพบว่ามีความแตกต่างกันใน SL (สูงกว่า) เมื่อเทียบกับดิน SiL ซึ่งอาจเกิดจากความสามารถในการเก็บบัฟเฟอร์ที่แตกต่างกันของทั้งสองดิน ความเข้มข้นของโซเดียมคลอไรด์ และค่าการนำไฟฟ้าของดินเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อใช้เปลือกหอย แต่ไม่พบความเสียหายจากเกลือ เปลือกหอยนางรมสามารถเพิ่มปริมาณอินทรีย์วัตถุในดิน, ฟอสฟอรัส, ความเข้มข้นของแคตไอออนที่แลกเปลี่ยนได้, ค่าพีเอช และธาตุอาหารในดินอย่างมีนัยสำคัญ ช่วยเพิ่มความเข้มข้นของคาร์บอน และไนโตรเจนกระตุ้นกิจกรรมของเอนไซม์ในดิน ยกเว้นกิจกรรมของกรด phosphomonoesterase (PMEase) ซึ่งลดลงเมื่อเพิ่ม pH ของดินใน SL แต่เพิ่มขึ้นเล็กน้อยใน SiL กิจกรรมของยูรีเอสและอัลคาไลด์ PMEase เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเพิ่ม pH ของดินด้วยการใช้เปลือกหอย เมื่อคุณสมบัติทางเคมีและทางชีวภาพของดินที่ดีขึ้นส่งผลให้ผลผลิตพืชเพิ่มขึ้น ผลผลิตของกะหล่ำปีจีนจากการใช้เปลือกหอยเพิ่มขึ้นสูงสุด 8 Mg/ha สรุปผลการทดลองจากการทดลองใช้เปลือกหอยนางรมเป็นวัสดุปรับปรุงดินสามารถเพิ่มคุณสมบัติทางเคมี และกายภาพของดินกรด และยังช่วยให้ผลผลิตของพืชสูงขึ้นอีกด้วย

E.Álvarez และคณะ (2555) หอยแมลงภู่อัตราส่วนสูง (66 000-94 000 t year⁻¹) ซึ่งเป็นวัสดุที่มีความเป็นด่างซึ่งสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขดินได้เป็นของเสียในแคว้นกาลิเซียทางตะวันตกเฉียงเหนือของสเปนทำการทดลองโดยการเพาะปลูกในทุ่งหญ้าที่แตกต่างกันในพื้นที่ Haplic Umbrisol โดยใช้การทดลองแบบ randomized block design มี 4 บล็อก และ 6 ทริตเมนต์ เพื่อเปรียบเทียบผลของปูนขาวและหอยแมลงภู่อัตราส่วนสูงที่มีความสามารถในการแลกเปลี่ยนไอออนบวกต่ำ และมีความอิ่มตัวสูง ทำการทดลองเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2550 และเก็บตัวอย่างพืชและดินในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวในปี 2551 วิเคราะห์ค่า pH ของดิน, คาร์บอน และ ไนโตรเจนทั้งหมด, ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์,

แคตไอออนที่แลกเปลี่ยนได้ ความสามารถในการแลกเปลี่ยนไอออนบวก และแร่ธาตุอาหารที่มีอยู่ การใช้เปลือกหอยแมลงภูและปูนขาวทำให้ดินมีค่า pH และ Ca สูงขึ้น และทำให้ปริมาณอลูมิเนียมที่แลกเปลี่ยนได้ และอลูมิเนียมในดินลดต่ำลง

E.Álvarez และคณะ (2555) ศึกษาดินกรดโดยดินที่มีความเป็นกรดจะมีปริมาณอลูมิเนียมสูง และมักเติมปูนขาวเพื่อลดความเป็นพิษของอลูมิเนียม (Al^{3+}) ในเมืองกาลิเซีย ประเทศสเปน มีปริมาณเปลือกหอยแมลงภูที่สูงมากซึ่งอาจใช้ทดแทนปูนขาวได้ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของผลิตภัณฑ์แปรรูปต่าง ๆ ที่ได้จากหอยแมลงภูต่ออะลูมิเนียมในดิน และกลุ่มดิน rhizosphere และในการผลิตอาหารสัตว์ ทำการทดลองในแปลงดินที่เป็นกรดที่ใช้เพาะเลี้ยงด้วยหญ้า (*Dactylis glomerata* L., *Trifolium repens* L. และ *Lolium perenne* L.) แต่ละแปลงประกอบด้วย 1) ปูนขาว 2) เปลือกหอยแมลงภูบดจากพื้นดินจนถึง 0-2 มิลลิเมตร (MDF) 3) เปลือกหอยแมลงภูแห้งบดจากพื้นดินจนถึง 2-4 มิลลิเมตร (MDC) 4) เปลือกหอยแมลงภูบดและอบ (550 องศา) จากพื้นดินจนถึง <63 ไมโครเมตร (MHF) และ 5) เปลือกหอยแมลงภูบดและอบ (550 องศา) จากพื้นดินจนถึง 0-2 มิลลิเมตร (MHC)

อิทธิพลของสารปรับปรุงดินในรูปสารประกอบอินทรีย์หรือสารเคมีที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของพืช และคุณสมบัติทางเคมีบางประการของดินกรด

दनัย (2537) ศึกษาการลดความเป็นพิษของอะลูมิเนียมในดินชุดรังสิต ชุดดินองครักษ์ และชุดดินเสนา โดยใช้วัสดุปรับปรุงดิน คือ ปูนขาว ยิบซัม และอินทรีย์วัตถุ และใช้ข้าวโพดเป็นพืชทดสอบโดยทำการทดลองในกระถาง วางแผนการทดลองแบบ RCB จำนวน 4 ซ้ำ พบว่า ชุดดินที่มีปริมาณอะลูมิเนียมในดินสูง (ชุดดินรังสิต) การใส่วัสดุปรับปรุงดินลงไปโดยเฉพาะอย่างปูนขาวผสมปุ๋ยหมัก ทำให้ความเป็นพิษของอะลูมิเนียมลดลงอย่างเห็นได้ชัด มีผลทำให้การเจริญเติบโตของข้าวโพดเพิ่มขึ้นไม่ว่าจะเป็นน้ำหนักแห้งของต้น น้ำหนักราก และปริมาตรของราก ส่วนดินที่มีปริมาณอะลูมิเนียมในดินต่ำ (ชุดดินองครักษ์ และชุดดินเสนา) การตอบสนองของข้าวโพดที่มีต่อวัสดุปรับปรุงดินไม่เด่นชัด

นรินทร์ และวันชัย (2543) ศึกษาการปรับปรุงดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ และมีค่า pH ต่ำ โดยใช้วัสดุอินทรีย์และปูน ได้ดำเนินการทดลองเพื่อตรวจสอบผลการใช้วัสดุอินทรีย์ และปูนบนดินชุดเพญที่มีค่า pH = 4.3 OM = 0.43, P_2O_5 = 20.6 ppm, K_2O = 28.7 ppm และความหนาแน่นรวมของดิน (bulk density) = 1.55 กรัม/ลบ.ซม. ที่สถานีทดลองพืชไร่พิษณุโลก ปี 2540-2543 วางแผนการทดลองแบบ RCB จำนวน 3 ซ้ำ 10 กรรมวิธี พบว่า ผลผลิตข้าวโพดเพิ่มขึ้นเมื่อเพิ่มปริมาณวัสดุอินทรีย์ แต่การใส่ปุ๋ยมาร์ลที่ระดับ lime requirement (LR) และ 1/2LR ให้ผลผลิตไม่แตกต่างกันในทุกอัตราของการใช้วัสดุอินทรีย์ แต่เมื่อมีการใส่วัสดุอินทรีย์ที่อัตรา 2 ตัน/ไร่ การใช้ปุ๋ยที่ระดับ LR และ 1/2LR ให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น 12.5-13.5% แต่เมื่อมีการใช้วัสดุอินทรีย์ 4 และ 6 ตัน/ไร่ การใช้ปุ๋ยที่ระดับ LR และ 1/2LR

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่ทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น นอกจากนี้การใช้วัสดุอินทรีย์ยังมีผลทำให้ความสูงต้น และน้ำหนักเพิ่มขึ้น การใส่ปุ๋ยที่ระดับ LR และ 1/2LR สามารถยกระดับ pH ของดินมาอยู่ที่ระดับใกล้เคียงกันคือ 6.9-7.0 ขณะที่การใส่วัสดุอินทรีย์เพียงอย่างเดียว มีการเปลี่ยนแปลงค่า pH ได้เพียงเล็กน้อย และยังพบอีกว่าการใช้วัสดุอินทรีย์ 2 ตัน/ไร่ ในดินชุดดังกล่าว การใส่ปุ๋ยยังมีผลตกค้างต่อผลผลิตในปีที่ 2 ได้อีก และไม่มีผลต่อการเพิ่มผลผลิตในปีที่ 3 และปีที่ 4 จากการตรวจสอบผลการใช้วัสดุอินทรีย์ (Organic matter, OM) และการใช้ปุ๋ยต่อการเจริญเติบโต, ผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตของข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ บนดินชุดเพ็ญ ในปี 2540-2543 พบว่าวัสดุอินทรีย์และการใช้ปุ๋ยตามการวิเคราะห์ดิน มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงความสูงต้น ความสูงฝัก น้ำหนักแห้ง ผลผลิต และองค์ประกอบผลผลิตในทุกการทดลอง

นงคราญ และคณะ (2541) ทดลองปรับปรุงดินเปรี้ยวจัดชุดดินรังสิตกรดจัด (pH = 3.5-4.0) โดยการใช้ปุ๋ยมาร์ลร่วมกับปุ๋ยเคมีอัตราต่าง ๆ เพื่อเพิ่มผลผลิตหน่อไม้ฝรั่ง วางแผนการทดลองแบบ 5x4 Factorial in RCB ประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือ ปุ๋ยมาร์ลอัตรา 0, 0.5, 1.0, 1.5, และ 2.0 ตัน/ไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตร 15-15-15 อัตรา 50, 75, 100 และ 125 กก./ไร่ ทั้งหมด 20 ดำรับ ทดลอง 3 ซ้ำ ผลการทดลอง 2 ปี พบว่า ปุ๋ยมาร์ลมีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโต และการแตกหน่อของหน่อไม้ฝรั่ง คือ การไม่ใช้ปุ๋ยมาร์ล ให้ผลผลิตหน่อไม้ฝรั่งต่ำกว่าการใช้ปุ๋ยมาร์ลทุกอัตราอย่างเด่นชัด ถึงแม้จะมีการใส่ปุ๋ยเคมีก็ตาม และพบว่ามีปฏิกริยาสัมพันธ์ระหว่างการใช้ปุ๋ยมาร์ล และปุ๋ยเคมีอัตราต่าง ๆ คือ การใช้ปุ๋ยเคมีอัตราต่ำ 50 กก./ไร่ ร่วมกับปุ๋ยมาร์ลอัตราสูง 1.5 ตัน/ไร่ ให้ผลผลิตสูงสุด 711 กก./ไร่ ในปีแรก และถ้าใช้ปุ๋ยเคมีอัตราสูงขึ้นเป็น 75-100 กก./ไร่ จะได้ผลผลิตสูงสุดเมื่อใช้ร่วมกับปุ๋ยมาร์ลอัตรา 1.0 และ 0.5 ตัน/ไร่ ตามลำดับ การใช้ปุ๋ยอัตราสูงสุดให้ผลผลิตสูงสุดเมื่อใช้ร่วมกับปุ๋ย 1.5 ตัน/ไร่ คือ 808 กก./ไร่ ในปีแรก และผลผลิตในปีที่ 2 ได้ 1,177 กก./ไร่ และจากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางเคมีของดิน พบว่าหลังจากมีการใส่ปุ๋ยมาร์ลในการปรับปรุงดินแล้ว ดินมีการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติทางเคมีไปในทางที่ดีขึ้น คือ pH สูงขึ้น ปริมาณฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียมที่เป็นประโยชน์ต่อพืชสูงขึ้นเหล็กและอะลูมิเนียมที่สกัดได้น้อยลงตามอัตราปุ๋ย และอัตราปุ๋ยที่สูงขึ้น

จำเป็น และสุรชาติ (2550) การใช้ปุ๋ย และยิปซัมเพื่อแก้ปัญหาความเป็นพิษของอะลูมิเนียมในดินกรด ตลอดจนการใส่ปุ๋ยโพแทสเซียมอาจมีผลต่อการดูดใช้ธาตุอาหารของลองกอง เพื่อศึกษาปัญหาดังกล่าว ได้ทำการศึกษา 3 การทดลอง คือ 1) ผลของการใช้ปุ๋ยและยิปซัมต่อการเจริญเติบโต และการดูดใช้ธาตุอาหารของต้นกล้าลองกอง 2) ผลของปุ๋ยขาว และปุ๋ยโพแทสเซียมคลอไรด์ต่อการดูดโพแทสเซียม และแมกนีเซียมของลองกอง 3) ความสัมพันธ์ระหว่างโพแทสเซียม แคลเซียม และแมกนีเซียมในใบลองกอง ผลการทดลอง พบว่า ปริมาณอะลูมิเนียมที่แลกเปลี่ยนได้ในดินลดลงตามปริมาณปุ๋ยขาวที่ใส่ และการใส่ปุ๋ยขาวสามารถลดปริมาณอะลูมิเนียมในดินได้ดีกว่าการใส่ยิปซัม การใส่ปุ๋ยขาว และยิปซามีแนวโน้มทำให้ความเข้มข้นของธาตุอาหารในลองกอง (ราก ลำต้น และใบ) เพิ่มขึ้น แต่ไม่ได้ทำให้ต้นกล้าลองกองเจริญเติบโตได้ดีขึ้น การศึกษาผลการใส่ปุ๋ยขาว และปุ๋ยโพแทสเซียมคลอไรด์ต่อการดูดใช้ธาตุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาหารของต้นกล้าลองกอง พบว่าการใส่ปุ๋ยขาวทำให้ปริมาณการดูดใช้โพแทสเซียมของต้นกล้าลองกอง ลดลง ทริตเมนต์ที่ได้รับปุ๋ยโพแทสเซียมมีปริมาณการดูดใช้โพแทสเซียมลดลงจาก 863 เป็น 720 มก./ต้น และทริตเมนต์ที่ไม่ได้รับปุ๋ยโพแทสเซียมคลอไรด์มีค่าลดลงด้วย จาก 579 เป็น 356 มก./ต้น เมื่อไม่ใส่ และใส่ปุ๋ยขาวตามลำดับ นอกจากนี้การใส่ปุ๋ยโพแทสเซียมยังทำให้ปริมาณการดูดใช้แคลเซียม และแมกนีเซียมของต้นกล้าลดลง จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ (P) ระหว่างธาตุอาหารใน ใบลองกอง พบว่า ในใบมีความเข้มข้นของโพแทสเซียมสูงจะทำให้มีความเข้มข้นของแคลเซียม และแมกนีเซียมต่ำ โดยค่า r ระหว่างแคลเซียมและโพแทสเซียม และระหว่างแมกนีเซียมและโพแทสเซียม เท่ากับ -0.532 และ -0.663 ตามลำดับ

สุวพันธ์ (2526) ศึกษาการลดความเป็นกรดของดินหรือการเพิ่มอินทรีย์วัตถุในดิน เพื่อเพิ่ม ผลผลิตของถั่วเหลือง ผลจากการศึกษาการใช้ปุ๋ยขาวร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ในการปรับปรุงดินกรดจัด โดยการ หว่านปุ๋ยขาว หรือปุ๋ยอินทรีย์เพียงครั้งเดียวปีแรก และวัดผลตกค้างในปีถัด ๆ ไป ระหว่าง พ.ศ. 2520- 2526 ทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นมากกว่า 4 เท่าตัวในปีแรก และยังมีผลตกค้างทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นเด่นชัดในปี ถัด ๆ ไป 6 ปี ผลวิเคราะห์ดิน และต้นถั่วเหลืองทุกปีชี้ให้เห็นว่า การใช้ปุ๋ยขาวหรือปุ๋ยอินทรีย์สามารถ ลดความเป็นพิษของอะลูมิเนียม แมงกานีส และเหล็กในดินได้เป็นอย่างดี และยังทำให้ความเป็นประโยชน์ ได้ของธาตุอาหารแคลเซียม แมกนีเซียม และโมลิบดีนัม เพิ่มขึ้น

นริศ (2551) ศึกษาอิทธิพลของการใส่ปุ๋ย และฟอสฟอรัสต่อการเจริญเติบโตของข้าวโพดที่ปลูก ในดินกรดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของการใส่ปุ๋ยอัตราต่าง ๆ ต่อการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติ ดินกรด และศึกษาอิทธิพลของการใส่ปุ๋ย และฟอสฟอรัสต่อการเจริญเติบโตของข้าวโพดที่ปลูกในดินกรด ได้ดำเนินการศึกษาใน 2 ชุดการทดลอง การทดลองที่ 1 ทำการบ่มดินด้วยปุ๋ย แคลเซียมคาร์บอเนต จำนวน 6 อัตรา : 0, 1/6, 1/4, 1/2, 1 และ 2 เท่าของ Lime Requirement, LR (ค่า pH ที่กำหนดจาก การวิเคราะห์ LR = 6.5) บ่มไว้ 22 วัน วิเคราะห์คุณสมบัติดิน ส่วนการทดลองที่ 2 ดำเนินการปลูก ข้าวโพดในกระถางซึ่งบรรจุดินกรดหนัก 12 กิโลกรัม โดยจัดกลุ่มการทดลองแบบ Factorial in randomized complete block design ประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือ ปุ๋ย 6 อัตรา : 0, 1/6, 1/4, 1/2, 1 และ 2 เท่าของ LR และฟอสฟอรัส 2 อัตรา คือ 0 และ 35 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งเป็นอัตราที่คำนวณได้จาก ความต้องการฟอสฟอรัสของดิน ผลการทดลองทั้งสองชุดเป็นดังนี้ การใส่ปุ๋ยในอัตราที่สูงตั้งแต่ 1/4LR จนถึง 2LR มีผลทำให้ pH ของดินเพิ่มขึ้นเป็นลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเพิ่มจาก 4.5 ถึง 7.3 การใส่ปุ๋ยในอัตรา 1/2LR จนถึง 2LR ทำให้ Bray-II extractable P เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกับการไม่ใส่ปุ๋ย การใส่ปุ๋ย 1/2LR จนถึง 2LR ทำให้ปริมาณการดูดซับฟอสฟอรัสลดลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้การใส่ปุ๋ยในอัตราสูงขึ้นไปทำให้อะลูมิเนียมที่แลกเปลี่ยนได้ลดลง ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลของการใส่ปุ๋ย และฟอสฟอรัสต่อน้ำหนักลำต้นใบ และรากของข้าวโพดหวานมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในสภาพที่ไม่ใส่ฟอสฟอรัส การใส่ปุ๋ยให้ผลไม่ต่างจากการไม่ใส่ปุ๋ย แต่ในสภาพที่มีการใส่ฟอสฟอรัส การใส่ปุ๋ย 1/6LR จนถึง 1/2LR ให้ผลไม่แตกต่างกัน และไม่ต่างจากการไม่ใส่ปุ๋ย การใส่ปุ๋ย 1LR และ 2LR ทำให้น้ำหนักลำต้น ใบ และรากลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบกับ การไม่ใส่ปุ๋ย การใส่ฟอสฟอรัสร่วมกับปุ๋ยอัตราตั้งแต่ 0LR ถึง 1/6LR ทำให้น้ำหนักลำต้นใบเพิ่มขึ้น 32 เท่า และทำให้น้ำหนักรากเพิ่มขึ้น 16 เท่า เมื่อใส่ฟอสฟอรัสร่วมกับปุ๋ยอัตราตั้งแต่ 1/6LR ถึง 1/2LR แต่การใส่ฟอสฟอรัสร่วมกับปุ๋ยในอัตรา 1LR และ 2LR ทำให้น้ำหนักลำต้นลดลง 27 และ 91 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ และการใส่ฟอสฟอรัสร่วมกับปุ๋ยขาวในอัตรา 2LR ทำให้น้ำหนักรากลดลงถึง 85 เปอร์เซ็นต์

การใส่ปุ๋ยโดยไม่ใส่ฟอสฟอรัสทำให้ความเข้มข้นของธาตุอาหารเพิ่มขึ้นอย่างนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่มีผลต่อปริมาณธาตุอาหารที่สะสมในลำต้นใบของข้าวโพด แต่เมื่อมีการใส่ฟอสฟอรัสการใส่ปุ๋ยในอัตรา 1/6, 1/4, 1/2, 1 และ 2 ทำให้การดูดใช้ธาตุอาหาร N, P, K, Ca และ S เพิ่มขึ้นสูงสุด โดยเพิ่ม 1.3, 1.4, 1.3, 1.5 และ 1.5 เท่าตามลำดับเมื่อเทียบกับการไม่ใส่ปุ๋ย ส่วนการดูด Mg การใส่ปุ๋ยในอัตราตั้งแต่ 1/6LR จนถึง 1/2LR ไม่ทำให้การดูดใช้ Mg แตกต่างจากการไม่ใส่ปุ๋ย แต่เมื่อเพิ่มอัตราปุ๋ยเป็น 1LR และ 2LR กลับทำให้การดูดใช้ Mg ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับ การไม่ใส่ปุ๋ย

อิทธิพลของการใส่ปุ๋ย และฟอสฟอรัสต่อค่า pH ของดินในบริเวณระบบรากพืชมีปฏิสัมพันธ์กันทางสถิติ การใส่ปุ๋ยตั้งแต่ 1LR หรือ 1/2LR ทำให้ pH ของดินในบริเวณระบบรากพืชเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อไม่มีการใส่ฟอสฟอรัสหรือใส่ฟอสฟอรัสตามลำดับ

อิทธิพลของการใส่ปุ๋ย และฟอสฟอรัสต่อค่า pH ของดินนอกบริเวณระบบรากพืชไม่มีปฏิสัมพันธ์กันทางสถิติ การใส่ปุ๋ยตั้งแต่อัตรา 1/2LR ทำให้ pH ของดินมีค่าเพิ่มขึ้น การใส่หรือไม่ใส่ฟอสฟอรัสทำให้ pH ของดินนอกบริเวณระบบรากพืชไม่มีความแตกต่างกัน

อิทธิพลของการใส่ปุ๋ย และฟอสฟอรัสต่อความเข้มข้นของฟอสฟอรัสที่สกัดด้วยน้ำยา Bray-II ทั้งในและนอกบริเวณระบบรากพืช และความเข้มข้นของฟอสฟอรัสทั้งหมดในดินนอกบริเวณระบบรากพืชไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน แต่การใส่ฟอสฟอรัสทำให้ค่าความเข้มข้นของฟอสฟอรัสดังกล่าวเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับ การไม่ใส่ฟอสฟอรัส การใส่ฟอสฟอรัสร่วมกับปุ๋ยอัตราตั้งแต่ 1/6LR ทำให้ความเข้มข้นของฟอสฟอรัสทั้งหมดในดินในบริเวณระบบรากพืชลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับ การไม่ใส่ฟอสฟอรัส

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 เครื่องมือและอุปกรณ์

1. เครื่องวัดความเป็นกรดต่าง (pH meter) รุ่น pH/Ion meter S220, บริษัท Mettler-Toledo AG ประเทศ สวิสเซอร์แลนด์
2. เครื่องวัดค่าการนำไฟฟ้า (Conductivity meter) รุ่น Consort C860 บริษัท ChatchareeHolding
3. เครื่องชั่ง (ทศนิยม 4 ตำแหน่ง) รุ่น TC-254, บริษัท Danver Instrument Company, ประเทศเยอรมนี
4. ชุดเครื่องย่อย (Digestion apparatus) รุ่น Gerhardt, บริษัท Scientific Promotion Co., Ltd, ประเทศไทย
5. เครื่องเฟลมโฟโตมิเตอร์ Sherwood บริษัท P. Intertrade Equipment Co., Ltd.
6. เครื่อง UV-Visible spectrometer รุ่นUH5300, บริษัท HITACHI, ประเทศไทย
7. เครื่องให้ความร้อน และปั่นกวน รุ่น CB162, บริษัท Braloworld Scientific Ltd., ประเทศอังกฤษ
8. เครื่องเขย่าแนวนอน (Horizontal Shaker) บริษัท GALLENKAMP
9. เครื่องอะตอมมิกแอบซอร์พชันสเปกโทรโฟโตมิเตอร์ (Atomic Absorption Spectrophotometer) รุ่น AAnalyst 200, บริษัท PerkinElmer precisely
10. ชุดเครื่องกลั่นแอมโมเนีย (Ammonia) รุ่น Gerhardt, บริษัท Scientific Promotion Co., Ltd, ประเทศไทย
11. ชุดเครื่องกรองแบบลดความดัน
12. เทอร์โมมิเตอร์
13. ไฮโดรมิเตอร์ Standard hydrometerมาตรฐาน ASTM No.152 H

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. เดซิเคเตอร์
15. บิวเรต ขนาด 50 มิลลิลิตร
16. กระดาษกรองใยแก้ว เบอร์ 42
17. กระดาษฟอยล์
18. เครื่องแก้วต่าง ๆ

3.2 สารเคมี

1. โฟแทสเซียมคลอไรด์ เกรดวิเคราะห์ บริษัท Thermo Fisher Scientific ประเทศออสเตรีย
2. แคลเซียมอะซิเตท เกรดวิเคราะห์ บริษัท Thermo Fisher Scientific ประเทศออสเตรีย
3. พาราไนโตรฟินอล เกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
4. โซเดียมไฮดรอกไซด์เกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
5. กรดอะซิติก เกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
6. แอมโมเนียมออกซาลेट เกรดวิเคราะห์ บริษัท BDH Laboratory Supplies, Poole. ประเทศอังกฤษ
7. แอมโมเนียมไฮดรอกไซด์ เกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
8. แอมโมเนียมคลอไรด์ บริษัท LobaChemiePvt. Ltd., ประเทศอินเดีย
9. ซิลเวอร์ไนเตรต เกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
10. เอทิลแอลกอฮอล์ 95% เกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
11. โซเดียมคลอไรด์ เกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
12. กรดบอริก เกรดวิเคราะห์ บริษัท LobaChemiePvt. Ltd., ประเทศอินเดีย
13. กรดไฮโดรคลอริกเกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
14. ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ เกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
15. โซเดียมคาร์บอเนต เกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16. โซเดียมเฮกซะเมตาฟอสเฟต เกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
17. โพแทสเซียมไดโครเมต เกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
18. เมทิลเรดเกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
19. เฟอร์รัสแอมโมเนียมซัลเฟต เกรดวิเคราะห์ บริษัท LobaChemiePvt. Ltd., ประเทศอินเดีย
20. Barium Diphenylamine Sulfonate indicator (BDS) เกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
21. กรดซัลฟิวริก98% เกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
22. เมทิลีนบลูเกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
23. แมกนีเซียมออกไซด์ เกรดวิเคราะห์ บริษัท Fisher Scientific Europe ประเทศเบลเยียม
24. เดวาตา แอลลอย เกรดวิเคราะห์ บริษัท LobaChemiePvt. Ltd., ประเทศอินเดีย
25. โบโรโมคลีซอลกรีน เกรดวิเคราะห์ บริษัท sd fine-chem Limited, Mumbai
26. ฟีนอล์ฟทาลีน เกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
27. แอมโมเนียมโมลิบเดต เกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
28. แอมโมเนียมเมตาแวนาเดต เกรดวิเคราะห์ บริษัท BDH Laboratory Supplies, Poole. ประเทศอังกฤษ
29. กรดไนตริก68% เกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
30. โพแทสเซียมไดไฮโดรเจนฟอสเฟต(แอนไฮดรัส) เกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
31. แอมโมเนียมฟลูออไรด์เกรดวิเคราะห์ บริษัท BDH Laboratory Supplies, Poole. ประเทศอังกฤษ
32. แอนติโมนีโพแทสเซียมตาร์เตเกรดวิเคราะห์ บริษัท Thermo Fisher Scientific ประเทศออสเตรเลีย
33. กรดแอสคอบิกเกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
34. สารละลายมาตรฐานแคลเซียม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

35. สารละลายมาตรฐานแมกนีเซียม
36. สารละลายมาตรฐานโซเดียม
37. สารละลายมาตรฐานโพแทสเซียมบริษัทPanreac, ประเทศบาเซิล
38. กรดเปอร์คลอริกเกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
39. สารละลายมาตรฐานเหล็ก
40. สารละลายมาตรฐานสังกะสี
41. Gum acaciaเกรดวิเคราะห์ บริษัท Thermo Fisher Scientific, ประเทศออสเตรเลีย
42. แอมโมเนียมอะซิเตทเกรดวิเคราะห์ บริษัทLobaChemiePvt. Ltd., ประเทศอินเดีย
43. แบเรียมคลอไรด์เกรดวิเคราะห์ บริษัทLobaChemiePvt. Ltd., ประเทศอินเดีย
44. โพแทสเซียมซัลเฟตเกรดวิเคราะห์ บริษัท Carlo Erba Reagents, ประเทศเยอรมนี
45. โซเดียมฟลูออไรด์เกรดวิเคราะห์ บริษัท Thermo Fisher Scientific, ประเทศออสเตรเลีย
46. สารละลายมาตรฐานแมงกานีส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ขั้นตอนการทดลอง

1.) ดินตัวอย่าง

1.1) การเตรียมดินตัวอย่าง

สุ่มเก็บตัวอย่างดิน 7 จุด ภายในพื้นที่บ้านเชื่อมสัมพันธ์ 5 ถนนเชื่อมสัมพันธ์ แขวง กระทบราษฎร์ เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้เสียมขุดดินเป็นลึมหักประมาณ 15 เซนติเมตร หลังจากนั้นเก็บตัวอย่างดินโดยใช้พลั่วแซะขอบด้านหนึ่งให้ได้ดินหนา ประมาณ 2-3 เซนติเมตร จนถึงก้นหลุม (ดังรูปที่ 3.1) และเก็บรวบรวมดินที่ได้ใส่ลง หรือถุงพลาสติก

นำไปผึ่งให้แห้งในที่ร่มและคลุกเคล้าให้เป็นเนื้อเดียวกัน(ดังรูปที่ 3.2) พร้อมเขียน รายละเอียดต่าง ๆ ไว้ข้างถุงพลาสติก แบ่งดินตัวอย่างบางส่วนนำไปบรอนผ่านตะแกรง ขนาด 2 มิลลิเมตรจากนั้นนำไปวิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพ และเคมี (ดังรูปที่3.3)

รูปที่ 3.1 ลักษณะการเก็บตัวอย่างดิน

รูปที่ 3.2 คลุกเคล้าตัวอย่างดิน

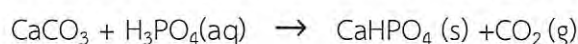

รูปที่ 3.3 ร่อนตัวอย่างดินผ่านตะแกรงเพื่อนำไปวิเคราะห์

2.) สารปรับปรุงดิน

2.1) การเตรียมสารปรับปรุงดิน

ปฏิกิริยาของสารเคมีแต่ละตัวที่เติมลงไปเป็นเปลือกหอยให้ผลิตภัณฑ์ ดังนี้

สูตรที่ 1 : เปลือกหอย (CaCO_3)

- นำเปลือกหอยแมลงภู่มาทำการบด

สูตรที่ 2 : ยิปซั่มจากเปลือกหอย ($\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$)

- นำเปลือกหอยแมลงภู่มาทำการเติมกรดซัลฟิวริก 20% ลงไปในอัตราส่วน 2:1 เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ทั้งแคลเซียมคาร์บอเนตและยิปซั่ม

สูตรที่ 3 : ยิปซั่ม – แคลเซียมฟอสเฟตไนเตรตจากเปลือกหอย ($\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O} + \text{CaHPO}_4 + \text{Ca}(\text{NO}_3)_2$)

- นำเปลือกหอยแมลงภู่มาทำการเติมกรดซัลฟิวริก 20% กรดไนตริก และกรดฟอสฟอริก ลงไปในอัตราส่วน 2:0.7:0.2:0.1 เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ทั้งแคลเซียมคาร์บอเนต ยิปซั่มแคลเซียมฟอสเฟต และแคลเซียมไนเตรต

โดยทำการผลิตตามขั้นตอนดังนี้

- 2.1) ชั่งเปลือกหอยบด 20 กิโลกรัม ใส่กระบะปูน และชั่งสารตั้งต้นตามสูตร และจำนวนที่ต้องใช้แต่ละสูตร (ดังรูปที่ 3.4)
- 2.2) ค่อย ๆ ใส่สารตั้งต้นลงไปในกระบะปูนผสมกับเปลือกหอยบด และทำการคลุกเคล้าให้เข้ากัน (ดังรูปที่ 3.5)
- 2.3) ผสมให้เข้ากันประมาณ 10 - 20 นาที และตั้งทิ้งไว้ประมาณ 2-3 คืน
- 2.4) นำสารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยแมลงภู่มสูตรต่าง ๆ มาร้อนผ่านตะแกรงขนาด 2 มิลลิเมตร จากนั้นนำไปวิเคราะห์คุณสมบัติทางเคมี

รูปที่ 3.4 เปลือกหอยบดและสารตั้งต้น

รูปที่ 3.5 เทสารตั้งต้นและผสมให้เข้ากัน

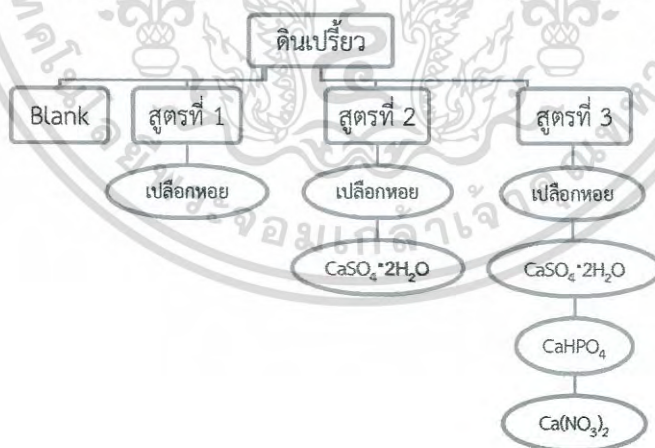
3.) การบ่มดิน

3.1) หาสารปรับปรุงดินสูตรที่ดีที่สุดที่สามารถแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยวควบคู่กับการเพิ่มปริมาณธาตุอาหารให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืช

3.1.1) คำนวณความต้องการปุ๋ยของดิน (ตั้งการคำนวณในภาคผนวก ข-4)

3.1.2) ทำการบ่มดินด้วยสารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยแมลงภู 3 สูตร ตามความต้องการปุ๋ยของดิน จำนวน 5 ซ้ำ ทำการบ่มทิ้งไว้เป็นระยะเวลา 7 วัน (ดังแผนภาพรูปที่ 3.6)

3.1.3) เมื่อครบ 7 วัน ทำการศึกษาคูณสมบัติทางกายภาพ และเคมี

รูปที่ 3.6 แผนภาพการบ่มปรับปรุงคุณภาพดินด้วยสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 พารามิเตอร์วิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพและเคมีของดิน และสารปรับปรุงดิน

พารามิเตอร์	วิธีวิเคราะห์
พีเอช (pH)	pH meter ตามวิธีของกรมพัฒนาที่ดิน 2553
การหาค่าการนำไฟฟ้า (Conductivity)	conductivity meter ตามวิธีของกรมพัฒนาที่ดิน 2553
ความต้องการปูนของดิน (LR)	วิธี Woodruff's buffer ตามวิธีของกรมพัฒนาที่ดิน 2553
เปอร์เซ็นต์ความชื้น	evaporation ตามวิธีมาตรฐานของกรมพัฒนาที่ดิน 2547
ความสามารถในการแลกเปลี่ยนประจุ (Cation Exchange Capacity : CEC)	ตามวิธีของกรมพัฒนาที่ดิน 2553
ปริมาณอนุภาคดินทราย ซิสต์ และเคลย์	ตามวิธีของกรมพัฒนาที่ดิน 2547
ปริมาณอินทรีย์วัตถุในดิน (Organic Matter : OM)	Walkley-Black ตามวิธีของกรมพัฒนาที่ดิน 2553
ปริมาณไนโตรเจนรูปที่เป็นประโยชน์ต่อ พืช Ammonium - N และ Nitrate-N	Steam Distillation ตามวิธีของกรมพัฒนาที่ดิน 2547
ปริมาณฟอสฟอรัสที่มีประโยชน์ (Available phosphorus)	สารละลายสกัด Bray II ตามวิธีของกรมพัฒนาที่ดิน 2553
ปริมาณโพแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (Exchangeable K)	flame photometer หรือ Atomic absorption spectrophotometer ตามวิธีของกรมพัฒนาที่ดิน 2553
ปริมาณเบสที่แลกเปลี่ยนได้ (Exchangeable Na , Ca และ Mg)	flame photometer หรือ Atomic absorption spectrophotometer ตามวิธีของกรมพัฒนาที่ดิน 2553
ปริมาณเหล็กและสังกะสีที่แลกเปลี่ยนได้ (Exchangeable Fe และ Zn)	Atomic Absorption Spectrophotometer ตามวิธีของกรมพัฒนาที่ดิน 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พารามิเตอร์	วิธีวิเคราะห์
ปริมาณแมงกานีสที่แลกเปลี่ยนได้ (Exchangeable Mn)	Atomic Absorption Spectrophotometer ตามวิธีของกรมพัฒนาที่ดิน 2553
ปริมาณซัลเฟอร์ที่สกัดได้ (Extractable S)	UV-Visible spectrophotometer ตามวิธีของกรม พัฒนาที่ดิน 2553
ปริมาณอะลูมิเนียมที่แลกเปลี่ยนได้ (Exchangeable Al)	สกัดด้วย 1 N KCl ตามหนังสือคู่มือการวิเคราะห์ดิน ทางเคมี (พัชรี, 2552)
ค่าสมมูลแคลเซียมคาร์บอเนตในปูน (CCE)	ตามวิธีของกรมพัฒนาที่ดิน 2553

3.2) ทดสอบอัตราส่วนที่ทำให้พืชเจริญเติบโตได้ดีที่สุด โดยวัดผลจากการเจริญเติบโตของผักบุ้งจีน

3.2.1) ชั่งดินตัวอย่างมา 45 กิโลกรัม

3.2.2) ใส่สารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 ในอัตราส่วนที่แตกต่างกัน ได้แก่ 0, 1/4, 1/2, 1 และ 2LR ตามลำดับ โดยเทียบจากการคำนวณปริมาณความต้องการปุ๋ย (ตั้งการคำนวณในภาคผนวก ข-4) ทำการบ่มดินทิ้งไว้เป็นระยะเวลา 14 วัน

3.2.3) เมื่อครบ 14 วัน แบ่งดินที่บ่มลงใส่กระถาง กระถางละ 5 กิโลกรัมอัตราส่วนละ 4 ซ้ำ

3.2.4) นำเมล็ดผักบุ้งจีนที่แช่น้ำ 6-12 ชั่วโมง มาลงในกระถาง กระถางละ 5 เมล็ด โดยวางให้มีระยะห่าง 2.0-3.0 เซนติเมตร

3.2.5) ทำการปลูกผักบุ้งจีนในแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) โดยมี 20 สิ่งทดลอง (Experimental Unit) แบ่งออกเป็น 5 Treatment ทำการศึกษา 4 ซ้ำ (Replication) ในแต่ละอัตราส่วนดังแผนภาพนี้

T ₁ R ₁	T ₁ R ₂	T ₁ R ₃	T ₁ R ₄
T ₂ R ₁	T ₂ R ₂	T ₂ R ₃	T ₂ R ₄
T ₃ R ₁	T ₃ R ₂	T ₃ R ₃	T ₄ R ₄
T ₄ R ₁	T ₄ R ₂	T ₄ R ₃	T ₄ R ₄
T ₅ R ₁	T ₅ R ₂	T ₅ R ₃	T ₅ R ₄

T₁...T₅ ชุดทดลอง (Treatment)

T1 ดินเปรี้ยว

T2 ดินเปรี้ยว และสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 ในอัตราส่วน 1/4LR

T3 ดินเปรี้ยว และสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 ในอัตราส่วน 1/2LR

T4 ดินเปรี้ยว และสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 ในอัตราส่วน 1LR

T5 ดินเปรี้ยว และสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 ในอัตราส่วน 2LR

R₁...R₄ จำนวนซ้ำ (Replication)

แผนภาพประกอบการจัดวางกระถางทดลองทั้งหมด

3.2.6) การดูแลรักษาผักบุ้งจีน

1.) ให้น้ำแก่พืชโดยใช้บัวรดน้ำ ครั้งละ 300 ml และรดน้ำผักบุ้งอย่างสม่ำเสมอ

วันละ 2 ครั้ง ช่วงเช้าเวลา 08.00 น. และช่วงเย็นเวลา 17.00น.

2.) พรวนดินและกำจัดวัชพืช หลังจากเพาะปลูกทุก ๆ 7-10 วัน จนถึงช่วง

เก็บเกี่ยว

3.2.7) เก็บข้อมูล

เมื่อผักบุ้งจีนเริ่มออกและมีใบเลี้ยงครบ ทำการถอนต้นผักบุ้งออกจากกระถาง โดยเหลือต้นผักบุ้งจีนที่สมบูรณ์ที่สุด 2 ต้น และเมื่อเจริญเติบโตเต็มที่ระยะเวลา 28 วัน ศึกษาการเจริญเติบโตของผักบุ้งจีนทุกสิ่งทดลองประกอบด้วย

1.) ศึกษาความสูง โดยทำการวัดต้นพืชต้นเดียวที่มีความสมบูรณ์ที่สุดใน

กระถาง ซึ่งจะทำการวัดเพียง 1 ครั้ง คือ ช่วงหลังเก็บเกี่ยว วิธีการวัดความ

ยาวลำต้นจะวัดจากโคนลำต้นจนถึงปลายของใบที่ยาวที่สุด (พัชรินทร์ และ

อวยพร, 2546)

- 2.) ศึกษาจำนวนใบ โดยทำการนับเพียง 1 ครั้ง คือ ช่วงหลังเก็บเกี่ยว (พัชรินทร์ และ อวยพร, 2546)
- 3.) ศึกษาน้ำหนักสด โดยนำต้นที่มีความสมบูรณ์ที่สุด 1 ต้น ในแต่ละกระถาง จากนั้นทำการชั่งน้ำหนักสดด้วยเครื่องชั่งละเอียดชนิดนิยม 4 ตำแหน่ง (พัชรินทร์ และ อวยพร, 2546)

4.) การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ ANOVA ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพดินจากการทดลองเติมสารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยแมลงภู่อุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยใช้แผนการทดลองแบบ CRD (Completely Randomized Design) มี 4 สิ่งทดลอง (Treatment) โดยแต่ละ Treatment ทำการทดลอง 5 ซ้ำ และทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลด้วยวิธี SNK (Student-Newman-Keuls)
2. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 ในอัตราส่วนต่าง ๆ โดยเทียบจากการคำนวณปริมาณความต้องการปุ๋ย ทำการทดลองปลูกผักบั้งจีน โดยใช้แผนการทดลองแบบ CRD (Completely Randomized Design) มี 5 สิ่งทดลอง (Treatment) โดยแต่ละ Treatment ทำการทดลอง 4 ซ้ำ และทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูล ด้วยวิธี SNK (Student-Newman-Keuls)

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

การศึกษากำหนดปัญหาดินเปรี้ยวจากการใช้สารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยแมลงภู่สูตรต่าง ๆ แบ่งการทดลองออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่งเป็นการศึกษาคุณสมบัติของดิน และสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ 3 สูตร จากนั้นทำการบ่มดินด้วยสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ บ่มทิ้งไว้เป็นระยะเวลา 14 วัน แล้วทำการวิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพและเคมี เพื่อหาสารปรับปรุงดินสูตรที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยวควบคู่กับการเพิ่มปริมาณธาตุอาหารให้เหมาะสมตามความต้องการของพืช และในส่วนที่สองเป็นการศึกษาอัตราส่วนที่ทำให้พืชเจริญเติบโตได้ดีที่สุดของสารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยแมลงภู่สูตรที่ดีที่สุดจากการทดลองส่วนที่ 1 ทำการทดสอบโดยการปลูกผักบั้งจีนแล้ววัดผลจากการเจริญเติบโตของผักบั้งจีนที่ความสูง จำนวนใบ และน้ำหนักสด ให้ผลการศึกษา ดังนี้

4.1 คุณสมบัติของวัสดุปลูก

ในการทดลองได้ศึกษาคุณสมบัติของวัสดุปลูกประกอบด้วย ดินเปรี้ยวหรือดินตัวอย่าง สารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยแมลงภู่สูตรต่าง ๆ จำนวน 3 สูตร และดินตัวอย่างหลังทำการปรับปรุงด้วยสารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยแมลงภู่สูตรต่าง ๆ ซึ่งได้ทำการศึกษาคุณสมบัติทั้งทางกายภาพ และคุณสมบัติทางเคมี ได้ผลดังนี้

4.1.1 สมบัติทางกายภาพของดินตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพของดินก่อนการทดลองที่ระดับความลึก 0-15 cm พบว่าดินที่นำมาทดลองมีเนื้อดินเป็นดินเหนียวร่วนปนทราย มีการกระจายขนาดอนุภาคเป็นเปอร์เซ็นต์ ได้แก่ sand 75.67%, silt 0.12%, clay 24.21% และ silt+clay 24.33% ซึ่งประกอบด้วยอนุภาคดินทรายเป็นส่วนใหญ่ และมีอนุภาคดินทรายแป้ง ดินเหนียว ในปริมาณใกล้เคียงกัน ทำให้ดินสภาพแห้งจับกันเป็นก้อนโดยรวมแล้วจัดเป็นดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ดี การระบายน้ำ การถ่ายเทอากาศดี (แสดงผลดังตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 สมบัติทางกายภาพของดินตัวอย่าง

ดิน ความลึก 0-15 cm	Sand (%)	Silt (%)	Clay (%)	Silt + Clay (%)	Textural Class
	75.67 ± 0.03	0.12 ± 0.01	24.21 ± 0.02	24.33 ± 0.01	Sandy Clay Loam

4.1.2 สมบัติทางเคมีของสารปรับปรุงดิน

จากการวิเคราะห์สมบัติของสารปรับปรุงดินที่ผลิตขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยวจากเปลือกหอยแมลงภู่ทั้ง 3 สูตร ได้แก่ สูตรที่ 1 [เปลือกหอย (CaCO_3)], สูตรที่ 2 [ยิปซัมจากเปลือกหอย ($\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$)] และสูตรที่ 3 [ยิปซัม-แคลเซียมฟอสเฟตไนเตรตจากเปลือกหอย ($\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O} + \text{CaHPO}_4 + \text{Ca}(\text{NO}_3)_2$)] แสดงผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 สมบัติทางเคมีของสารปรับปรุงดิน

พารามิเตอร์ สูตร	ความชื้น (%)	pH (1:1)	EC (dS/m)	OM (%)	$\text{NH}_4^+ / \text{NO}_3^-$ (mg/kg)		Available P (mg/kg)	Exch. K (mg/kg)
1	1.48 ± 0.08	6.95 ± 0.01	7.60 ± 0.06	1.49 ± 0.01	0 ± 0.00	219.29 ± 0.28	0.01 ± 0.01	254.88 ± 24.66
2	5.18 ± 0.20	7.14 ± 0.06	9.43 ± 0.05	2.11 ± 0.23	39.21 ± 0.04	261.37 ± 22.39	5.58 ± 0.44	305.57 ± 22.92
3	11.23 ± 0.66	6.46 ± 0.04	35.13 ± 0.21	1.83 ± 0.07	43.50 ± 0.06	145.03 ± 25.25	54.62 ± 1.50	879.40 ± 70.50

พารามิเตอร์ สูตร	Exch. Na (mg/kg)	Exch. Ca (mg/kg)	Exch.Mg (mg/kg)	Extr. S (mg/kg)	Fe (mg/kg)	Zn (mg/kg)	Mn (mg/kg)	CCE (%)
1	2745.44 ± 52.81	5824.22 ± 187.02	221.62 ± 15.03	397.31 ± 28.21	924.04 ± 23.62	89.96 ± 15.83	292.34 ± 32.04	122.01 ± 0.87
2	3617.14 ± 97.63	28154.93 ± 550.12	1091.14 ± 62.21	6247.02 ± 317.14	639.22 ± 170.81	95.12 ± 36.66	140.92 ± 48.10	115.59 ± 1.92
3	3996.32 ± 304.05	37750.45 ± 891.31	1259.12 ± 44.05	6098.45 ± 523.18	3340.80 ± 1846.86	174.94 ± 30.50	92.78 ± 7.88	120.29 ± 2.82

4.1.3 สมบัติทางเคมีของดินตัวอย่างและดินตัวอย่างหลังทำการปรับปรุงด้วยสารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยแมลงภู่สูตรต่าง ๆ

จากการวิเคราะห์สมบัติทางเคมีเบื้องต้นของดินก่อนการทดลองที่ระดับความลึก 0-15 cm พบว่า ดินมีค่าพีเอชต่ำมาก 4.15 ซึ่งจัดอยู่ในสภาวะที่เป็นกรดรุนแรงมากมีปริมาณฟอสฟอรัสและแคลเซียมที่เป็นประโยชน์ต่อพืชต่ำ 0.41 mg/kg และ 853.22mg/kg ตามลำดับ มีความเป็นพิษจากอะลูมิเนียม 4.59 meq/100g ปริมาณเหล็ก 76726.89 mg/kg และปริมาณแมงกานีส 356.39 mg/kg ซึ่งแสดงถึงภาวะของดินกรดที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของพืช และมีค่าการนำไฟฟ้า 0.38 dS/m, ปริมาณความต้องการปูน 960 kg CaCO₃/ไร่, ปริมาณอินทรีย์วัตถุ 3.75%, ความสามารถในการแลกเปลี่ยนประจุ 21.20 meq/100g, ค่าความเป็นกรด 4.39 meq/100g, ปริมาณไนโตรเจนในรูปที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (NH₄⁺) 0.00 mg/kg (NO₃⁻) 17.77 mg/kg, โปแทสเซียม 517.17 mg/kg, โซเดียม 816.43 mg/kg, แมกนีเซียม 542.80 mg/kg, กำมะถัน 173.01 mg/kg และสังกะสี 277.46 mg/kg (แสดงผลดังตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 สมบัติทางเคมีของดินตัวอย่างและดินตัวอย่างหลังทำการปรับปรุงด้วยสารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยแมลงภู่สูตรต่าง ๆ

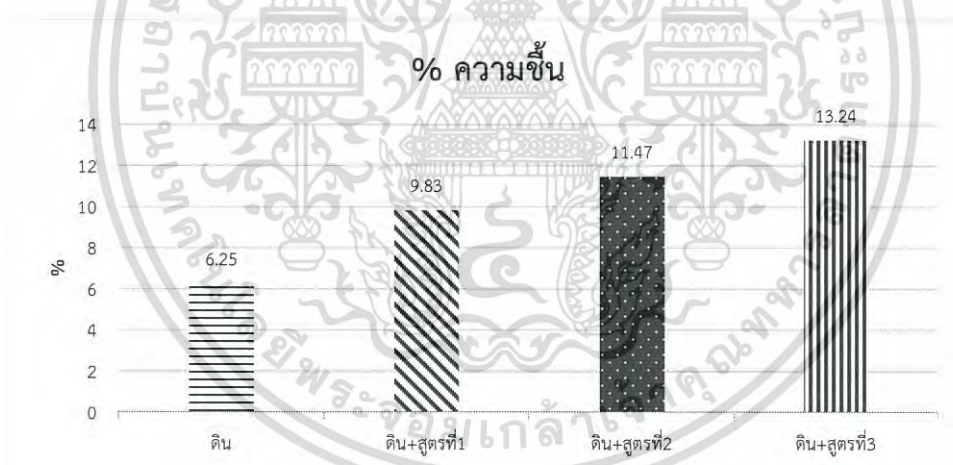
พารามิเตอร์	ดินตัวอย่าง	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 1	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 2	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 3	พารามิเตอร์	ดินตัวอย่าง	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 1	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 2	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 3
ความชื้น (%)	6.25 ± 0.12	9.83 ± 1.46	11.47 ± 1.06	13.24 ± 1.94	NO ₃ ⁻ (mg/kg)	17.77 ± 17.78	42.57 ± 0.01	104.73 ± 23.98	256.04 ± 29.58
pH (1:1)	4.15 ± 0.01	7.16 ± 0.01	6.80 ± 0.01	6.23 ± 0.02	Available P (mg/kg)	0.41 ± 0.01	0.57 ± 0.16	3.33 ± 0.64	55.36 ± 2.39
EC (dS/m)	0.38 ± 0.01	1.75 ± 0.03	3.48 ± 0.16	4.43 ± 0.12	Exch. K (mg/kg)	517.17 ± 19.64	331.59 ± 30.72	318.10 ± 21.09	439.66 ± 15.31
LR (kg CaCO ₃ /ไร่)	960 ± 0.01	-	-	-	Exch. Na (mg/kg)	816.43 ± 282.60	332.37 ± 64.85	405.31 ± 39.43	473.64 ± 57.32
OM (%)	3.75 ± 0.08	3.73 ± 0.04	4.59 ± 0.11	4.34 ± 0.11	Exch. Ca (mg/kg)	853.22 ± 49.83	5356.15 ± 147.48	9729.60 ± 108.40	9530.33 ± 351.81
CEC (meq/100g)	21.20 ± 0.83	18.74 ± 0.39	19.61 ± 0.56	17.64 ± 1.12	Exch. Mg (mg/kg)	542.80 ± 17.89	564.51 ± 7.84	745.25 ± 23.33	759.56 ± 53.13
Exch. Acidity (meq/100g)	4.39 ± 0.24	0.00 ± 0.00	0.00 ± 0.00	0.00 ± 0.00	Extr. S (mg/kg)	173.01 ± 41.98	459.00 ± 22.88	4600.88 ± 435.74	2960.18 ± 156.92
Exch. Al (meq/100g)	4.59 ± 0.22	0.13 ± 0.12	0.04 ± 0.10	0.00 ± 0.00	Fe (mg/kg)	76726.89 ± 2280.17	55336.83 ± 3369.24	86910.61 ± 2698.42	50745.33 ± 160.42
NH ₄ ⁺ -N (mg/kg)	0.00 ± 0.00	17.03 ± 9.52	8.74 ± 11.97	35.96 ± 12.35	Zn (mg/kg)	277.46 ± 335.71	221.95 ± 46.01	238.84 ± 27.73	187.77 ± 45.81
					Mn (mg/kg)	356.39 ± 78.25	362.14 ± 57.29	414.45 ± 144.52	361.06 ± 103.40

4.2 คุณสมบัติของดินตัวอย่างหลังทำการปรับปรุงด้วยสารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยแมลงภู

จากการทดลองการบ่มดินด้วยสารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยสูตรต่าง ๆ ที่ทำการผลิตขึ้น โดยอ้างอิงจากคู่มือการผลิตปุ๋ย และสารปรับปรุงดินจากแหล่งผลิตแคลเซียมธรรมชาติ โดยผศ.ดร.บรรจง บุญชม และคณะ ในอัตราส่วนที่เหมาะสมตามความต้องการปุ๋ยของดิน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ข-4) โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบดินหลังทำบ่มด้วยสารปรับปรุงคุณภาพดินทั้ง 3 สูตร เพื่อศึกษาผลของสารปรับปรุงดินที่เติมลงไปเพื่อเลือกสูตรที่ดีที่สุดแสดงผลดังนี้

4.2.1 เปอร์เซ็นต์ความชื้น

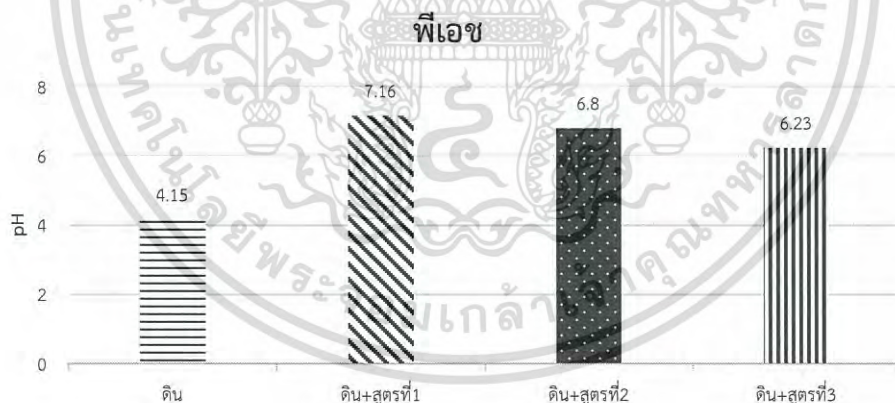
ความชื้นของดินก่อนการทดลอง เท่ากับ 6.25% เมื่อทำการเติมสารปรับปรุงดินลงไปจากการวิเคราะห์ พบว่าดินที่เติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 3 มีความชื้นสูงที่สุด 13.24% รองลงมา คือ สูตรที่ 2 11.47% และสูตรที่ 1 9.83% ตามลำดับ (ดังรูปที่ 4.1) ซึ่งความชื้นมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากสารปรับปรุงดินแต่ละสูตรมีค่าความชื้นที่แตกต่างกัน (ดังตารางในภาคผนวก ก-3) โดยความชื้นคือ ความสามารถในการเก็บน้ำของดินให้พืชสามารถดูดไปใช้ได้ ซึ่งจะแตกต่างกันออกไปตามลักษณะโครงสร้าง และเนื้อดิน

รูปที่ 4.1 เปอร์เซ็นต์ความชื้นของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ

4.2.2 ค่าพีเอช (1:1)

พีเอชของดินก่อนการทดลอง เท่ากับ 4.15 ซึ่งจัดอยู่ในระดับที่เป็นกรดรุนแรงมากอาจเกิดจากการสลายตัวของอินทรีย์วัตถุในดินทำให้มีความเป็นกรดเพิ่มมากขึ้นหรือเกิดจากการเปลี่ยนรูปของแอมโมเนียมเป็นไนเตรต ซึ่งจะมีการปลดปล่อยไฮโดรเจนไอออน (H^+) ออกมาทำให้ดินมีค่า pH ต่ำลง เมื่อทำการเติมสารปรับปรุงดินลงไปจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้วิธี Student-Newman-Keuls Procedure (SNK) พบว่าดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 1 ให้ค่า pH เท่ากับ 7.16 รองลงมา คือ สูตรที่ 2 6.80 และสูตรที่ 3 6.23 ตามลำดับ (ดังรูปที่ 4.2) ซึ่งเมื่อเติมสารปรับปรุงดินลงไปทำให้ค่า pH สูงขึ้น เนื่องจากสารปรับปรุงดินมีองค์ประกอบของแคลเซียมคาร์บอเนตทำปฏิกิริยาเกิดการสะเทินความเป็นกรดเมื่อสัมผัสกับดิน โดยจะมีการแลกเปลี่ยนไอออนบวกโดยเฉพาะไฮโดรเจนไอออน ทำให้ความเป็นกรดของดินลดลง ซึ่งดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 1 สามารถแก้ไขปัญหาค่าพีเอชของดินได้ดีที่สุด ทำให้ดินมีความเป็นกลางที่ 6.6-7.3 ตามกรมพัฒนาที่ดิน เนื่องจากมีองค์ประกอบของแคลเซียมคาร์บอเนตมากกว่าสูตรที่ 2 และสูตรที่ 3 นอกจากนี้ค่า pH ยังมีผลต่อการดูดซึมธาตุอาหารของพืชที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ และการละลายของธาตุอาหารที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของพืชอีกด้วย

รูปที่ 4.2 ค่าพีเอชของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 ค่าการนำไฟฟ้า (dS/m)

ค่าการนำไฟฟ้าของดินก่อนการทดลอง เท่ากับ 0.38 dS/m จัดเป็นดินไม่เค็ม และไม่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของพืช โดยพืชแต่ละชนิดจะมีความต้านทานต่อค่าการนำไฟฟ้าไม่เท่ากันจึงอาจทำให้มีผลต่อการเจริญเติบโตได้ เมื่อทำการเติมสารปรับปรุงดินลงไปจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้วิธี Student-Newman-Keuls Procedure (SNK) พบว่าดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 1 ให้ค่าการนำไฟฟ้า เท่ากับ 1.75 dS/m, สูตรที่ 2 3.48 dS/m และสูตรที่ 3 4.43 dS/m ตามลำดับ (ดังรูปที่ 4.3) ซึ่งเมื่อเติมสารปรับปรุงดินลงไปทำให้ค่าการนำไฟฟ้าสูงขึ้น เนื่องจากสารปรับปรุงดินมีองค์ประกอบของแคลเซียมคาร์บอเนตซึ่งไม่ละลายน้ำ แต่จะทำปฏิกิริยากับน้ำให้แคลเซียมไฮดรอกไซด์ละลายน้ำได้บ้าง ซึ่งสารปรับปรุงดินสูตรที่ 3 มีแคลเซียมคาร์บอเนตมากที่สุดจึงทำให้ค่าการนำไฟฟ้าเพิ่มขึ้นสูงสุด แต่ช่วงค่าการนำไฟฟ้าที่เหมาะสมที่สุด คือ การเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 1 ซึ่งจัดอยู่ในช่วงที่เป็นดินไม่เค็ม และไม่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของพืช

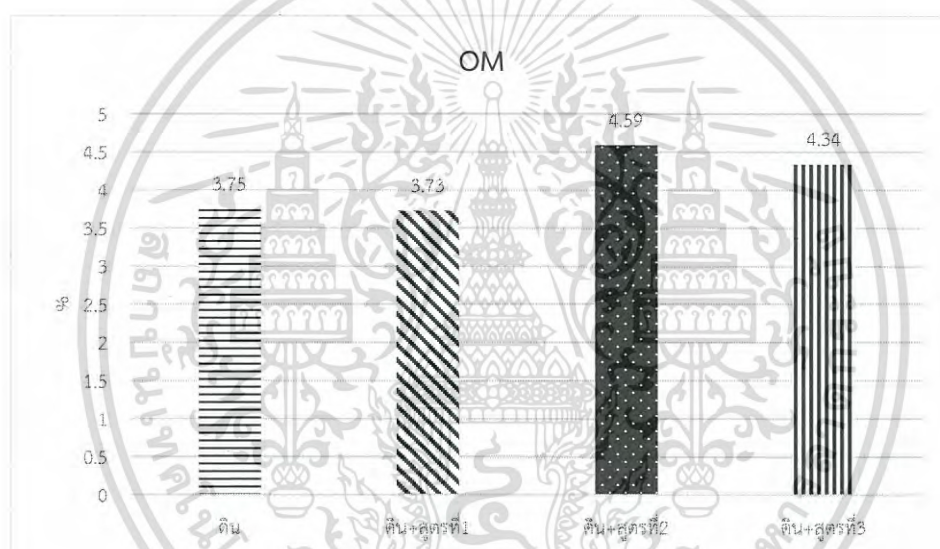

รูปที่ 4.3 ค่าการนำไฟฟ้าของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4 ปริมาณอินทรีย์วัตถุ (%)

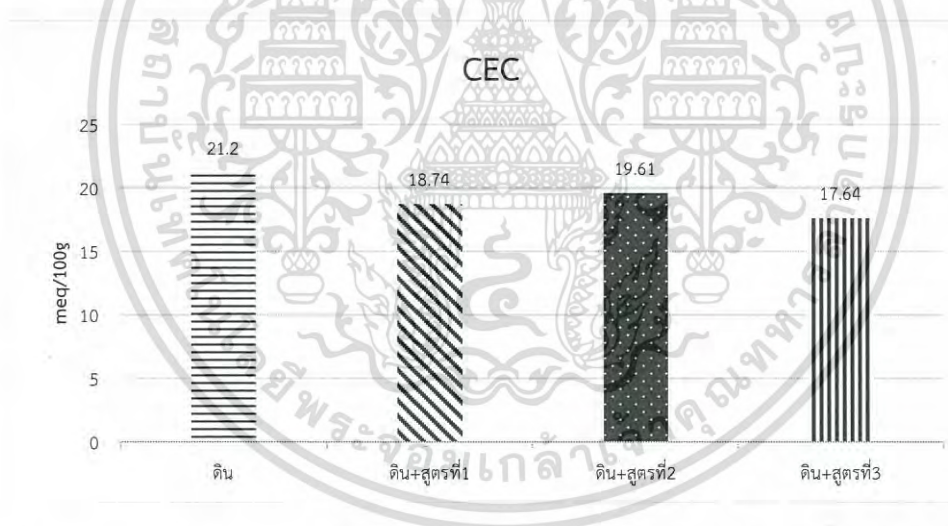
ปริมาณอินทรีย์วัตถุของดินก่อนการทดลอง เท่ากับ 3.75% จัดเป็นดินที่มีอินทรีย์วัตถุสูง สามารถเก็บกักธาตุอาหารในดินได้ดี เมื่อทำการเติมสารปรับปรุงดินที่มาจากแหล่งธรรมชาติลงไป ทำให้เป็นการเพิ่มปริมาณอินทรีย์วัตถุในดินมากขึ้น จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้วิธี Student-Newman-Keuls Procedure (SNK) พบว่าดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตรแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 4.59% เป็นสูตรที่มีปริมาณอินทรีย์วัตถุในดินสูงที่สุดซึ่งจัดอยู่ในระดับปริมาณอินทรีย์วัตถุสูงมาก รองลงมา คือ สูตรที่ 3 4.34% และสูตรที่ 1 3.73% ซึ่งจัดอยู่ในระดับปริมาณอินทรีย์วัตถุสูง ตามเกณฑ์ระดับอินทรีย์วัตถุในดินของกรมพัฒนาที่ดิน โดยยังจัดเป็นดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ดี (ดังรูปที่ 4.4)

รูปที่ 4.4 ปริมาณอินทรีย์วัตถุของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ

4.2.5 ความสามารถในการแลกเปลี่ยนประจุ (meq/100g)

ความสามารถในการแลกเปลี่ยนประจุของดินก่อนการทดลอง เท่ากับ 21.20 meq/100g จัดเป็นดินที่มีความสามารถในการแลกเปลี่ยนประจุสูง เมื่อทำการเติมสารปรับปรุงดินลงไปจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้วิธี Student-Newman-Keuls Procedure (SNK) พบว่าดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 1 18.74 meq/100g ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับสูตรที่ 2 19.61 meq/100g ในขณะที่ดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 1 18.74 meq/100g และสูตรที่ 3 17.64 meq/100g แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และที่ดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 19.61 meq/100g และสูตรที่ 3 17.64 meq/100g แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสูตรที่มีความสามารถในการแลกเปลี่ยนประจุในดินได้ดีที่สุด คือ ดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 ซึ่งค่า CEC ขึ้นอยู่กับปริมาณชนิดของดินเหนียว และปริมาณอินทรีย์วัตถุในดิน จากผลการศึกษาค่า CEC ของอนุภาคดินจัดอยู่ในกลุ่มขนาดดินเหนียว และมีค่า CEC ของดินปานกลางตามมาตรฐานคุณสมบัติทางเคมีของดินของกรมพัฒนาที่ดิน

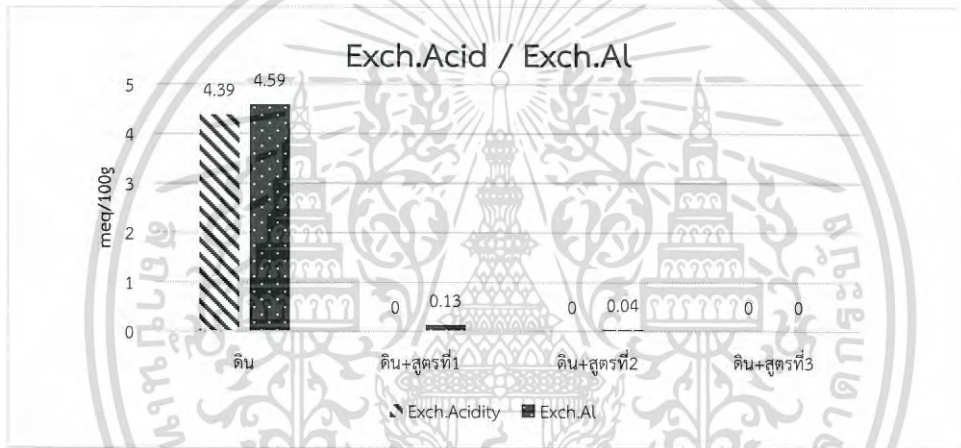

รูปที่ 4.5 ความสามารถในการแลกเปลี่ยนประจุของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6 ความเป็นกรดและปริมาณอะลูมิเนียมที่แลกเปลี่ยนได้ (meq/100g)

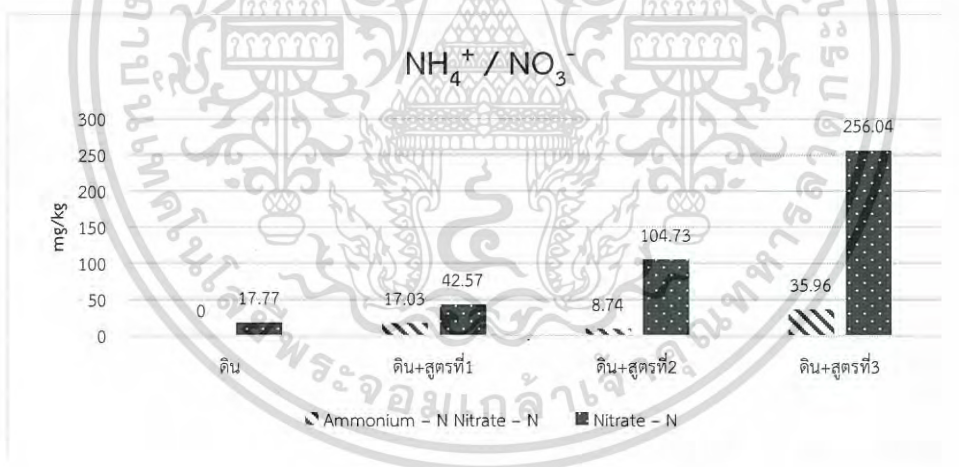
ความเป็นกรดและปริมาณอะลูมิเนียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนการทดลองเท่ากับ 4.59 และ 4.39 meq/100g ตามลำดับ ซึ่งจัดว่ามีปริมาณอะลูมิเนียมสูง เมื่อทำการเติมสารปรับปรุงดินลงไป จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่าดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตรไม่แตกต่างกันโดยเมื่อเติมสารปรับปรุงดินลงไปทำให้ดินมีปริมาณอะลูมิเนียมจัดอยู่ในระดับต่ำทั้ง 3 สูตร ตามกรมพัฒนาที่ดิน (ดังรูปที่ 4.6) เนื่องจากแคลเซียมคาร์บอเนตในสารปรับปรุงดินทำปฏิกิริยากับน้ำและคาร์บอนไดออกไซด์ได้แคลเซียมไฮดรอกไซด์ จากนั้นแคลเซียมไฮดรอกไซด์แตกตัวทำปฏิกิริยากับคอลลอยด์ในดินซึ่งมีไฮโดรเจนไอออน และอะลูมิเนียมจับอยู่ ทำให้แคลเซียมเข้าไปแทนที่ไฮโดรเจนไอออน และอะลูมิเนียม ทำให้ความเป็นกรดและอะลูมิเนียมในดินลดลง

รูปที่ 4.6 ความเป็นกรดและปริมาณอะลูมิเนียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ

4.2.7 ปริมาณไนโตรเจนที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (mg/kg)

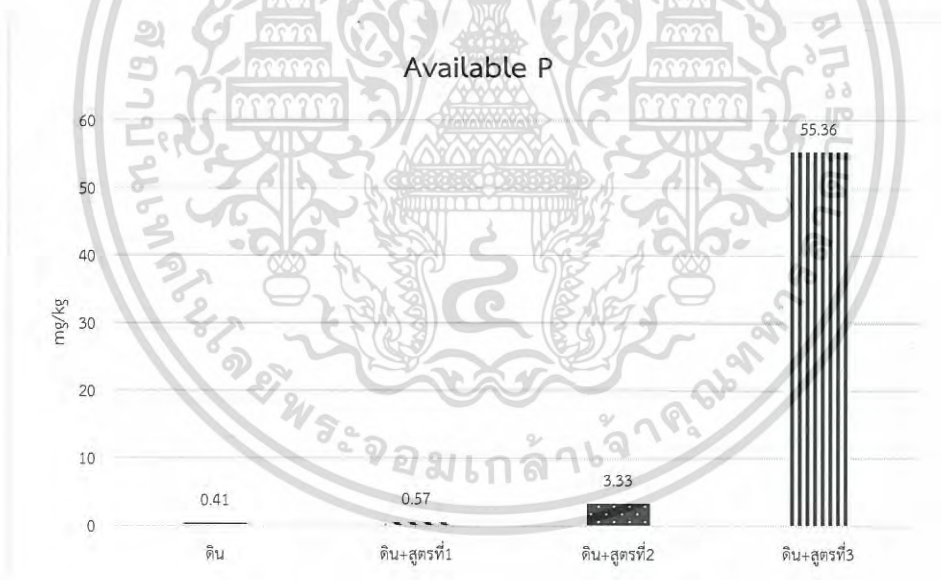
ปริมาณไนโตรเจนที่เป็นประโยชน์ต่อพืชของดินก่อนการทดลอง เท่ากับ (NO_3^-) 17.77 mg/kg เมื่อทำการเติมสารปรับปรุงดินลงไปจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้วิธี Student-Newman-Keuls Procedure (SNK) พบว่าดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 3 NH_4^+ 35.96 mg/kg, NO_3^- 256.04 mg/kg เป็นสูตรที่มีปริมาณไนโตรเจนในรูปที่เป็นประโยชน์ต่อพืชในดินสูงที่สุด รองลงมา คือ ดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 NH_4^+ 8.74 mg/kg, NO_3^- 104.73 mg/kg และดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 1 NH_4^+ 17.03 mg/kg, NO_3^- 42.57 mg/kg ตามลำดับ (ดังรูปที่ 4.7) ทั้งนี้เนื่องจากสารปรับปรุงดินสูตรที่ 3 มีปริมาณแอมโมเนียมและไนเตรตสูงกว่าสารปรับปรุงดินสูตรที่ 1 และ 2 (ดังตารางในภาคผนวก ก-3) ทำให้ปริมาณไนโตรเจนที่เป็นประโยชน์ในดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 3 สูงกว่าการเติมสูตรอื่น และเนื่องมาจากตัวของสารปรับปรุงดินสูตรที่ 3 คือ สูตรยิปซัม - แคลเซียมฟอสเฟตไนเตรตจากเปลือกหอย สูตรนี้มีการเติมกรดไนตริก ซึ่งจะทำให้สามารถปลดปล่อยไนเตรตออกมาได้ ทำให้มีปริมาณไนโตรเจนที่เป็นประโยชน์มากกว่าสูตรที่ 1 และ 2

รูปที่ 4.7 ปริมาณไนโตรเจนที่เป็นประโยชน์ต่อพืชของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ

4.2.8 ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (mg/kg)

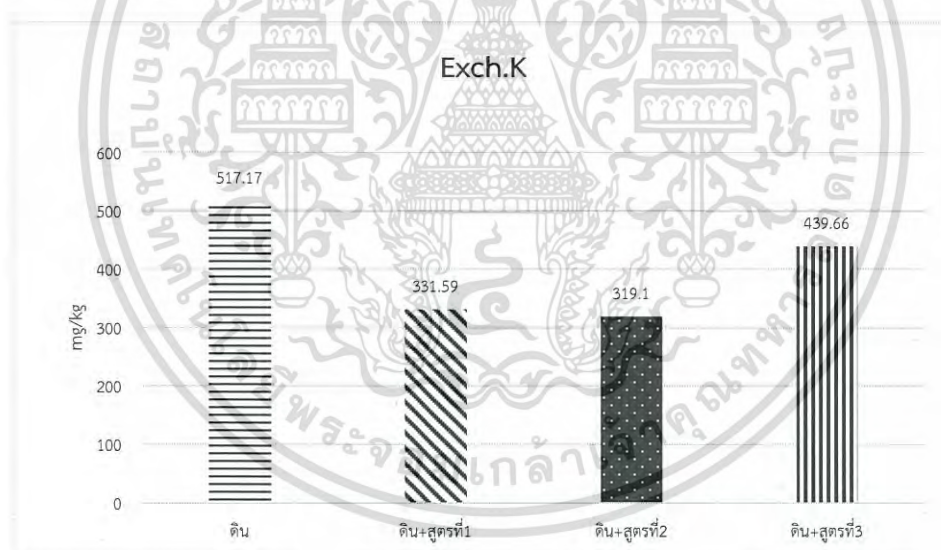
ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ต่อพืชของดินก่อนการทดลอง เท่ากับ 0.14 mg/kg ซึ่งจัดเป็นดินที่มีปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ต่ำมากเมื่อทำการเติมสารปรับปรุงดินลงไปจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้วิธี Student-Newman-Keuls Procedure (SNK) พบว่าดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 3 55.36 mg/kg ซึ่งเป็นสูตรที่มีปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ต่อพืชสูงสุดซึ่งจัดอยู่ในระดับธาตุอาหารความเป็นประโยชน์ต่อพืชสูงมาก รองลงมา คือ สูตรที่ 2 3.33 mg/kg ซึ่งจัดอยู่ในระดับธาตุอาหารความเป็นประโยชน์ต่อพืชต่ำ และสูตรที่ 1 0.57 mg/kg ซึ่งจัดอยู่ในระดับธาตุอาหารความเป็นประโยชน์ต่อพืชต่ำมาก อาจทำให้ผลผลิตของพืชต่ำได้เนื่องจากเกือบไม่มีธาตุฟอสฟอรัสอยู่เลยตามกรรมพัฒนาที่ดิน (ดังรูปที่ 4.8) ทั้งนี้เนื่องมาจากตัวของสารปรับปรุงดินสูตรที่ 3 คือ สูตร ยิปซัม - แคลเซียมฟอสเฟตไนเตรตจากเปลือกหอย สูตรนี้มีการเติมกรดฟอสฟอริกซึ่งจะทำให้สามารถปลดปล่อยฟอสเฟตออกมาได้ทำให้สูตรที่ 3 มีองค์ประกอบของปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์สูงกว่าสารปรับปรุงดินสูตรอื่น ๆ (ดังตารางในภาคผนวก ก-3)

รูปที่ 4.8 ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ต่อพืชของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ

4.2.9 ปริมาณโพแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (mg/kg)

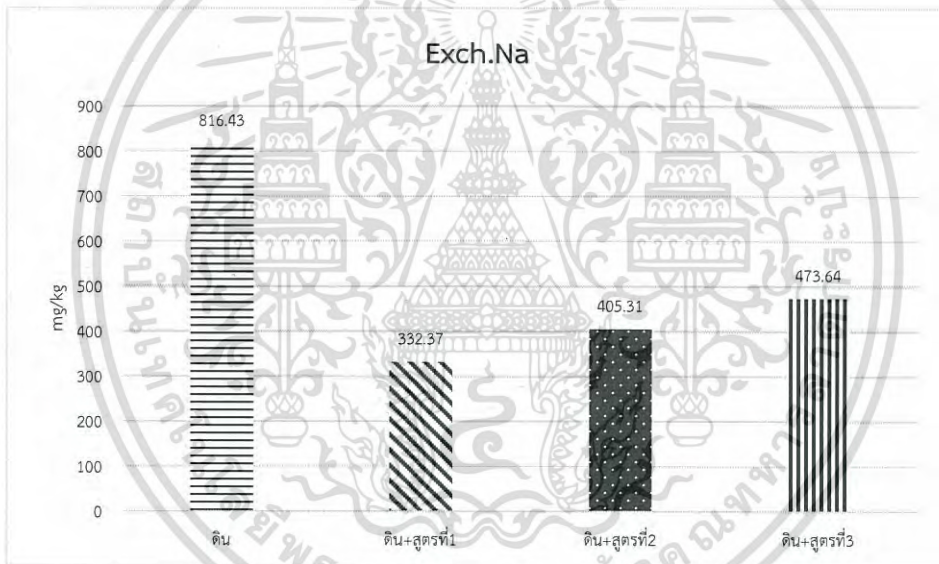
ปริมาณโพแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนการทดลอง เท่ากับ 517.17 mg/kg จัดเป็นดินที่มีปริมาณโพแทสเซียมสูงมาก เมื่อทำการเติมสารปรับปรุงดินลงไปจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้วิธี Student-Newman-Keuls Procedure (SNK) พบว่าดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 318.10 mg/kg และสูตรที่ 1 331.59 mg/kg ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่ดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 3 439.66 mg/kg แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับสูตรที่ 1 331.59 mg/kg และสูตรที่ 2 318.10 mg/kg (ดังรูปที่ 4.9) โดยทั้งหมดจัดอยู่ในระดับธาตุอาหารที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของพืชตามกรมพัฒนาที่ดิน ทั้งนี้เนื่องจากดินตัวอย่างของเราเป็นดินที่มีเนื้อดินละเอียด จึงทำให้มีปริมาณโพแทสเซียมค่อนข้างสูง เมื่อทำการเติมสารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยสูตรต่าง ๆ ทั้ง 3 สูตรซึ่งไม่มีองค์ประกอบของโพแทสเซียมอยู่เลยจึงทำให้ปริมาณโพแทสเซียมในดินตัวอย่างหลังจากเติมสารปรับปรุงดินลดต่ำลง โดยสูตรที่มีปริมาณโพแทสเซียมที่สกัดได้สูงที่สุด คือ สูตรที่ 3 439.66 mg/kg

รูปที่ 4.9 ปริมาณโพแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ

4.2.10 ปริมาณโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ (mg/kg)

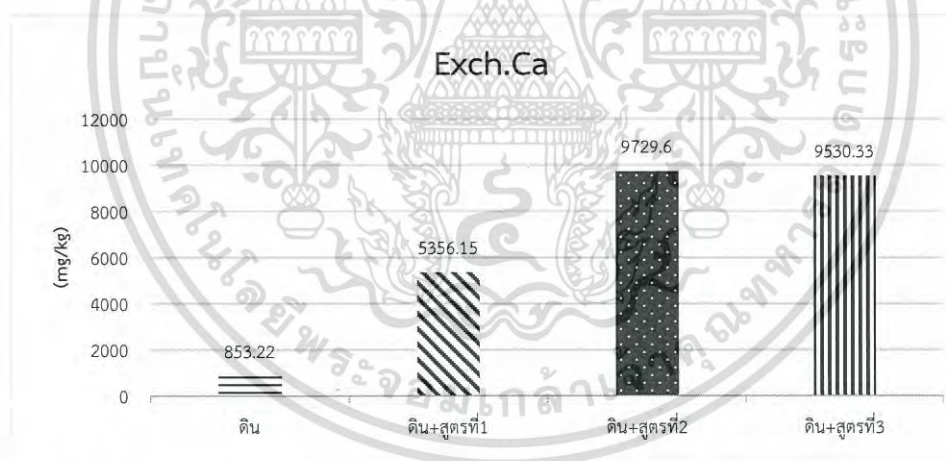
ปริมาณโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนการทดลอง เท่ากับ 816.43 mg/kg จัดเป็นดินที่มีปริมาณโซเดียมสูงมาก เมื่อทำการเติมสารปรับปรุงดินลงไปจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้วิธี Student-Newman-Keuls Procedure (SNK) พบว่าดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 3 473.64mg/kg ไม่แตกต่างจากสูตรที่ 2 405.31 mg/kg โดยสูตรที่ 2 405.31 mg/kg ไม่แตกต่างจาก สูตรที่ 1 332.37 mg/kg สรุปได้ว่าสารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยทั้ง 3 สูตรมีปริมาณโซเดียมที่สกัดได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (ดังรูปที่ 4.10) ทั้งนี้เนื่องมาจากดินตัวอย่างมีปริมาณโซเดียมค่อนข้างสูงเมื่อทำการเติมสารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยสูตรต่าง ๆ ช่วยปรับปรุงสภาพดินที่เป็นกรดและสภาพดินเค็ม ทำให้ดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินมีปริมาณโซเดียมลดต่ำลง

รูปที่ 4.10 ปริมาณโซเดียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ

4.2.11 ปริมาณแคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (mg/kg)

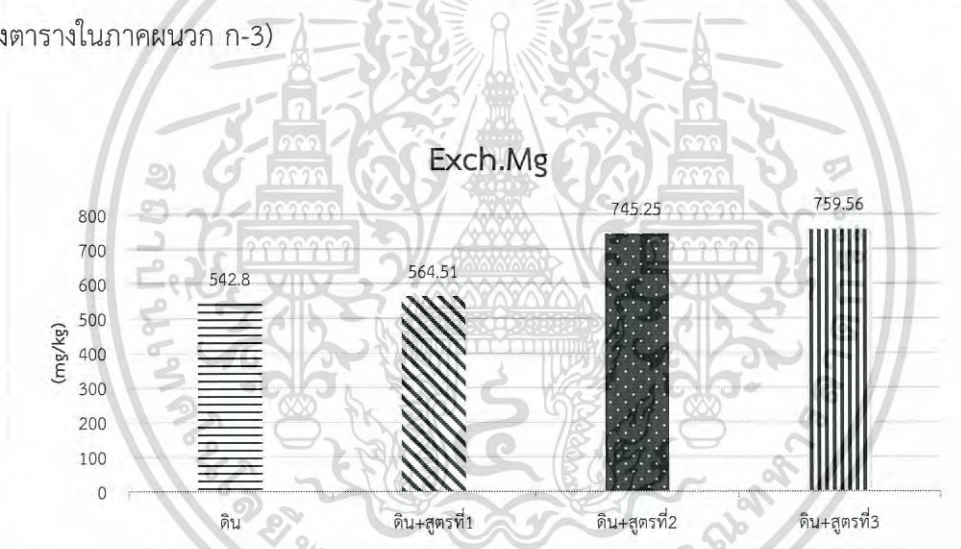
ปริมาณแคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนการทดลอง เท่ากับ 853.22 mg/kg จัดเป็นดินที่มีปริมาณแคลเซียมต่ำเมื่อทำการเติมสารปรับปรุงดินลงไปจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้วิธี Student-Newman-Keuls Procedure (SNK) พบว่าดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 9729.60 mg/kg ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับสูตรที่ 3 9530.33 mg/kg ในขณะที่ดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 1 5356.15 mg/kg แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 9729.60 mg/kg และสูตรที่ 3 9530.33 mg/kg (ดังรูปที่ 4.11) โดยทั้งหมดจัดอยู่ในระดับธาตุอาหารความเป็นประโยชน์ต่อพืชสูงมากตามกรรมพัฒนาที่ดิน ทั้งนี้เนื่องมาจากตัวของสารปรับปรุงดินสูตรที่ 3 คือ สูตร ยิปซัม - แคลเซียมฟอสเฟตไนเตรตจากเปลือกหอย สูตรนี้มีการเติมกรดฟอสฟอริกและกรดกำมะถัน ซึ่งจะทำให้สามารถปลดปล่อยแคลเซียมฟอสเฟต และแคลเซียมไนเตรตออกมาได้ ทำให้สูตรที่ 3 มีองค์ประกอบของปริมาณแคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้สูง ส่วนสูตรที่ 2 คือ สูตรยิปซัมจากเปลือกหอย หรือแคลเซียมซัลเฟตไฮเดรตซึ่งในการทำสารปรับปรุงดินสูตรนี้จะมีการเติมกรดกำมะถัน ทำให้สามารถปลดปล่อยแคลเซียมออกมาในรูปแคลเซียมซัลเฟตได้

รูปที่ 4.11 ปริมาณแคลเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ

4.2.12 ปริมาณแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (mg/kg)

ปริมาณแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนการทดลอง เท่ากับ 542.80 mg/kg จัดเป็นดินที่มีปริมาณแมกนีเซียมสูง เมื่อทำการเติมสารปรับปรุงดินลงไปจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้วิธี Student-Newman-Keuls Procedure (SNK) พบว่าดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 3 564.51 mg/kg และสูตรที่ 2 745.25 mg/kg ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่ดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดิน สูตรที่ 1 564.51 mg/kg แตกต่างจากสูตรที่ 2 745.25 mg/kg และสูตรที่ 3 759.56 mg/kg อย่างมีนัยสำคัญ (ดังรูปที่ 4.12) โดยทั้งหมดจัดอยู่ในระดับธาตุอาหารความเป็นประโยชน์ต่อพืชสูงตามมาตรฐานคุณสมบัติทางเคมีของดินของกรมพัฒนาที่ดิน ทั้งนี้เนื่องจากในสารปรับปรุงดินสูตรที่ 3 มีองค์ประกอบของปริมาณแมกนีเซียมสูงกว่าสารปรับปรุงดินสูตรอื่น ๆ เมื่อเติมลงดินทำให้เกิดการปลดปล่อยแมกนีเซียมออกมาดินจึงมีปริมาณแมกนีเซียมมากขึ้น (ดังตารางในภาคผนวก ก-3)

รูปที่ 4.12 ปริมาณแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ

4.2.13 ปริมาณกำมะถันที่สกัดได้ (mg/kg)

ปริมาณกำมะถันที่สกัดได้ของดินก่อนการทดลอง เท่ากับ 173.01 mg/kg จัดเป็นดินที่มีปริมาณกำมะถันสูงมาก เมื่อทำการเติมสารปรับปรุงดินนัยสำคัญลงไปจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้วิธี Student-Newman-Keuls Procedure (SNK) พบว่าดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตรแตกต่างกันอย่างมีทางสถิติ โดยดินที่มีการเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 4600.88 mg/kg ซึ่งเป็นสูตรที่มีปริมาณกำมะถันที่สกัดได้สูงที่สุด รองลงมา คือ สูตรที่ 3 2960.18 mg/kg และสูตรที่ 1 459.00 mg/kg ตามลำดับ(ดังรูปที่ 4.13) เนื่องจากปริมาณกำมะถันในดินขึ้นอยู่กับปริมาณอินทรีย์วัตถุของดินตัวอย่างนั้นเมื่อเทียบกับเกณฑ์กำมะถันที่สกัดได้ในดินของกรมพัฒนาที่ดิน จัดว่ามีค่าสูงจึงทำให้ปริมาณกำมะถันในดินสูงไปด้วย และสำหรับสารปรับปรุงดินในสูตรที่ 2 ที่มีปริมาณของกำมะถันสูงมาก อาจเพราะมียิปซัมเป็นองค์ประกอบในสารปรับปรุงดินโดยพืชสามารถนำกำมะถันไปใช้ประโยชน์ได้ในรูปของซัลเฟตไอออนซึ่งละลายน้ำได้ดีและเนื่องจากเป็นประจุลบจึงทำให้ถูกชะล้างออกจากดินได้ง่าย

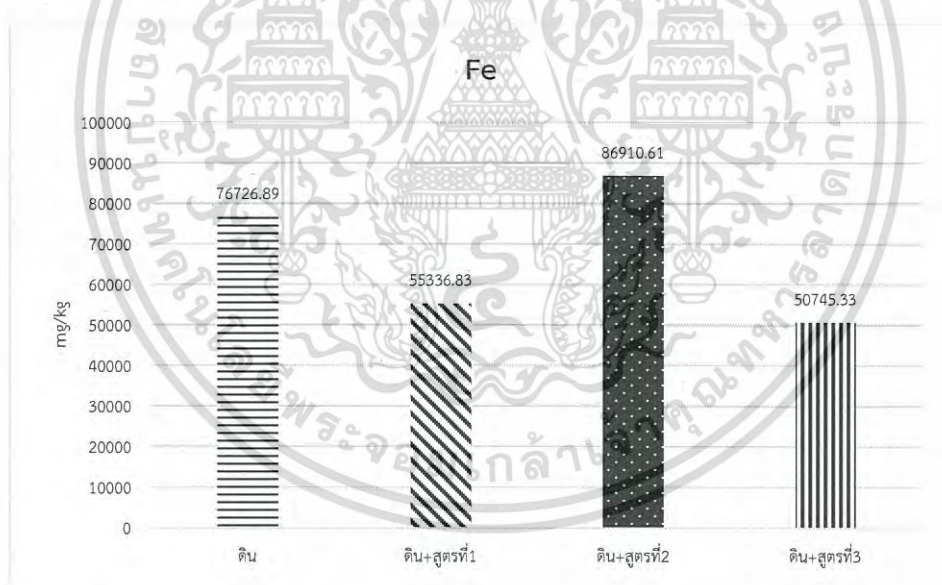

รูปที่ 4.13 ปริมาณกำมะถันที่สกัดได้ของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ

4.2.14 ปริมาณเหล็ก (mg/kg)

ปริมาณเหล็กของดินก่อนการทดลอง เท่ากับ 76726.89 mg/kg เมื่อทำการเติมสารปรับปรุงดินลงไปจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้วิธี Student-Newman-Keuls Procedure (SNK) พบว่าดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตรไม่แตกต่างกัน โดยดินที่มี การเติมสารปรับปรุงดิน สูตรที่ 2 86910.61 mg/kg ซึ่งเป็นสูตรที่มีปริมาณเหล็กสูงที่สุด รองลงมาคือสูตรที่ 1 55336.83 mg/kg และ สูตรที่ 3 50745.33 mg/kg ตามลำดับ (ดังรูปที่ 4.14) โดยทั้งหมดจัดอยู่ในระดับจุลธาตุอาหารในรูปที่เป็นประโยชน์ต่อพืชในดินในระดับสูงมากเกินพอตามเกณฑ์ปริมาณเหล็กในดินของกรมวิชาการเกษตร และมีปริมาณเหล็กในดินสูงตามสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.)

เหล็กเป็นธาตุอาหารพืชพวกจุลธาตุจะละลายออกมาอยู่ในสภาพที่เป็นประโยชน์ต่อพืชได้ง่าย และเพียงพอต่อความต้องการของพืชเมื่อดินมี pH เป็นกรดอ่อน ๆ ถึงกรดปานกลาง (6.0-7.0) จากผลของดินก่อนการทดลอง pH ไม่จัดอยู่ในช่วงที่เป็นประโยชน์ต่อพืช แต่ดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตร pH จัดอยู่ในช่วงที่เป็นประโยชน์ต่อพืช

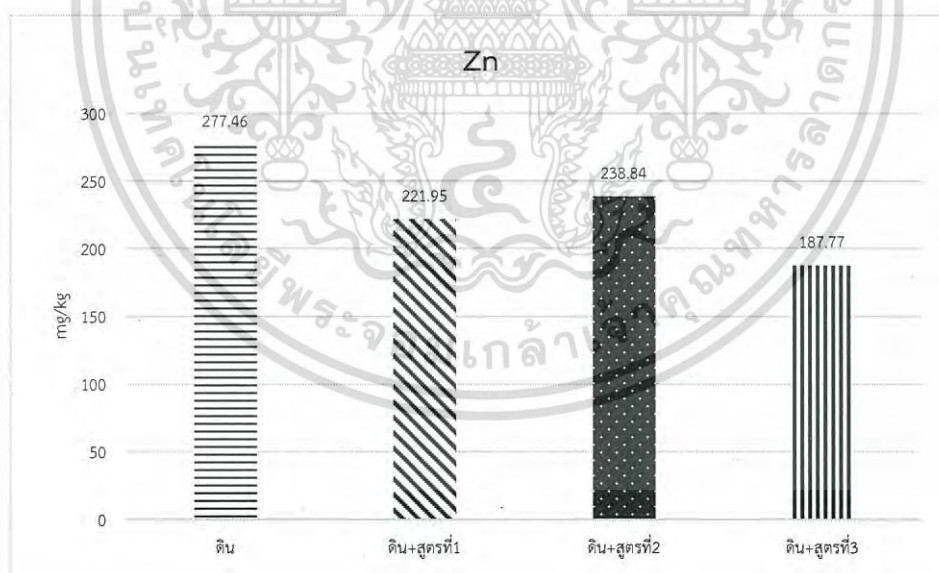

รูปที่ 4.14 ปริมาณเหล็กของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ

4.2.15 ปริมาณสังกะสี (mg/kg)

ปริมาณสังกะสีของดินก่อนการทดลอง เท่ากับ 277.46 mg/kg เมื่อทำการเติมสารปรับปรุงดินลงไปจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้วิธี Student-Newman-Keuls Procedure (SNK) พบว่าดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตรไม่แตกต่างกัน โดยดินที่มี การเติมสารปรับปรุงดิน สูตรที่ 2 238.84 mg/kg ซึ่งเป็นสูตรที่มีปริมาณสังกะสีสูงที่สุด รองลงมา คือ สูตรที่ 1 221.95 mg/kg และสูตรที่ 3 187.77 mg/kg ตามลำดับ (ดังรูปที่ 4.15) โดยทั้งหมด จัดอยู่ในระดับจุลธาตุอาหารในรูปที่เป็นประโยชน์ต่อพืชในดินในระดับมากเกินพอตามกรมวิชาการเกษตร และมีปริมาณสังกะสีในดินสูงตามสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) แต่เกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพดินตามกรมพัฒนาที่ดินที่กำหนดให้สังกะสีมีค่าไม่เกิน 90 mg/kg สารปรับปรุงดินในสูตรที่ 1 และสูตรที่ 3 ที่มียับซั่ม เป็นองค์ประกอบจัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานสินค้าประเภทปัจจัยการผลิตทางการเกษตรตามกรมพัฒนาที่ดินที่กำหนดให้สังกะสีมีค่าไม่เกิน 600 mg/kg

สังกะสีเป็นธาตุอาหารพืชพวกจุลธาตุจะละลายออกมาอยู่ในสภาพที่เป็นประโยชน์ต่อพืชได้ง่าย และเพียงพอต่อความต้องการของพืชเมื่อดินมี pH เป็นกรดอ่อนๆ ถึงกรดปานกลาง (6.0-7.0) จากผลของดินก่อนการทดลอง pH ไม่จัดอยู่ในช่วงที่เป็นประโยชน์ต่อพืช แต่ดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตร pH จัดอยู่ในช่วงที่เป็นประโยชน์ต่อพืช

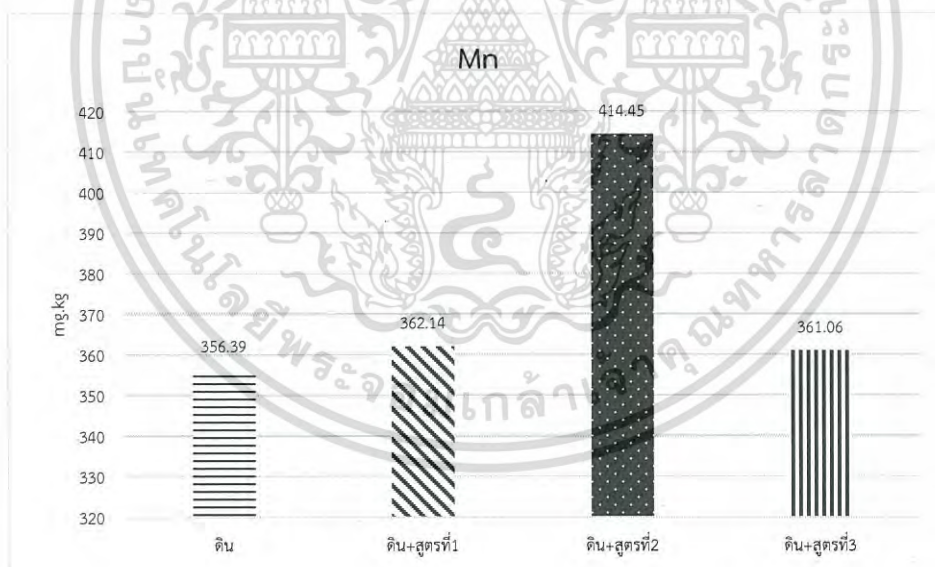

รูปที่ 4.15 ปริมาณสังกะสีของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ

4.2.16 ปริมาณแมงกานีส (mg/kg)

ปริมาณแมงกานีสของดินก่อนการทดลอง เท่ากับ 356.39 mg/kg เมื่อทำการเติมสารปรับปรุงดินลงไปจากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้วิธี Student-Newman-Keuls Procedure (SNK) พบว่าดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตรไม่แตกต่างกัน โดยดินที่มี การเติมสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 414.45 mg/kg ซึ่งเป็นสูตรที่มีปริมาณแมงกานีสสูงที่สุด รองลงมา คือ สูตรที่ 1 362.14 mg/kg และ สูตรที่ 3 361.06 mg/kg ตามลำดับ (ดังรูปที่ 4.16) โดยทั้งหมดจัดอยู่ในระดับจุลธาตุอาหารในรูปที่เป็นประโยชน์ต่อพืชในดินในระดับมากเกินพอตามเกณฑ์ปริมาณสังกะสีในดินของกรมวิชาการเกษตร, มีปริมาณสังกะสีในดินสูงตามสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) และจัดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพดินของกรมพัฒนาที่ดินที่กำหนดให้แมงกานีสมีค่าไม่เกิน 1800 mg/kg

แมงกานีสเป็นธาตุอาหารพืชพวกจุลธาตุจะละลายออกมาอยู่ในสภาพที่เป็นประโยชน์ต่อพืชได้ง่าย และเพียงพอต่อความต้องการของพืชเมื่อดินมี pH เป็นกรดอ่อน ๆ ถึงกรดปานกลาง (6.0-7.0) จากผลของดินก่อนการทดลอง pH ไม่จัดอยู่ในช่วงที่เป็นประโยชน์ต่อพืช แต่ดินที่ทำการเติมสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตร pH จัดอยู่ในช่วงที่เป็นประโยชน์ต่อพืช

รูปที่ 4.16 ปริมาณแมงกานีสของดินก่อนและดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินสูตรต่าง ๆ

4.2.17 การวิเคราะห์ X-ray fluorescence spectrometry (XRF)

จากผลวิเคราะห์ X-ray fluorescence spectrometry (XRF) ในทั้งสามสูตรส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกับผลการทดลองของผู้วิจัย มีเพียงบางธาตุเท่านั้นที่ไม่สอดคล้องกัน เนื่องจากมีผลการทดลองแตกต่างกันเล็กน้อย

ตารางที่ 4.4 ผลวิเคราะห์ X-ray fluorescence spectrometry (XRF)

องค์ประกอบของธาตุ (%)	สารปรับปรุงดินสูตรที่ 1	สารปรับปรุงดินสูตรที่ 2	สารปรับปรุงดินสูตรที่ 3
Al	0.31	0.161	0.195
P	0.147	0.357	2.6
K	0.142	0.0965	0.38
Na	1.45	1.55	4.57
Ca	62.9	46.5	45
Mg	0.53	0.325	1.08
S	0.314	11.2	7.06
Fe	0.412	0.199	0.26
O	29.7	38.2	35.6
Si	2.47	1.17	1.27
Cl	1.23	0	0
Cu	0.234	0.146	0.144

องค์ประกอบของธาตุ (%)	สารปรับปรุงดินสูตรที่ 1	สารปรับปรุงดินสูตรที่ 2	สารปรับปรุงดินสูตรที่ 3
Al ₂ O ₃	0.585	0.303	0.368
P ₂ O ₅	0.337	0.818	5.97
K ₂ O	0.171	0.116	0.458
Na ₂ O	1.95	2.09	6.16
CaO	88	65	62.9
MgO	0.879	0.538	1.78
SO ₃	0.783	28.1	17.6
Fe ₂ O ₃	0.589	0.284	0.372
SiO ₂	5.29	2.49	2.71
Cl	1.23	0	1.86
CuO	0.293	0.183	0.180

4.2.18 การวิเคราะห์ Fourier Transform Infrared Spectroscopy (FTIR)

การศึกษาโครงสร้างของสารตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์หาหมู่ฟังก์ชันในสารตัวอย่าง โดยทำการสแกนในช่วงเลขคลื่นตั้งแต่ $4,000-600\text{ cm}^{-1}$

1. ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 1

จากรูปตั้งแสดงในรูปภาพประกอบรูปที่ ง-10 ในภาคผนวก จะเห็นว่าที่ช่วงความยาวคลื่นประมาณ 3400 cm^{-1} เป็นโครงสร้างของ OH ของน้ำ, ที่ช่วงความยาวคลื่นระหว่าง $1415-1490\text{ cm}^{-1}$ เป็นโครงสร้างของ CO และที่ช่วงความยาวคลื่น 861.23 cm^{-1} เป็นโครงสร้างของแคลเซียมคาร์บอเนต

2. ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 2

จากรูปตั้งแสดงในรูปภาพประกอบรูปที่ ง-11 ในภาคผนวก จะเห็นว่าที่ช่วงความยาวคลื่นประมาณ 3400 cm^{-1} เป็นโครงสร้างของ OH ของน้ำ, ที่ช่วงความยาวคลื่นประมาณ 1384 cm^{-1} เป็นโครงสร้างของคาร์บอนไดออกไซด์, ที่ช่วงความยาวคลื่นประมาณ 1100 cm^{-1} เป็นโครงสร้างของ SO และที่ช่วงความยาวคลื่น 875 cm^{-1} เป็นโครงสร้างของแคลเซียมคาร์บอเนต

3. ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 3

จากรูปตั้งแสดงในรูปภาพประกอบรูปที่ ง-12 ในภาคผนวก จะเห็นว่าที่ช่วงความยาวคลื่นประมาณ 3400 cm^{-1} เป็นโครงสร้างของ OH ของน้ำ, ที่ช่วงความยาวคลื่นประมาณ 1384 cm^{-1} เป็นโครงสร้างของคาร์บอนไดออกไซด์, ที่ช่วงความยาวคลื่นประมาณ 1100 cm^{-1} เป็นโครงสร้างของ SO, ที่ช่วงความยาวคลื่นประมาณ $1015-1120\text{ cm}^{-1}$ เป็นโครงสร้างของ P-O และที่ช่วงความยาวคลื่น 875 cm^{-1} เป็นโครงสร้างของแคลเซียมคาร์บอเนต

4.2.19 การวิเคราะห์ Thermo Gravimetric Analysis (TGA)

จากผล Thermo Gravimetric Analysis (TGA) จากรูปดังแสดงในรูปภาพประกอบรูปที่ ง-13, ง-14 และ ง-15 ในภาคผนวก กราฟเส้นประ คือ Thermo Gravimetric Analysis (TGA) และเส้นทึบ คือ Differential Scanning Calorimeter (DTG) ซึ่งจะแสดงน้ำหนักที่หายไปจากค่า ΔY และสามารถนำไปคำนวณหามวลโมเลกุลของสารเพื่อยืนยันว่าสารที่หายไป คือ สารตัวใด โดยคำนวณได้จาก

$$\text{มวลโมเลกุลของสาร} = \frac{\text{มวลโมเลกุลของสารตัวอย่าง} \times \text{weight lost}}{100}$$

1. ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 1

สารตัวอย่าง คือ CaCO_3 ซึ่งมีมวลโมเลกุลเท่ากับ 100 g/mol จากรูปผลการทดลองแสดงในภาคผนวก ง (รูปที่ ง-13) มีค่า $\Delta Y = 39.204 \%$ ในซึ่งคำนวณหามวลโมเลกุลของสารได้ 39.204 g/mol จากมวลโมเลกุลที่คำนวณได้นั้นใกล้เคียงกับมวลโมเลกุลของคาร์บอนไดออกไซด์ (44g/mol) จึงคาดว่าเป็นน้ำหนักที่หายไปของคาร์บอนไดออกไซด์

2. ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 2

สารตัวอย่าง คือ $\text{CaSO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$ ซึ่งมีมวลโมเลกุลเท่ากับ 172 g/mol จากรูปผลการทดลองแสดงในภาคผนวก ง (รูปที่ ง-14) มีค่า $\Delta Y = 8.945 \%$ ในซึ่งคำนวณหามวลโมเลกุลของสารได้ 15.3845 g/mol จากมวลโมเลกุลที่คำนวณได้นั้นใกล้เคียงกับมวลโมเลกุลของน้ำ (18 g/mol) และจากเส้นกราฟมีความใกล้เคียงกับ 100 องศาเซลเซียสซึ่งเป็นจุดเดือดของน้ำพอดี จึงคาดว่าเป็นน้ำหนักที่หายไปของน้ำ

3. ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 3

สารตัวอย่าง คือ $\text{CaSO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O} + \text{Ca}(\text{NO}_3)_2 + \text{CaHPO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$ ซึ่งมีมวลโมเลกุลเท่ากับ 454 g/mol จากรูปผลการทดลองแสดงในภาคผนวก ง (รูปที่ ง-15) มีค่า $\Delta Y = 4.980 \%$ ในซึ่งคำนวณหามวลโมเลกุลของสารได้ 22.6092 g/mol จากมวลโมเลกุลที่คำนวณได้นั้นใกล้เคียงกับมวลโมเลกุลของน้ำ (18 g/mol) และจากเส้นกราฟมีความใกล้เคียงกับ 100 องศาเซลเซียส ซึ่งเป็นจุดเดือดของน้ำพอดี จึงคาดว่าเป็นน้ำหนักที่หายไปของน้ำ

4.2.20 การวิเคราะห์ X-ray Diffactometer (XRD)

ทางผู้วิจัยได้ทำการนำตัวอย่างไปวิเคราะห์โครงสร้างผลึกของสารด้วยเทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์เพื่อยืนยันโครงสร้าง และสารประกอบของสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตร ซึ่งเทคนิคนี้สามารถทำการวิเคราะห์ได้ทั้งสารประกอบที่มีอยู่ในสารตัวอย่าง และสามารถนำมาใช้ในการศึกษาโครงสร้างผลึกของสารตัวอย่างได้

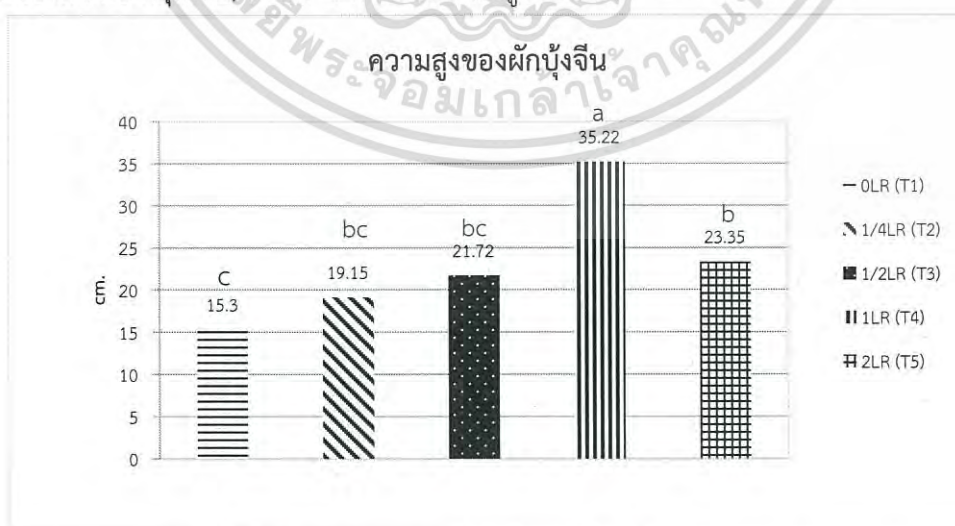
จากการศึกษาโครงสร้างผลึกด้วยเทคนิคการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์ของสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตร ผลการทดลองแสดงในภาคผนวก ข (รูปที่ ง-16, 17 และ 18) พบว่า สารปรับปรุงดินสูตรที่ 1 มีโครงสร้างของแคลเซียมคาร์บอเนตเป็นหลัก ในขณะที่สารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 และ 3 มีโครงสร้างคล้ายคลึงกับโครงสร้างของยิปซัม จากผลการวิเคราะห์สามารถยืนยันได้ว่าสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตร คือ เปลือกหอย ยิปซัมจากเปลือกหอย และยิปซัม – แคลเซียมฟอสเฟตไนเตรตจากเปลือกหอย ซึ่งสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตร สามารถที่จะเพิ่มพีเอชของดินให้มีความเป็นกลางได้ เนื่องจากมีแคลเซียมคาร์บอเนต และยิปซัมเป็นองค์ประกอบ

4.3 ผลการศึกษาการเจริญเติบโตของผักบุงจีน

จากการศึกษาเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของผักบุงจีนจากสิ่งทดลองทั้ง 5 สิ่งทดลองซึ่งประกอบด้วย ความสูง จำนวนใบ และน้ำหนักสดของผักบุงจีนที่ทำการเก็บเกี่ยวเมื่อครบ 28 วัน เนื่องจากผักบุงจีนเป็นพืชที่เจริญเติบโตไวสามารถเก็บเกี่ยวได้เร็วซึ่งใช้ระยะเวลาปลูกเพียง 25-30 วัน แสดงผลดังนี้

4.3.1 ความสูงของผักบุงจีน

จากการทดสอบการปลูกผักบุงจีนโดยการใส่สารปรับปรุงดินสูตรที่ดีที่สุดในส่วนที่ต่างกัน โดยเทียบจากการคำนวณปริมาณความต้องการปุ๋ย (ภาคผนวกข-4) จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้วิธี Student-Newman-Keuls Procedure (SNK) พบว่าความสูงโดยเฉลี่ยของผักบุงจีนที่ปลูกในดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินในอัตราส่วน 1LR (T4) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับการเติมสารปรับปรุงดินอัตราส่วน 0LR (T1), 1/4LR (T2), 1/2LR (T3) และ 2LR (T5) โดยการเติมสารปรับปรุงดินอัตราส่วน 1/4LR (T2) ให้ผลผลิต คือ ความสูงของผักบุงจีนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับอัตราส่วน 1/2LR (T3) และ 2LR (T5) โดยอัตราส่วนที่ 0LR (T1) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับการเติมสารปรับปรุงดินอัตราส่วน 1/4LR (T2) และ 1/2LR (T3) ซึ่งผลผลิตของผักบุงจีนที่ปลูกในดินหลังการเติมสารปรับปรุงดิน คือ ความสูงโดยเฉลี่ย สามารถแบ่งได้เป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ใช้สัญลักษณ์แทนด้วย a ได้แก่ ดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินอัตราส่วน 1LR (T4) กลุ่มที่ 2 ใช้สัญลักษณ์แทนด้วย b ได้แก่ ดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินอัตราส่วน 2LR (T5) กลุ่มที่ 3 ใช้สัญลักษณ์แทนด้วย bc ได้แก่ ดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินอัตราส่วน 1/4LR (T2) และ 1/2LR (T3) และ กลุ่มที่ 4 ใช้สัญลักษณ์แทนด้วย c ได้แก่ ดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินอัตราส่วน 0LR (T5) ซึ่งอัตราส่วนในกลุ่มที่ 1 ให้ผลผลิตของผักบุงจีน คือ ความสูงโดยเฉลี่ยสูงที่สุด 35.22 cm. และรองมา คือ กลุ่มที่ 2, 3 และ 4 ตามลำดับ (ดังรูปที่ 4.17)

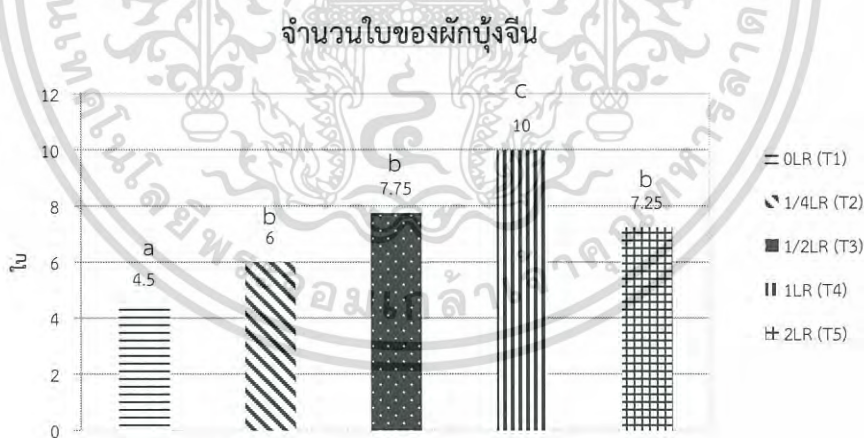

รูปที่ 4.17 ความสูงของผักบุงจีนเฉลี่ยในแต่ละสิ่งทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 จำนวนใบของผักบุงจีน

จากการทดสอบการปลูกผักบุงจีนโดยใช้สารปรับปรุงดินสูตรที่ดีที่สุดในส่วนที่ต่างกัน โดยเทียบจากการคำนวณปริมาณความต้องการปุ๋ย (ภาคผนวกข-4) จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้วิธี Student-Newman-Keuls Procedure (SNK) พบว่าจำนวนใบของผักบุงจีนหลังการเติมสารปรับปรุงดินในส่วน 1LR(T4) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับการเติมสารปรับปรุงดินอัตราส่วน 0LR (T1), 1/4LR (T2), 1/2LR (T3) และ 2LR (T5) โดยการเติมสารปรับปรุงดินในอัตราส่วน 1/4LR (T2) ให้ผลผลิต คือ จำนวนใบของผักบุงจีนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับอัตราส่วน 1/2LR (T3) และ 2LR (T5) และอัตราส่วน 0LR (T1) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับการเติมสารปรับปรุงดินอัตราส่วน 1/4LR (T2), 1/2LR (T3), 1LR (T4) และ 2LR (T5) ซึ่งผลผลิตของผักบุงจีนที่ปลูกในดินหลังการเติมสารปรับปรุงดิน คือ จำนวนใบโดยเฉลี่ยสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่ 1 ใช้สัญลักษณ์แทนด้วย a ได้แก่ ดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินอัตราส่วน 0LR (T1) กลุ่มที่ 2 ใช้สัญลักษณ์แทนด้วย b ได้แก่ ดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินอัตราส่วน 1/4LR (T2), 1/2LR (T3) และ 2LR (T5) และกลุ่มที่ 3 ใช้สัญลักษณ์แทนด้วย c ได้แก่ ดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินอัตราส่วน 1LR (T4) ซึ่งอัตราส่วนในกลุ่มที่ 3 ให้ผลผลิตของผักบุงจีน คือ จำนวนใบโดยเฉลี่ยสูงที่สุด 10 ใบ และรองมา คือ กลุ่มที่ 2 และ 1 ตามลำดับ (ดังรูปที่ 4.18)

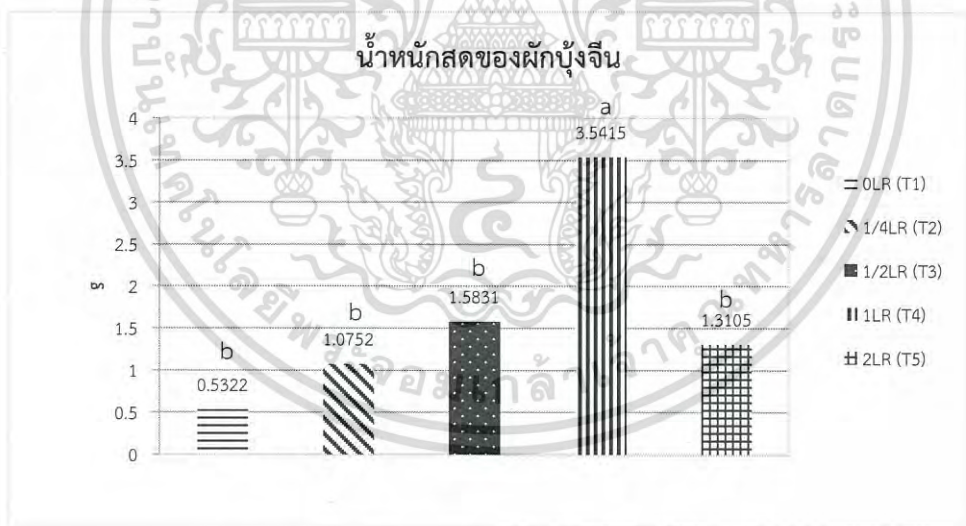

รูปที่ 4.18 จำนวนใบของผักบุงจีนเฉลี่ยในแต่ละสิ่งทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3 น้ำหนักสดของผักบุงจิ้น

จากการทดสอบการปลูกผักบุงจิ้นโดยใช้สารปรับปรุงดินสูตรที่ดีที่สุดในส่วนที่แตกต่างกัน โดยเทียบจากการคำนวณปริมาณความต้องการปุ๋ย (ภาคผนวกข-4) จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้วิธี Student-Newman-Keuls Procedure (SNK) พบว่า น้ำหนักสดโดยเฉลี่ยของผักบุงจิ้นที่ปลูกในดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินในส่วน 1LR (T4) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับการเติมสารปรับปรุงดินในส่วน 0LR (T1), 1/4LR (T2), 1/2LR (T3) และ 2LR (T5) โดยการเติมสารปรับปรุงดินในส่วน 0LR (T1) ให้ผลผลิต คือ น้ำหนักสดของผักบุงจิ้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับอัตราส่วน 1/4LR (T2), 1/2LR (T3) และ 2LR (T5) ซึ่งผลผลิตของผักบุงจิ้นที่ปลูกในดินหลังการเติมสารปรับปรุงดิน คือ น้ำหนักสดโดยเฉลี่ย สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ใช้สัญลักษณ์แทน a ได้แก่ดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินอัตราส่วน 1LR (T4) กลุ่มที่ 2 ใช้สัญลักษณ์แทน b ได้แก่ดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินอัตราส่วน 0LR (T1), 1/4LR (T2), 1/2LR (T3) และ 2LR (T5) ซึ่งอัตราส่วนของสารปรับปรุงดินในกลุ่มที่ 1 ให้ผลผลิตของผักบุงจิ้น คือ น้ำหนักสดโดยเฉลี่ยสูงสุดที่ 3.5415 g และรองมาคือกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ (ดังรูปที่ 4.19)

รูปที่ 4.19 น้ำหนักสดของผักบุงจิ้นเฉลี่ยในแต่ละสิ่งทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

การแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยวด้วยสารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยแมลงภู่อสูตรต่าง ๆ โดยศึกษาประสิทธิภาพการใช้สารปรับปรุงดินจากเปลือกหอยแมลงภู่อสูตรต่าง ๆ 3 สูตร เพื่อหาสูตรที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยวควบคู่กับการเพิ่มปริมาณธาตุอาหารในดินตามความต้องการของพืช พบว่าสารปรับปรุงดินสูตรที่ 1 เปลือกหอย (CaCO_3) สามารถแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยวได้ดีกว่าสูตรอื่น ๆ โดยมีค่า pH เพิ่มขึ้นจากดินตัวอย่าง 4.15 เป็น 7.16 แต่ยังคงขาดปริมาณธาตุอาหารซึ่งมีน้อยยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของพืช สารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 ยิปซัมจากเปลือกหอย ($\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$) สามารถแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยวได้ตรงจากรสูตรที่ 1 โดยมีค่า pH 6.80 ซึ่งมีปริมาณธาตุอาหารที่เหมาะสมเพียงพอต่อความต้องการของพืช รวมทั้งมีต้นทุนในการผลิตสารปรับปรุงดินที่ต่ำ จึงเลือกสูตรนี้เป็นสูตรที่ดีที่สุด และสารปรับปรุงดินสูตรที่ 3 ยิปซัม-แคลเซียมฟอสเฟตในเตรตจากเปลือกหอย ($\text{CaSO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O} + \text{CaHPO}_4 + \text{Ca}(\text{NO}_3)_2$) สามารถแก้ไขปัญหาดินเปรี้ยวได้น้อยที่สุด โดยมีค่า pH 6.23 โดยสูตรนี้จะให้ปริมาณธาตุอาหารตามความต้องการของพืชมาก แต่ก็มีต้นทุนในการผลิตสารปรับปรุงดินที่สูงกว่า และเมื่อนำดินตัวอย่างหลังการปรับปรุงด้วยสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 มาทดสอบโดยการปลูกผักบุงจิ้นเพื่อหาอัตราส่วนที่ทำให้ผักบุงจิ้นเจริญเติบโตได้ดีที่สุดตั้งแต่ 0LR (T1) ถึง 2LR (T5) ตามการคำนวณปริมาณความต้องการปุ๋ยของดินตัวอย่าง พบว่าการใส่สารปรับปรุงดินในอัตราส่วน 1LR (T4) ทำให้มีการเจริญเติบโตของผักบุงจิ้นสูงที่สุด คือ ความสูง 35.22 cm จำนวนใบ 10 ใบ และน้ำหนักสด 3.5415 g โดยอัตราส่วนสารปรับปรุงดิน 1/4LR (T2) ถึง 2LR (T5) ทำให้ผลการเจริญเติบโตของผักบุงจิ้นเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับดินตัวอย่างที่ไม่มีการเติมสารปรับปรุงดิน 0LR (T1) ซึ่งให้การเจริญเติบโตที่น้อยที่สุด อาจเนื่องมาจากค่า pH ดินที่ต่ำไม่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตของผักบุงจิ้นทำให้ผักบุงจิ้นไม่สามารถดูดธาตุอาหารไปใช้ประโยชน์ได้, อัตราส่วนสารปรับปรุงดิน 1/4LR (T2) และ 1/2LR (T3) ให้การเจริญเติบโตสูงขึ้นแต่น้อยกว่า 1LR (T4) เนื่องจากยังมีปริมาณธาตุอาหารไม่เพียงพอต่อความต้องการของพืช และเมื่อใส่สารปรับปรุงดินในอัตราส่วน 2LR (T5) ทำให้เจริญเติบโตของผักบุงจิ้นลดลง อาจเกิดจากปริมาณปุ๋ยที่มากเกินไป ทำให้ผักบุงจิ้นดูดธาตุอาหารไปใช้ประโยชน์ได้น้อยลง

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ควรมีการวิเคราะห์ธาตุอาหารต่าง ๆ ในดินหลังการเติมสารปรับปรุงดินในอัตราส่วนต่าง ๆ

ก่อนการทดลองปลูกพืช

5.2.2 ควรนำดินที่เติมสารปรับปรุงดินทุกสูตรมาทำการทดลองปลูกพืช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

กรมควบคุมมลพิษ. 2547. มาตรฐานคุณภาพดิน.[Online]. Available :http://www.pcd.go.th/info_serv/reg_std_soil01.html#s1.

กรองแก้ว ทิพย์ศักดิ์ และคณะ.2558.ปฏิบัติการเคมีสิ่งแวดล้อมสำหรับดินและอากาศ.กรุงเทพฯ : โครงการตำรา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

กลุ่มวิจัยและวิเคราะห์สถิติการประมง. 2559. หนังสือสถิติการเลี้ยงหอยทะเล. [Online]. Available :http://www1.fisheries.go.th/it-stat/index.php?option=com_content&view=article&id=42.

นิรนาม. 2560. ค่า pH กับการปลดปล่อยธาตุอาหาร.[Online]. Available : <https://www.thailandsmartgarden.com/%E0%B8%84%E0%B9%88%E0%B8%B2-ph%E0%B8%A1%E0%B8%B5%E0%B8%9C%E0%B8%A5%E0%B8%95%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%9E%E0%B8%B7%E0%B8%8A%E0%B8%AD%E0%B8%A2%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B9%84%E0%B8%A3/>.

นิรนาม. 2560. ค่า pH และ EC สำหรับปลูกพืชแต่ละชนิด.[Online]. Available : <http://coachnong.com/archives/612>.

นิรนาม. 2554. ความรู้เรื่องธาตุอาหารพืช แคลเซียม.[Online]. Available : http://charitphomkum-amin999.blogspot.com/2011/09/blog-post_3017.html.

นิรนาม. 2553. ระดับจุลธาตุอาหารในรูปที่เป็นประโยชน์ต่อพืชในดิน.[Online]. Available : <http://www.doa.go.th/kasikorn/year-53/kasikorn-53.html>.

นิดดา หงษ์วิวัฒน์, ทวีทอง หงส์วิวัฒน์ และสุภาพรรณ เขี่ยมชัยภูมิ. 2548. ผัก 333 ชนิด คุณค่าอาหารและการกิน.กรุงเทพฯ: แสงแดด.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ้านจอมยุทธ. 2543. ดินเปรี้ยว. [Online]. Available : https://www.baanjomyut.com/library_2/soil/04.html.

บริษัท วิโกเทค จำกัด. 2560. วิธีการปลูกผักบุงจีน ผักแคลเซียมสูง ปลูกง่ายเจริญเติบโตไว. [Online]. Available : <http://www.vigotech.co.th/index.php?lay=show&ac=article&id=539852761>.

ปิยะ ดวงพัตรา. 2553. สารปรับปรุงดิน. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พัชรี ธีรจินดาขจร. 2552. คู่มือการวิเคราะห์ดินทางเคมี. ขอนแก่น : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. 2560. เปลือกหอย.[Online]. Available : <http://www.royin.go.th/?knowledges=%E0%B9%80%E0%B8%9B%E0%B8%A5%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B8%AB%E0%B8%AD%E0%B8%A2>.

สำนักบริการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2547. ลักษณะและอนุกรมวิธานของ หอยแมลงภู่.[Online]. Available : <http://www.ku.ac.th/e-magazine/april47/agri/shell.html>.

สำนักวิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง. 2550. การเลี้ยงหอยแมลงภู่.[Online]. Available : http://www.coastalqua.com/oldweb/index.php?option=com_content&task=view&id=104&Itemid=1.

สำนักวิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดิน. 2547. มาตรฐานสินค้าประเภทปัจจัยการผลิตทางการเกษตร ที่รับรองโดยกรมพัฒนาที่ดิน.[Online]. Available : https://www.ddd.go.th/link_q/standard/4.htm.

สำนักสำรวจดินและวางแผนการใช้ที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2560. ดินที่มี ปัญหาประเภทต่างๆ ที่พบในประเทศไทย.[Online]. Available : http://osl101.ddd.go.th/easysoils/s_problem2.htm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อภิชาติ ศรีสะอาด และจันทรา อุสุวรรณ. 2556. คู่มือการเพาะปลูกและดูแล ไม้กระถางให้งามสะพรั่ง
ทั้งปี. พิมพ์ครั้งที่ 1. สมุทรสาคร :นาคา อินเตอร์มีเดีย.

Hortasia blog. 2555. **ผักบุงจีน**. [Online]. Available :<http://oknation.nationtv.tv/blog/horti-asia/2012/10/18/entry-1>.

Learning module on Earth Science and Astronomy. 2546. **ดิน (Soil)**. [Online]. Available
:http://portal.edu.chula.ac.th/lesa_cd/assets/document/lesa212/8/soil/properties_soil/properties_soil.html.

New Mexico State University. 2549. **Atomic Absorption Protocols**. [Online]. Available
:https://web.nmsu.edu/~kburke/Instrumentation/800AAS_procd_temp.html.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก
ผลการทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ก-1 คุณสมบัติทางกายภาพของดิน

พารามิเตอร์	การ ทดลอง ซ้ำที่	Sand (%)	Silt (%)	Clay (%)	Silt + Clay (%)	Textural Class
เนื้อดิน	1	75.67	0.12	24.20	24.32	Sandy Clay Loam
	2	75.70	0.13	24.21	24.33	
	3	75.64	0.11	24.23	24.33	
	\bar{X}	75.67	0.12	24.21	24.33	
	S.D.	0.03	0.01	0.02	0.01	

ตาราง ก-2 ค่าความต้องการปูนของดิน

พารามิเตอร์	การทดลอง ซ้ำที่	ดินตัวอย่าง	LR (kg CaCO ₃ /ไร่)
pH หลังเติม woodruff	1	6.21	960
	2	6.20	
	3	6.20	
	\bar{X}	6.20	
	S.D.	0.01	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ก-3 คุณสมบัติของวัสดุในการทำสารปรับปรุงดิน

พารามิเตอร์	การทดลอง ซ้ำที่	วัสดุในการทำสารปรับปรุงดิน			
		ดินตัวอย่าง	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 1	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 2	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 3
ความชื้น (%)	1	6.34	1.45	5.40	11.10
	2	6.29	1.58	5.02	10.64
	3	6.12	1.42	5.12	11.94
	\bar{X}	6.25	1.48	5.18	11.23
	S.D.	0.12	0.08	0.20	0.66
pH (1:1)	1	4.16	6.95	7.21	6.44
	2	4.14	6.95	7.14	6.48
	3	4.14	6.94	7.08	6.49
	\bar{X}	4.15	6.95	7.14	6.46
	S.D.	0.01	0.01	0.06	0.04
EC (dS/m)	1	0.39	7.55	9.37	35.20
	2	0.37	7.58	9.47	34.90
	3	0.39	7.67	9.45	35.30
	\bar{X}	0.38	7.60	9.43	35.13
	S.D.	0.01	0.06	0.05	0.21
OM (%)	1	3.66	1.49	2.16	1.75
	2	3.80	1.50	1.86	1.85
	3	3.78	1.48	2.31	1.89
	\bar{X}	3.75	1.49	2.11	1.83
	S.D.	0.08	0.01	0.23	0.07
CEC (meq/100g)	1	20.29			
	2	21.91	-	-	-
	3	21.41			
	\bar{X}	21.20	-	-	-
	S.D.	0.83	-	-	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พารามิเตอร์	การ ทดลองซ้ำ ที่	วัสดุในการทำสารปรับปรุงดิน							
		ดินตัวอย่าง		ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 1		ดินตัวอย่าง + สูตร ที่ 2		ดินตัวอย่าง + สูตร ที่ 3	
Exch. Acidity (meq/100g)	1	4.52							
	2	4.53		-		-		-	
	3	4.11							
	\bar{X}	4.39		-		-		-	
	S.D.	0.24		-		-		-	
Exch. Al(meq/100 g)	1	4.45							
	2	4.47		-		-		-	
	3	4.84							
	\bar{X}	4.59		-		-		-	
	S.D.	0.22		-		-		-	
Ammonium - N และ Nitrate - N(mg/kg)	1	0	0	0	218.98	39.18	274.25	43.55	174.19
	2	0	35.57	0	219.36	39.25	235.52	43.44	130.33
	3	0	17.74	0	219.52	39.19	274.35	43.52	130.57
	\bar{X}	0	17.77	0	219.29	39.21	261.37	43.50	145.03
	S.D.	0.00	17.78	0.00	0.28	0.04	22.39	0.06	25.25
Available P (mg/kg)	1	0.43		0.02		5.75		52.97	
	2	0.41		0.001		5.90		55.02	
	3	0.40		0.01		5.08		55.88	
	\bar{X}	0.41		0.01		5.58		54.62	
	S.D.	0.01		0.01		0.44		1.50	
Exch.K (mg/kg)	1	530.07		272.21		297.24		912.62	
	2	494.57		226.65		287.98		798.42	
	3	526.88		265.78		331.49		927.15	
	\bar{X}	517.17		254.88		305.57		879.40	
	S.D.	19.64		24.66		22.92		70.50	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พารามิเตอร์	การทดลอง ซ้ำที่	วัสดุในการทำสารปรับปรุงดิน			
		ดินตัวอย่าง	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 1	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 2	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 3
Exch. Na (mg/kg)	1	616.60	2782.78	3548.10	3781.33
	2	*268.14	*3138.98	3686.17	*2846.72
	3	1016.26	2708.09	*4433.85	4211.32
	\bar{X}	816.43	2745.44	3617.14	3996.32
	S.D.	282.60	52.81	97.63	304.05
Exch. Ca (mg/kg)	1	797.60	6040.15	28543.92	37120.20
	2	893.80	5719.36	*26527.88	38380.70
	3	868.26	5713.16	27765.93	*43502.23
	\bar{X}	853.22	5824.22	28154.93	37750.45
	S.D.	49.83	187.02	550.12	891.31
Exch. Mg (mg/kg)	1	559.41	237.80	1096.88	1302.95
	2	523.86	208.10	1026.26	1214.86
	3	545.13	218.96	1150.29	1259.54
	\bar{X}	542.80	221.62	1091.14	1259.12
	S.D.	17.89	15.03	62.21	44.05
Extr. S (mg/kg)	1	155.68	396.21	6591.93	5786.55
	2	142.47	369.67	5968.00	5806.34
	3	220.88	426.06	6181.12	6702.46
	\bar{X}	173.01	397.31	6247.02	6098.45
	S.D.	41.98	28.21	317.14	523.18
Fe (mg/kg)	1	78339.21	907.34	*2743.12	-
	2	*49036.78	940.75	760.00	2034.88
	3	75114.56	*198.33	518.44	4646.73
	\bar{X}	76726.89	924.04	639.22	3340.80
	S.D.	2280.17	23.62	170.81	1846.86

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พารามิเตอร์	การทดลองซ้ำที่	วัสดุในการทำสารปรับปรุงดิน			
		ดินตัวอย่าง	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 1	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 2	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 3
Zn (mg/kg)	1	297.69	78.76	*213.11	-
	2	236.23	*150.92	69.20	153.37
	3	298.46	101.15	121.04	196.51
	\bar{X}	277.46	89.96	95.12	174.94
	S.D.	335.71	15.83	36.66	30.50
Mn (mg/kg)	1	442.62	327.22	196.08	-
	2	336.64	264.21	119.00	87.21
	3	289.90	285.60	107.68	98.35
	\bar{X}	356.39	292.34	140.92	92.78
	S.D.	78.25	32.04	48.10	7.88
CCE (%)	1	-	121.06	113.62	122.70
	2	-	122.76	117.46	117.18
	3	-	122.20	115.68	120.99
	\bar{X}	-	122.01	115.59	120.29
	S.D.	-	0.87	1.92	2.82

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ก-4 คุณสมบัติของดินหลังทำการปรับปรุง

พารามิเตอร์	การ ทดลองซ้ำ ที่	สูตรสารปรับปรุงดิน		
		ดินตัวอย่าง+ สูตร ที่ 1	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 2	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 3
ความชื้น (%)	1	8.10	11.28	12.55
	2	11.76	13.34	14.04
	3	9.64	10.96	13.87
	4	8.87	10.82	15.44
	5	10.76	10.97	10.28
	\bar{X}	9.83	11.47	13.24
	S.D.	1.46	1.06	1.94
pH (1:1)	1	7.16	6.80	6.23
	2	7.15	6.78	6.22
	3	7.18	6.80	6.22
	4	7.17	6.81	6.26
	5	7.16	6.80	6.21
	\bar{X}	7.16	6.80	6.23
	S.D.	0.01	0.01	0.02
EC (dS/m)	1	1.75	3.41	4.44
	2	1.78	3.74	4.51
	3	1.72	3.49	4.45
	4	1.76	3.31	4.53
	5	1.72	3.47	4.24
	\bar{X}	1.75	3.48	4.43
	S.D.	0.03	0.16	0.12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พารามิเตอร์	การทดลองซ้ำที่	สูตรสารปรับปรุงดิน		
		ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 1	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 2	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 3
OM (%)	1	3.71	4.58	4.26
	2	3.71	4.5	4.45
	3	3.69	4.52	4.24
	4	3.78	4.77	4.28
	5	3.78	4.59	4.48
	\bar{X}	3.73	4.59	4.34
	S.D.	0.04	0.11	0.11
CEC (meq/100g)	1	19.32	19.29	18.06
	2	18.74	19.49	16.73
	3	18.55	20.23	16.72
	4	18.81	18.92	17.32
	5	18.27	20.12	19.38
	\bar{X}	18.74	19.61	17.64
	S.D.	0.39	0.56	1.12
Exch. Acidity(meq/100g)	1	0.00	0.00	0.00
	2	0.00	0.00	0.00
	3	0.00	0.00	0.00
	4	0.00	0.00	0.00
	5	0.00	0.00	0.00
	\bar{X}	0.00	0.00	0.00
	S.D.	0.00	0.00	0.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พารามิเตอร์	การ ทดลองซ้ำ ที่	สูตรสารปรับปรุงดิน					
		ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 1		ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 2		ดินตัวอย่าง+ สูตรที่ 3	
Exch. Al (meq/100g)	1	0.00		0.00		0.00	
	2	0.22		0.22		0.00	
	3	0.00		0.00		0.00	
	4	0.22		0.00		0.00	
	5	0.22		0.00		0.00	
	\bar{X}	0.13		0.04		0.00	
	S.D.	0.12		0.10		0.00	
Ammonium – N และ Nitrate –N (mg/kg)	1	0.00	42.57	0.00	86.89	22.51	225.08
	2	21.29	42.58	0.00	131.04	44.98	224.89
	3	21.29	42.58	21.83	130.96	44.97	269.83
	4	21.28	42.57	21.88	87.51	44.98	269.87
	5	21.28	42.56	0.00	87.26	22.35	290.54
	\bar{X}	17.03	42.57	8.74	104.73	35.96	256.04
	S.D.	9.52	0.01	11.97	23.98	12.35	29.58
Available P (mg/kg)	1	0.77		2.69		56.99	
	2	0.65		3.36		55.52	
	3	0.63		2.88		58.25	
	4	0.41		4.33		53.70	
	5	0.40		3.40		52.35	
	\bar{X}	0.57		3.33		55.36	
	S.D.	0.16		0.64		2.39	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พารามิเตอร์	การทดลองซ้ำ ที่	สูตรสารปรับปรุงดิน		
		ดินตัวอย่าง + สูตร ที่ 1	ดินตัวอย่าง + สูตร ที่ 2	ดินตัวอย่าง+ สูตรที่ 3
Exch.K (mg/kg)	1	366.22	312.31	449.83
	2	309.40	293.47	413.70
	3	299.29	318.67	444.55
	4	320.96	314.39	438.94
	5	362.06	351.64	451.30
	\bar{X}	331.59	318.10	439.66
	S.D.	30.72	21.09	15.31
Exch. Na (mg/kg)	1	326.01	452.34	547.91
	2	293.56	358.56	412.57
	3	291.84	375.10	454.73
	4	304.64	435.48	434.53
	5	445.78	405.06	518.45
	\bar{X}	332.37	405.31	473.64
	S.D.	64.85	39.43	57.32
Exch. Ca (mg/kg)	1	5567.15	9751.49	9386.70
	2	5173.29	9579.66	*10384.99
	3	5299.93	9705.01	9102.53
	4	5422.58	9882.69	9863.02
	5	5317.81	9729.15	9769.06
	\bar{X}	5356.15	9729.60	9530.33
	S.D.	147.48	108.40	351.81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พารามิเตอร์	การทดลองซ้ำที่	สูตรสารปรับปรุงดิน		
		ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 1	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 2	ดินตัวอย่าง + สูตรที่ 3
Exch. Mg (mg/kg)	1	565.08	719.64	673.62
	2	575.51	719.88	770.77
	3	567.16	760.71	786.16
	4	560.32	760.98	752.71
	5	554.50	765.04	814.55
	\bar{X}	564.51	745.25	759.56
	S.D.	7.84	23.33	53.13
Extr. S (mg/kg)	1	468.80	4677.47	2931.64
	2	470.24	4550.00	2768.32
	3	466.94	3905.25	3076.51
	4	470.87	4789.67	3156.99
	5	418.15	5082.02	2867.42
	\bar{X}	459.00	4600.88	2960.18
	S.D.	22.88	435.74	156.92
Fe (mg/kg)	1	*123311.15	*6974.42	*72002.42
	2	*28582.77	84204.20	*87944.98
	3	57738.33	*58905.75	*43025.11
	4	*81704.61	86926.65	50631.89
	5	52935.32	89600.97	50858.76
	\bar{X}	55336.83	86910.61	50745.33
	S.D.	3369.24	2698.42	160.42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พารามิเตอร์	การ ทดลองซ้ำ ที่	สูตรสารปรับปรุงดิน		
		ดินตัวอย่าง + สูตร ที่ 1	ดินตัวอย่าง + สูตร ที่ 2	ดินตัวอย่าง+ สูตรที่ 3
Zn (mg/kg)	1	276.06	*51.96	212.15
	2	167.33	211.81	252.43
	3	218.59	238.62	183.34
	4	259.52	277.02	142.23
	5	188.26	227.93	148.72
	\bar{X}	221.95	238.84	187.77
	S.D.	46.01	27.73	45.81
Exch.Mn (mg/kg)	1	459.77	304.76	509.69
	2	342.40	245.24	290.25
	3	347.03	586.06	252.09
	4	308.28	406.14	336.01
	5	353.23	530.03	417.26
	\bar{X}	362.14	414.45	361.06
	S.D.	57.29	144.52	103.40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ก-5 ความสูงของผักบุงเงินหลังการเก็บเกี่ยวเมื่อครบ 28 วัน

ชุด การทดลอง (Treatment)	ความสูงของผักบุงเงินเมื่อครบ 28 วัน (cm)					
	การทดลอง ซ้ำที่ 1	การทดลอง ซ้ำที่ 2	การทดลอง ซ้ำที่ 3	การทดลอง ซ้ำที่ 4	\bar{X}	$\pm SD$
T ₁	13	17	13.2	18	15.30	2.57
T ₂	17.4	21.8	17.1	20.3	19.15	2.28
T ₃	24.1	19.6	18.5	24.7	21.72	3.13
T ₄	35.7	28	35.8	41.4	35.22	5.50
T ₅	27.3	24.4	20.5	21.2	23.35	3.13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ก-6 จำนวนใบของผักบุงเงินหลังการเก็บเกี่ยวเมื่อครบ 28 วัน

ชุด การทดลอง (Treatment)	จำนวนใบของผักบุงเงินเมื่อครบ 28 วัน (ใบ)					
	การทดลอง ซ้ำที่ 1	การทดลอง ซ้ำที่ 2	การทดลอง ซ้ำที่ 3	การทดลอง ซ้ำที่ 4	\bar{X}	$\pm SD$
T ₁	4	5	4	5	4.5	0.58
T ₂	6	7	6	6	6.0	0.82
T ₃	8	7	9	7	7.75	0.96
T ₄	11	8	11	10	10	1.41
T ₅	7	7	8	7	7.25	0.50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ก-7 น้ำหนักสดของผักบุงเงินหลังการเก็บเกี่ยวเมื่อครบ 28 วัน

ชุด การทดลอง (Treatment)	น้ำหนักสดของผักบุงเงินเมื่อครบ 28 วัน (g)					
	การทดลอง ซ้ำที่ 1	การทดลอง ซ้ำที่ 2	การทดลอง ซ้ำที่ 3	การทดลอง ซ้ำที่ 4	\bar{X}	$\pm SD$
T ₁	0.6551	0.5055	0.4542	0.5141	0.5322	0.09
T ₂	1.4551	0.8630	0.6182	1.3646	1.0752	0.40
T ₃	1.0238	1.8626	2.0257	1.4202	1.5831	0.45
T ₄	4.7006	2.3604	3.4933	3.6116	3.5415	0.96
T ₅	0.9865	1.0060	1.2014	2.0482	1.3105	0.50

หมายเหตุ

- หมายถึงไม่ได้ทำการตรวจวัด

* หมายถึง ค่าตัดทิ้ง เนื่องจากมีค่าสูงหรือต่ำกว่าปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การหาความเข้มข้นที่แน่นอนของสารมาตรฐาน NaOH 0.1 N

ครั้งที่	น้ำหนัก KHP (g)	ปริมาตร NaOH (mL)			[NaOH] N
		ปริมาตร เริ่มต้น	ปริมาตร สิ้นสุด	ปริมาตรที่ใช้	
1	0.2422	0.00	12.00	12.00	0.0988
2	0.2420	12.00	24.00	12.00	0.0987
3	0.2419	24.00	36.00	12.00	0.0987
ค่าเฉลี่ย					0.0987

$$[\text{NaOH}, \text{N}] = \frac{\text{น้ำหนัก (g) ของ KHP} \times 1000}{\text{น้ำหนัก (g) สมมูลของกรด KHP} \times \text{ปริมาตรของ NaOH}}$$

ตัวอย่างการคำนวณ

$$[\text{NaOH}, \text{N}] = \frac{0.2422 \times 1000}{204.23 \times 12.00} = 0.0988 \text{ N}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การหาความเข้มข้นที่แน่นอนของสารมาตรฐาน HCl 0.1 N

ครั้งที่	น้ำหนัก Na ₂ CO ₃ (g)	ปริมาตร HCl (mL)			[HCl] N
		ปริมาตร เริ่มต้น	ปริมาตร สิ้นสุด	ปริมาตรที่ ใช้	
1	0.0538	0.00	10.00	10.00	0.1015
2	0.0541	10.00	20.05	10.05	0.1016
3	0.0540	20.05	30.05	10.00	0.1019
ค่าเฉลี่ย					0.1017

$$[\text{HCl}, \text{N}] = \frac{\text{น้ำหนัก (g) ของ Na}_2\text{CO}_3 \times 1000}{\text{น้ำหนัก (g) สมมูลของ Na}_2\text{CO}_3 \times \text{ปริมาตรของ HCl ที่ใช้}}$$

ตัวอย่างการคำนวณ

$$[\text{HCl}, \text{N}] = \frac{0.0538 \times 1000}{53 \times 10.00} = 0.1015 \text{ N}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การหาความเข้มข้นที่แน่นอนของ FAS 0.5 N

ครั้งที่	ปริมาตร 1N K ₂ Cr ₂ O ₇ (ml)	ปริมาตร FAS (mL)			[FAS] N
		ปริมาตร เริ่มต้น	ปริมาตร สิ้นสุด	ปริมาตรที่ ใช้	
1	5.00	0.00	9.00	9.00	0.5556
2	5.00	9.00	17.95	8.95	0.5586
3	5.00	17.95	27.00	9.05	0.5525
ค่าเฉลี่ย					0.5556

ตัวอย่างการคำนวณ

$$N_1V_1 = N_2V_2$$

$$(1\text{ N})(5.00\text{ ml}) = (X)(9.00\text{ ml})$$

$$X = 0.5556\text{ N}$$

4. ความต้องการปูนของดิน

จากค่า pH หลังเติมWoodruff'sbuffer = 6.20

นำเทียบกับตารางปริมาณปูนความต้องการใช้ พบว่า มีความต้องการปูน = 1,248 kgCaCO₃/ไร่
มีปริมาณปูนที่แนะนำ = 960 kgCaCO₃/ไร่

จากเปลือกหอยมีปริมาณปูน 122.0067 kgCaCO₃/ไร่ ต้องใช้เปลือกหอย 100 kg/ไร่

ถ้าต้องการปริมาณปูน 960 kgCaCO₃/ไร่ ต้องใช้เปลือกหอย 786.84 kg/ไร่

คิดต่อดิน 20 g ต้องใช้เปลือกหอย 2.4627 g หรือ 0.123 kg/1kgดิน

จากการทดลองที่ 1 ใช้ดิน 60 g ในการบ่มดินด้วยสารปรับปรุงดินทั้ง 3 สูตร

$$\therefore \text{ต้องใช้เปลือกหอย} = 7.3881\text{ g (7.4 g)}$$

จากการทดลองที่ 2 ใช้ดิน 45 kg ในการบ่มดินด้วยสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 ซึ่งเป็นสูตรที่ดีที่สุด

$$\therefore \text{ต้องใช้เปลือกหอย} = 5.535\text{ kg (เทียบเท่าความต้องการปูน 1LR)}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ค-1 ระดับความเป็นกรดเป็นด่าง (1:1)

ระดับ	พีเอช
กรดรุนแรงมากที่สุด	< 3.5
กรดรุนแรงมาก	3.5 - 4.5
กรดจัดมาก	4.6 - 5.0
กรดจัด	5.1 - 5.5
กรดปานกลาง	5.6 - 6.0
กรดเล็กน้อย	6.1 - 6.5
กรดกลาง	6.6 - 7.3
ด่างเล็กน้อย	7.4 - 7.8
ด่างปานกลาง	7.9 - 8.4
ด่างจัด	8.5 - 9.0
ด่างจัดมาก	>9.0

ที่มา : (คู่มือการปฏิบัติงานกระบวนการวิเคราะห์ดิน น้ำ พีช กรมพัฒนาที่ดิน, 2553)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ค-2 ค่าการนำไฟฟ้ามาตรฐานและระดับความเค็ม

ค่าการนำไฟฟ้า (ds/m)	ระดับความเค็ม
< 2	ไม่เค็ม
2 - 4	เค็มเล็กน้อย
4 - 8	เค็มปานกลาง
8 - 16	เค็มมาก
> 16	เค็มจัด

ที่มา :Beck (1999) ; Bower และ Wilcox (1965) ; Jackson (1958)

ตารางค-3 pH กับชนิดและปริมาณปูนที่ต้องการใช้ เพื่อปรับสภาพความเป็นกรดของดิน

pH after buffer	LR (kg/ไร่)	ปริมาณปูนที่แนะนำ				
		CaCO ₃ (kg/ไร่)	ปูนขาว (kg/ไร่)	ปูนมาร์ล (kg/ไร่)	หินปูนบด (kg/ไร่)	ปูนโดโลไมท์(kg/ไร่)
6.9	156	120	94	144	180	131
6.8	312	240	187	288	360	262
6.7	468	360	281	432	540	392
6.6	624	480	374	576	720	523
6.5	780	600	468	720	900	654
6.4	936	720	562	864	1080	785
6.3	1092	840	655	1008	1260	916
6.2	1248	960	749	1152	1440	1046
6.1	1404	1080	842	1296	1620	1177
6.0	1560	1200	936	1440	1800	1308
5.9	1716	1320	1030	1584	1980	1439
5.8	1872	1440	1123	1728	2160	1570
5.7	2028	1560	1217	1872	2340	1700
5.6	2184	1680	1310	2016	2520	1831

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

pH after buffer	LR (kg/ไร่)	ปริมาณปูนที่แนะนำ				
		CaCO ₃ (kg/ไร่)	ปูนขาว (kg/ไร่)	ปูนมาร์ล (kg/ไร่)	หินปูนบด (kg/ไร่)	ปูนโดโลไมท์(kg/ไร่)
5.5	2340	1800	1404	2160	2700	1962
5.4	2496	1920	1498	2304	2880	2093
5.3	2652	2040	1591	2448	3060	2224
5.2	2808	2160	1685	2592	3240	2354
5.1	2964	2280	1778	2736	3420	2485
5.0	3120	2400	1872	2880	3600	2616
4.9	3278	2520	1966	3024	3780	2747
4.8	3432	2640	2059	3168	3960	2878
4.7	3588	2760	2153	3312	4140	3008
4.6	3744	2880	2246	3456	4320	3139
4.5	3900	3000	2340	3600	4500	3270
4.4	4056	3120	2434	3744	4680	3402

ที่มา : (สำนักวิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน, 2547)

ตาราง ค-4 ระดับอินทรีย์วัตถุ

ระดับ (rating)	พิสัย (ร้อยละ)
ต่ำมาก	< 0.5
ต่ำ	0.5 – 1.0
ค่อนข้างต่ำ	1.0 – 1.5
ปานกลาง	1.5 – 2.5
ค่อนข้างสูง	2.5 – 3.5
สูง	3.5 – 4.5
สูงมาก	> 4.5

ที่มา : (คู่มือการปฏิบัติงานกระบวนการวิเคราะห์ดิน น้ำ พีช กรมพัฒนาที่ดิน, 2553)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ค-5 ระดับความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออน

ระดับ (rating)	CEC (meq/100g)
ต่ำมาก	< 3
ต่ำ	3 – 5
ค่อนข้างต่ำ	5 – 10
ปานกลาง	10 – 15
ค่อนข้างสูง	15 – 20
สูง	20 – 30
สูงมาก	>30

ที่มา :กรมพัฒนาที่ดิน (2540)

ตาราง ค-6 ระดับปริมาณของอะลูมิเนียมแลกเปลี่ยนได้

ระดับ	ปริมาณของอะลูมิเนียมแลกเปลี่ยนได้
ต่ำมาก	<1.0
ต่ำ	1.0 – 5.0
ปานกลาง	5.0 – 9.0
สูง	9.0 – 13.0
สูงมาก	>13.0

ที่มา : (คู่มือการปฏิบัติงานกระบวนการวิเคราะห์ดิน น้ำ ฟืช กรมพัฒนาที่ดิน, 2553)

ตาราง ค-7 ระดับของปริมาณฟอสฟอรัสในรูปที่เป็นประโยชน์ต่อพืชในดิน

ระดับ	Available P (mg/kg)
ต่ำมาก	<3
ต่ำ	3 – 10
ปานกลาง	11 – 15
สูง	16 – 45
สูงมาก	>45

ที่มา :กรมพัฒนาที่ดิน (2540)

ตาราง ค-8 ระดับของปริมาณโพแทสเซียมในรูปที่เป็นประโยชน์ต่อพืชในดิน

ระดับ	K (mg/kg)
ต่ำมาก	<30
ต่ำ	30 – 60
ปานกลาง	61 – 90
สูง	91 – 120
สูงมาก	>120

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน (2540)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง ค-9 ระดับปริมาณแคตไอออนในรูปที่เป็นประโยชน์ต่อพืช

แคตไอออน	ระดับความเป็นประโยชน์ต่อพืช (mg/kg)				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	สูงมาก
Ca	<400	400-1000	1001-2000	2001-4000	>4000
Mg	<36	36-120	121-365	366-975	>975
S	<5	5-10	11-2-	21-30	>30
Na	<23	23-69	69-161	161-460	>460

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน (2540)

ตาราง ค-10 ระดับปริมาณโลหะหนัก

ธาตุ	ระดับ (mg/kg)
Mn	<1800
Zn	<70

ที่มา : สำนักวิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดิน กรมพัฒนาที่ดิน (2547)

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

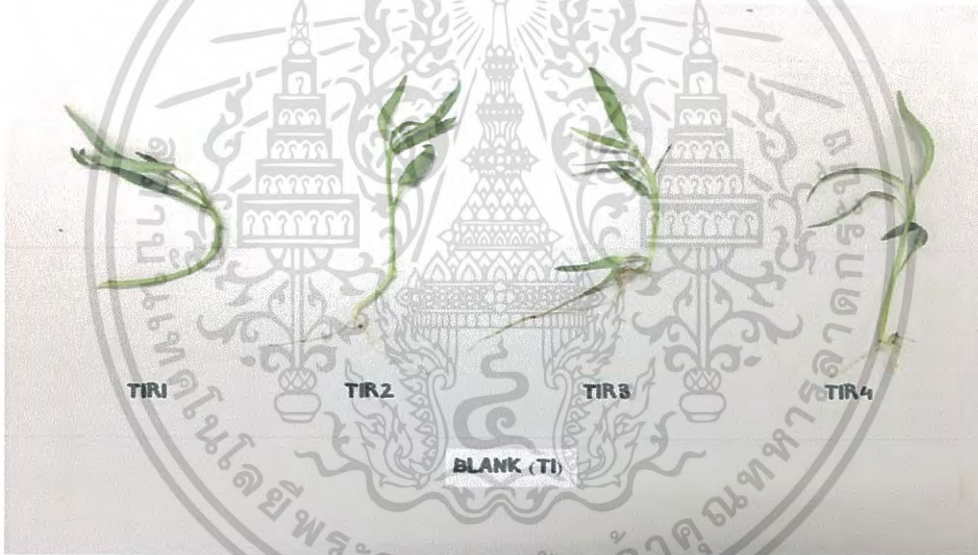
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ ๑-1 ชุดการทดลองในการปลูกผักบุงจิ้นระหว่างสารปรับปรุงดินสูตรที่ 2 ต่อดินเปรี้ยวในอัตราส่วนต่าง ๆ

รูปที่ ๑-2 การเจริญเติบโตของผักบุงจิ้นของ treatment ที่ 1 ซ้ำที่ 1-4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ ๓-3 การเจริญเติบโตของผักบุงจิ้นของ treatment ที่ 2 ซ้ำที่ 1-4

รูปที่ ๓-4 การเจริญเติบโตของผักบุงจิ้นของ treatment ที่ 3 ซ้ำที่ 1-4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ ๓-5 การเจริญเติบโตของผักบุงจิ้นของ treatment ที่ 4 ซ้ำที่ 1-4

รูปที่ ๓-6 การเจริญเติบโตของผักบุงจิ้นของ treatment ที่ 5 ซ้ำที่ 1-4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Printed by Eval on 08-Dec-2017 09:51:13
 Sample :XF61_002_04_Sample_S
 Sample measured on 09-Nov-2017 12:20:31

O	Na	Mg	Al	Si	P	S	Cl	K	Ca	Fe
	0.2 KCps	0.3 KCps	0.1 KCps	1.1 KCps	0.1 KCps	0.4 KCps	1.3 KCps	0.4 KCps	183.6 KCps	3.3 KCps
29.7 %	1.45 %	0.530 %	0.310 %	2.47 %	0.147 %	0.314 %	1.23 %	0.142 %	62.9 %	0.412 %

Cu	Compton	Rayleigh	Norm.
2.6 KCps			
0.234 %	0.79	0.93	100.00 %

Printed by Eval on 08-Dec-2017 09:46:47
 Sample :XF61_002_04_Sample_S
 Sample measured on 09-Nov-2017 12:20:31

Na2O	MgO	Al2O3	SiO2	P2O5	SO3	Cl	K2O	CaO	Fe2O3	CuO
0.2 KCps	0.3 KCps	0.1 KCps	1.1 KCps	0.1 KCps	0.4 KCps	1.3 KCps	0.4 KCps	183.6 KCps	3.3 KCps	2.6 KCps
1.95 %	0.879 %	0.585 %	5.29 %	0.337 %	0.783 %	1.23 %	0.171 %	88.0 %	0.589 %	0.293 %

Compton	Rayleigh	Norm.
0.79	0.93	100.30 %

รูปที่ ๗-7 ผลวิเคราะห์ X-ray fluorescence spectrometry (XRF) ของสารปรับปรุงดิน สูตรที่ 1

Printed by Eval on 08-Dec-2017 09:51:48
 Sample :XF61_002_05_Sample_SS
 Sample measured on 09-Nov-2017 12:37:01

O	Na	Mg	Al	Si	P	S	K	Ca	Fe	Cu
	0.3 KCps	0.2 KCps	0.1 KCps	0.7 KCps	0.3 KCps	15.9 KCps	0.4 KCps	183.8 KCps	2.7 KCps	2.5 KCps
38.2 %	1.55 %	0.325 %	0.161 %	1.17 %	0.357 %	11.2 %	0.0965 %	46.5 %	0.199 %	0.146 %

Compton	Rayleigh	Norm.
0.85	0.97	100.00 %

Printed by Eval on 08-Dec-2017 09:47:49
 Sample :XF61_002_05_Sample_SS
 Sample measured on 09-Nov-2017 12:37:01

Na2O	MgO	Al2O3	SiO2	P2O5	SO3	K2O	CaO	Fe2O3	CuO	Compton
0.3 KCps	0.2 KCps	0.1 KCps	0.7 KCps	0.3 KCps	15.9 KCps	0.4 KCps	183.8 KCps	2.7 KCps	2.5 KCps	
2.09 %	0.538 %	0.303 %	2.49 %	0.818 %	28.1 %	0.116 %	65.0 %	0.284 %	0.183 %	0.85

Rayleigh	Norm.
0.97	100.00 %

รูปที่ ง-8 ผลวิเคราะห์ X-ray fluorescence spectrometry (XRF) ของสารปรับปรุงดิน สูตรที่ 2

Printed by Eval on 08-Dec-2017 09:52:21
 Sample :XF61_002_06_Sample_SSNP
 Sample measured on 09-Nov-2017 12:53:48

O	Na	Mg	Al	Si	P	S	Cl	K	Ca	Fe
0.8 KCps	0.8 KCps	0.8 KCps	0.1 KCps	0.8 KCps	2.0 KCps	10.1 KCps	2.6 KCps	1.5 KCps	180.5 KCps	3.4 KCps
35.6 %	4.57 %	1.08 %	0.195 %	1.27 %	2.60 %	7.06 %	1.86 %	0.380 %	45.0 %	0.260 %

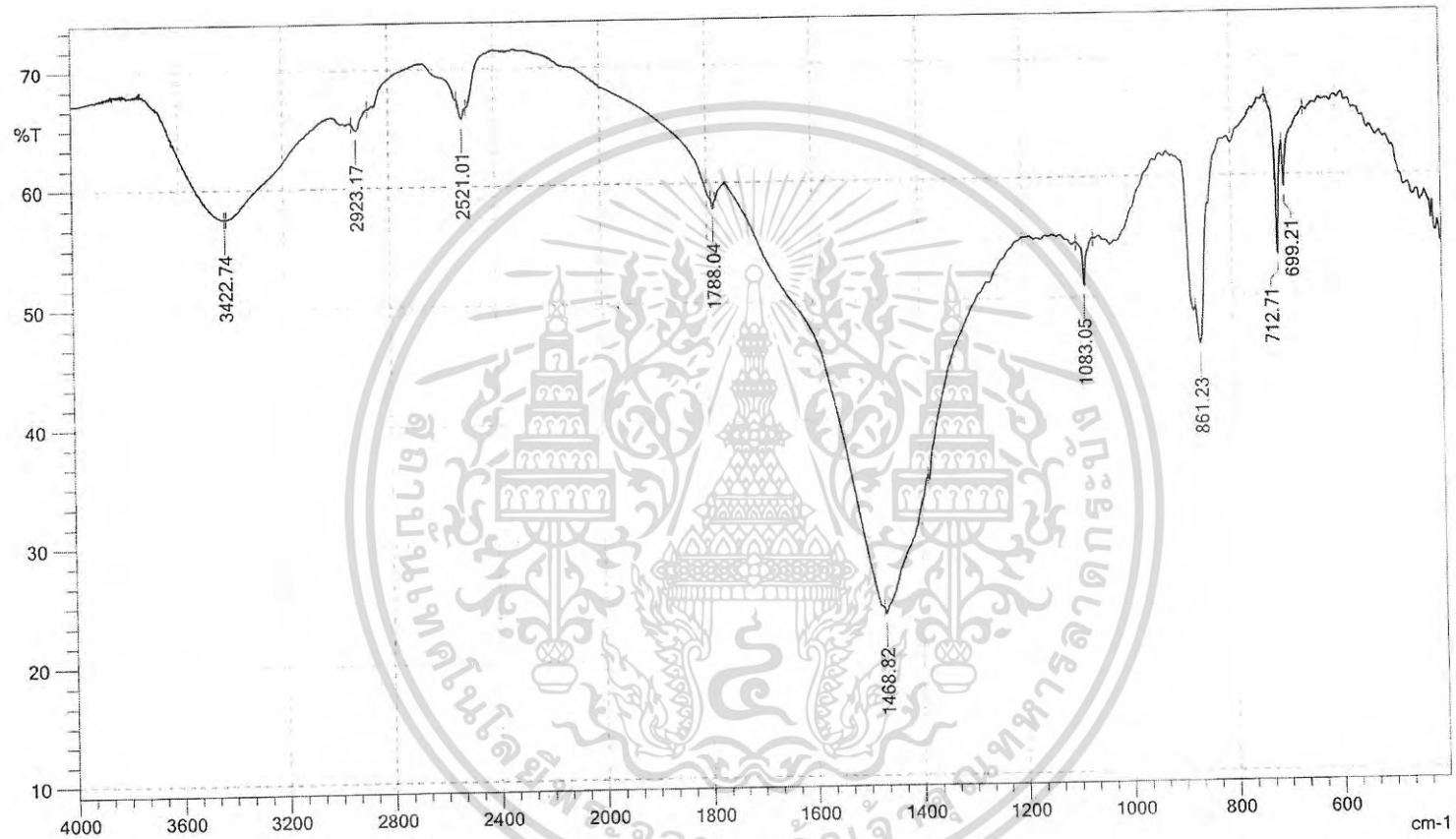
Cu	Compton	Rayleigh	Norm.
2.5 KCps			
0.144 %	0.81	0.94	100.00 %

Printed by Eval on 08-Dec-2017 09:49:02
 Sample :XF61_002_06_Sample_SSNP
 Sample measured on 09-Nov-2017 12:53:48

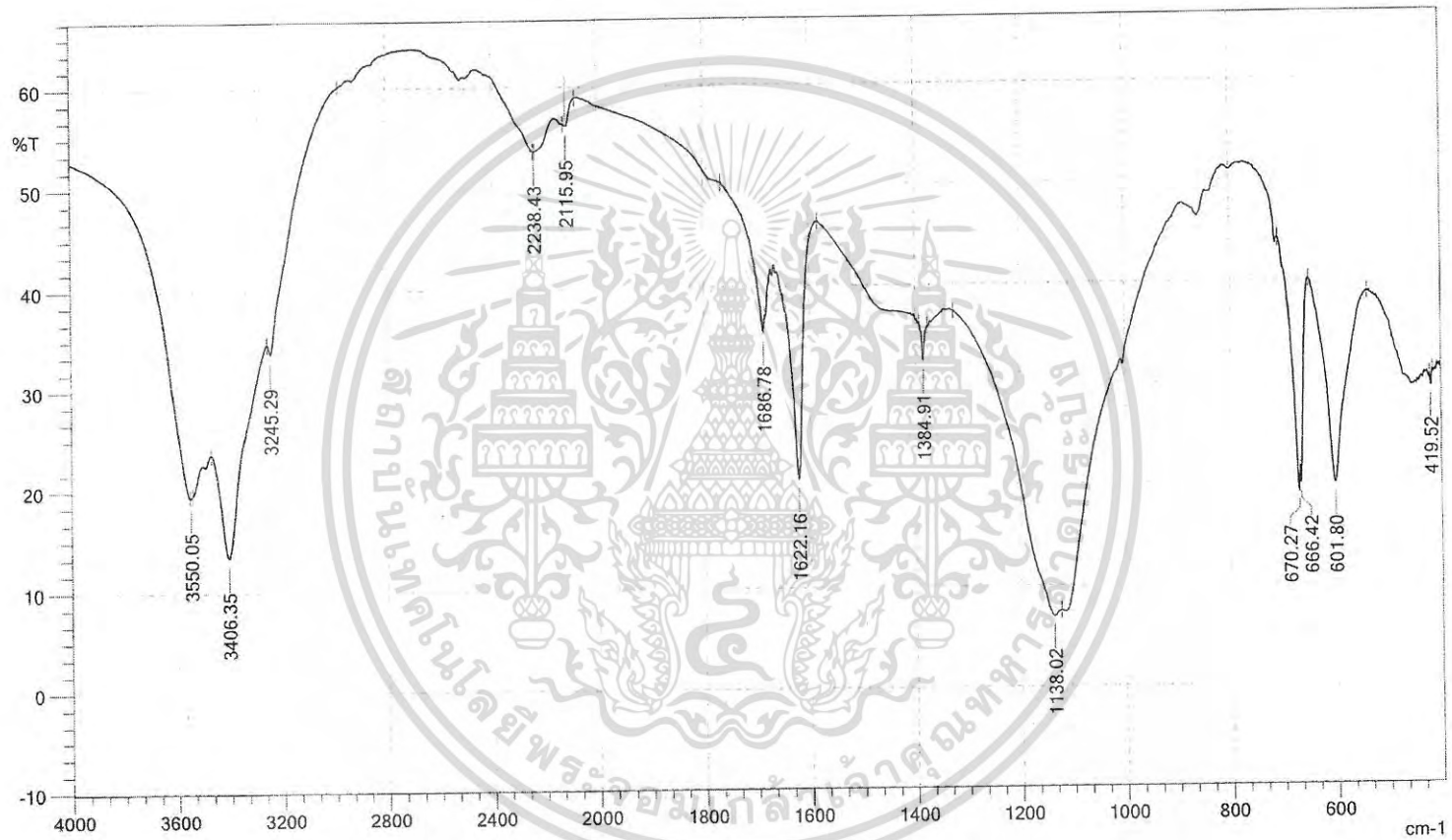
Na2O	MgO	Al2O3	SiO2	P2O5	SO3	Cl	K2O	CaO	Fe2O3	CuO
0.8 KCps	0.8 KCps	0.1 KCps	0.8 KCps	2.0 KCps	10.1 KCps	2.6 KCps	1.5 KCps	180.5 KCps	3.4 KCps	2.5 KCps
6.16 %	1.78 %	0.368 %	2.71 %	5.97 %	17.6 %	1.86 %	0.458 %	62.9 %	0.372 %	0.180 %

Compton	Rayleigh	Norm.
0.81	0.94	100.40 %

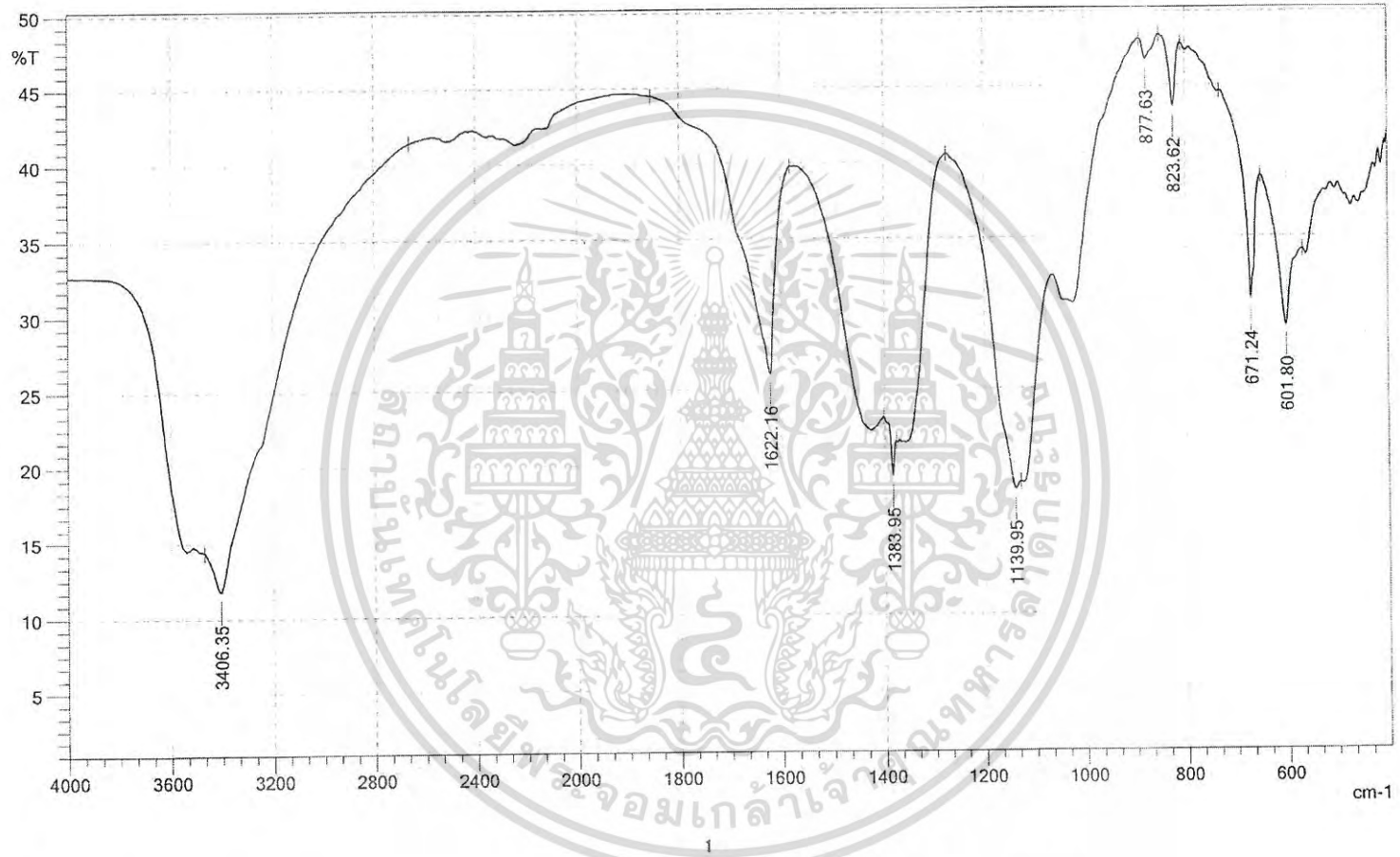
รูปที่ ง-9 ผลวิเคราะห์ X-ray fluorescence spectrometry (XRF) ของสารปรับปรุงดิน สูตรที่3

รูปที่ 10 ผลวิเคราะห์ Fourier Transform Infrared Spectroscopy (FTIR) ของสารปรับปรุงดิน สูตรที่ 1

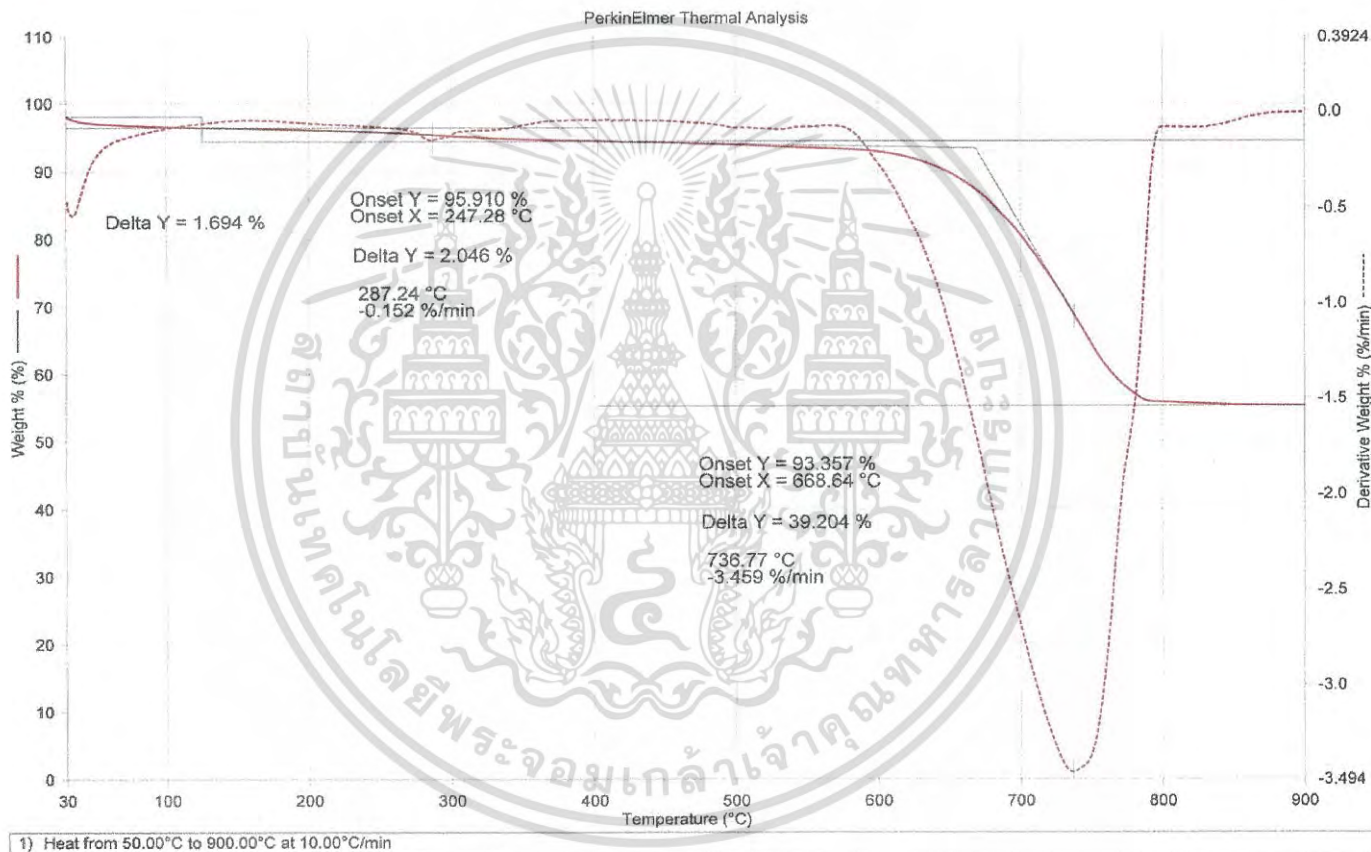

รูปที่ 11 ผลวิเคราะห์ Fourier Transform Infrared Spectroscopy (FTIR) ของสารปรับปรุงดิน สูตรที่ 2

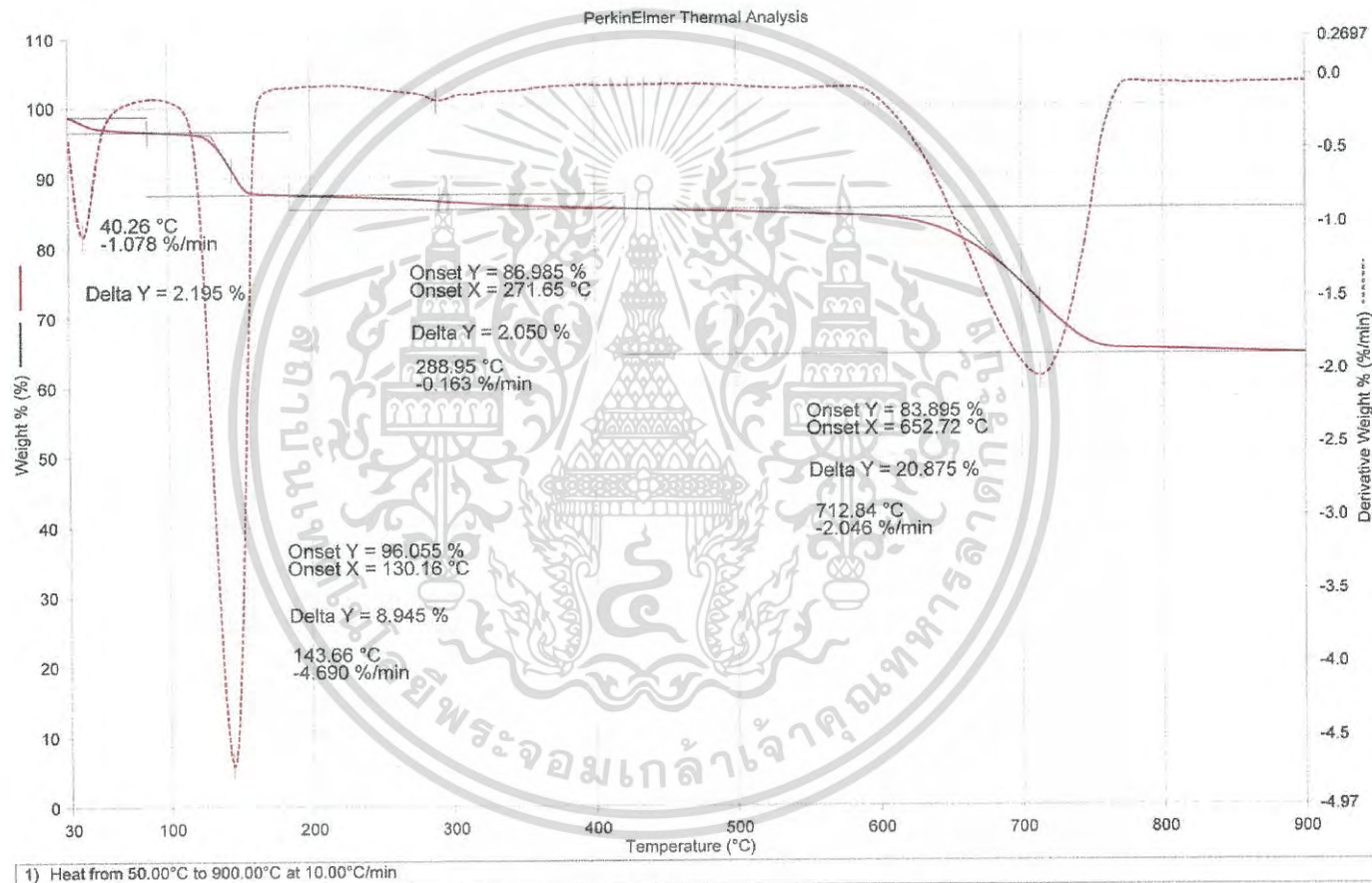
รูปที่ 12 ผลวิเคราะห์ Fourier Transform Infrared Spectroscopy (FTIR) ของสารปรับปรุงดิน สูตรที่ 3

Filename: C:\Program Files\Pyri...\TG61_011_03_S.th1d
 Operator ID:
 Sample ID: S
 Sample Weight: 12.849 mg
 Comment:

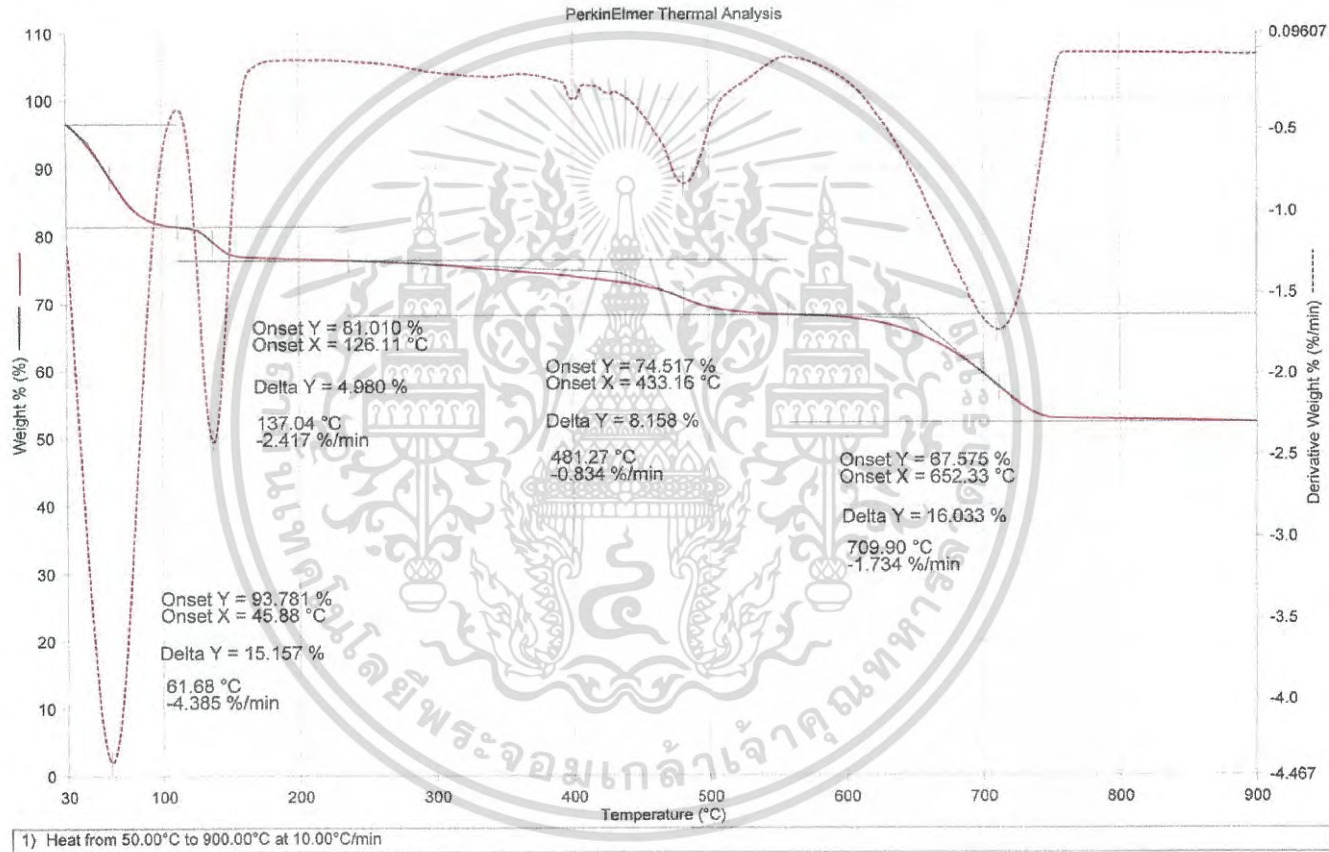
รูปที่ ง-13 ผลวิเคราะห์ Thermo Gravimetric Analysis (TGA) ของสารปรับปรุงดิน สูตรที่ 1

Filename: C:\Program Files\Pyr...\TG61_011_01_SS.th1d
 Operator ID:
 Sample ID: SS
 Sample Weight: 10.202 mg
 Comment:

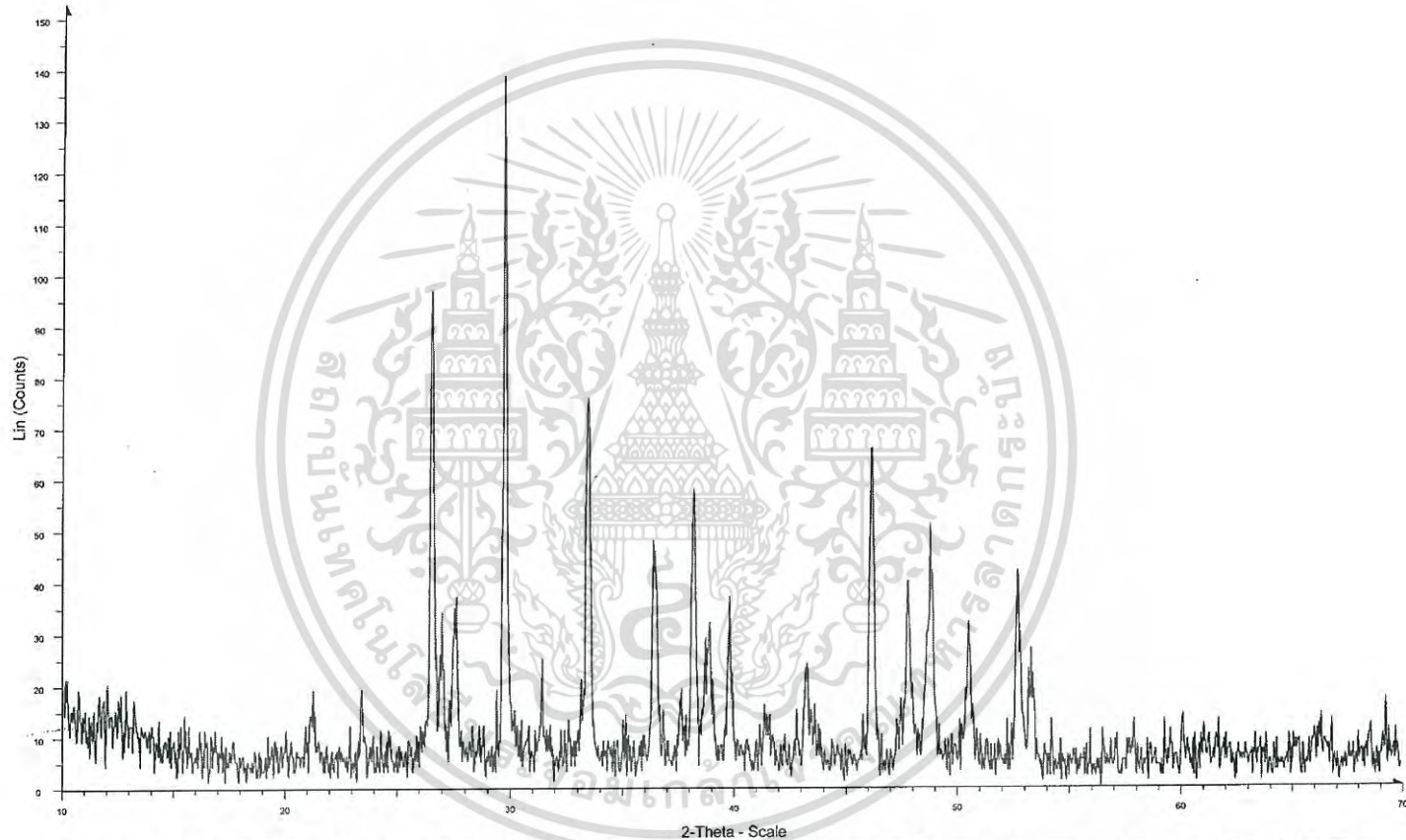

รูปที่ ง-14 ผลวิเคราะห์ Thermo Gravimetric Analysis (TGA) ของสารปรับปรุงดิน สูตรที่ 2

Filename: C:\Program Files\P...TG61_011_02_SSNP.th1d
 Operator ID:
 Sample ID: SSNP
 Sample Weight: 10.503 mg
 Comment:

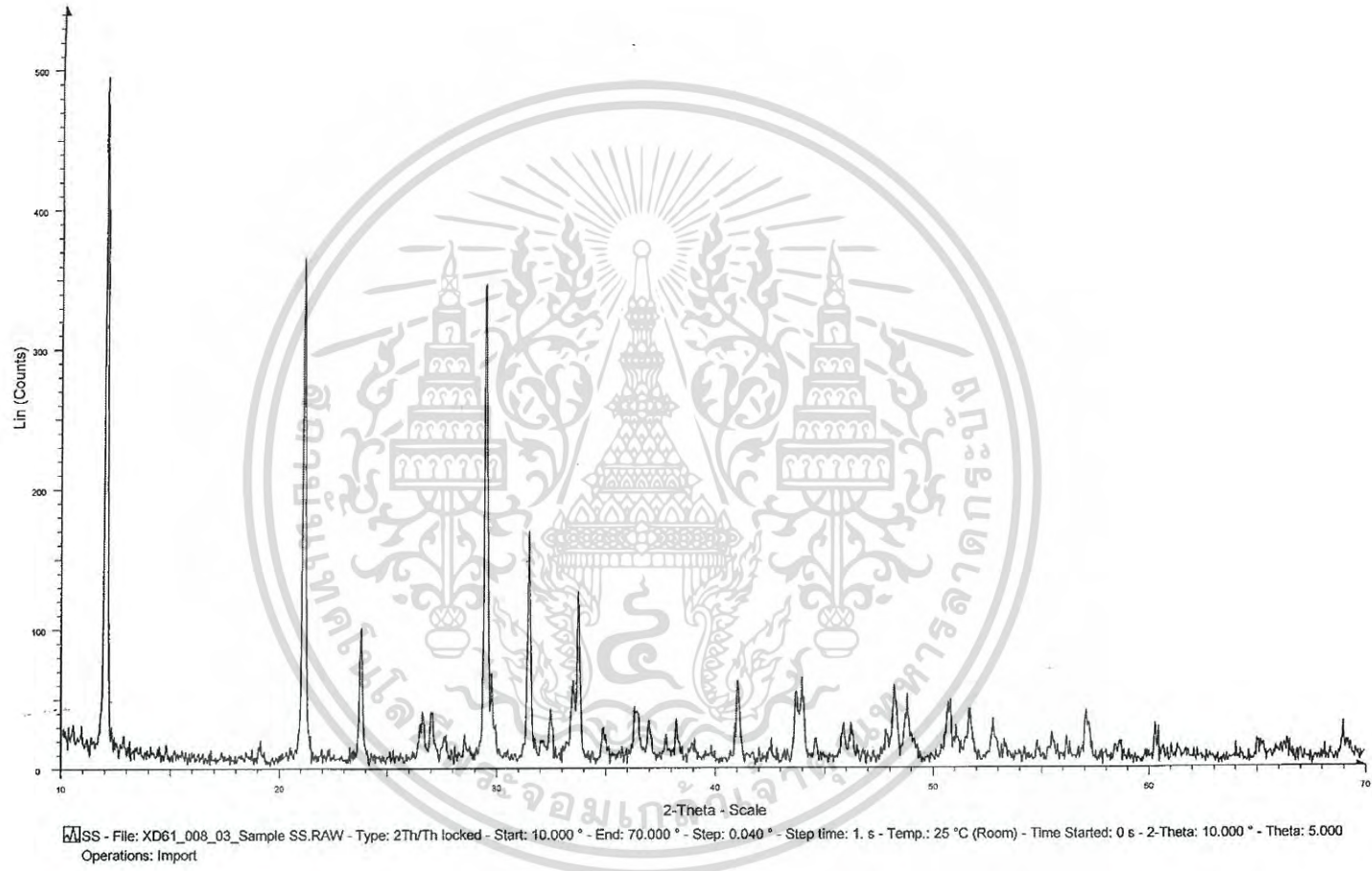

รูปที่ ง-15 ผลวิเคราะห์ Thermo Gravimetric Analysis (TGA) ของสารปรับปรุงดิน สูตรที่ 3

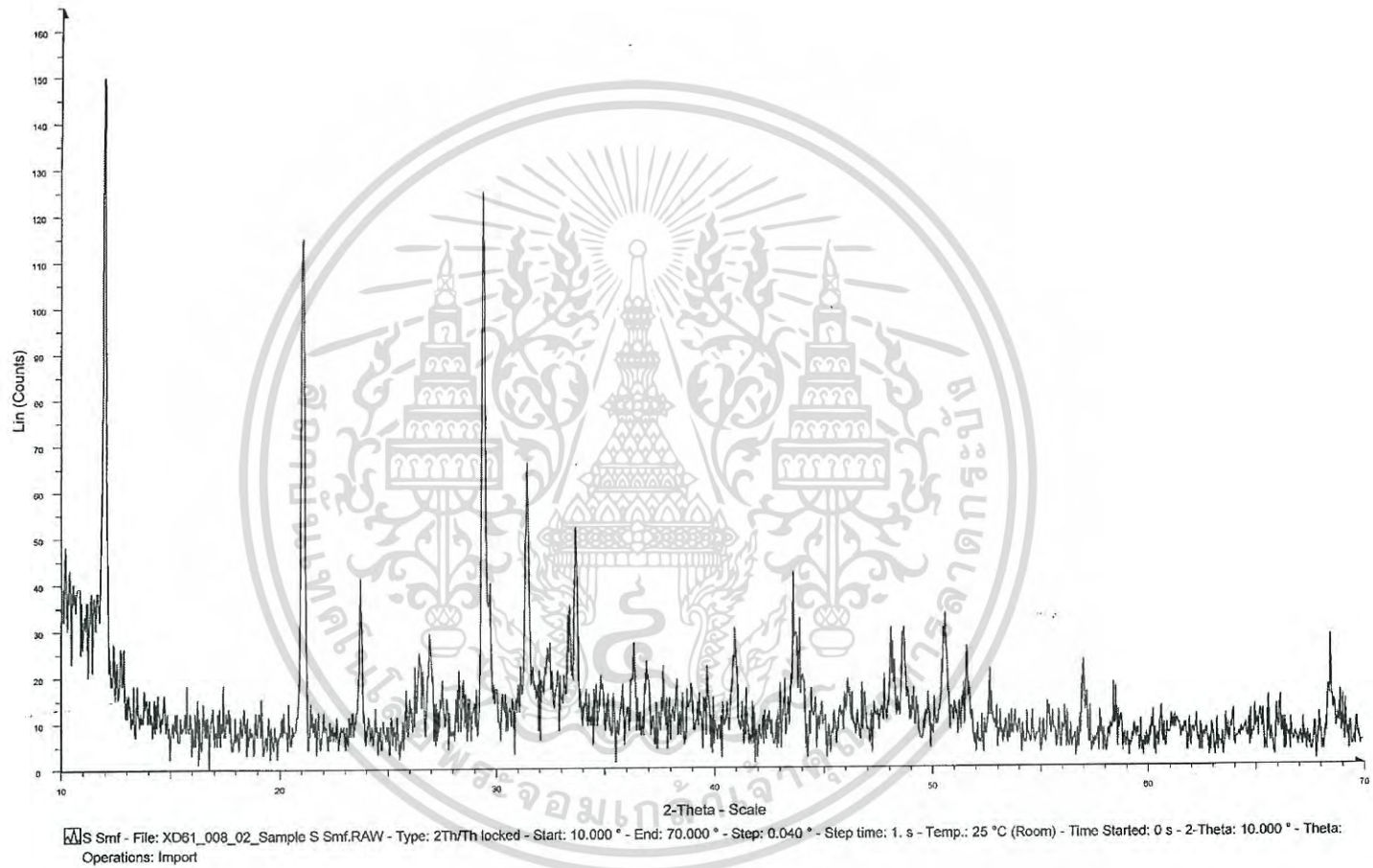

Sample S - File: XD61_008_01_Sample S.RAW - Type: 2Th/Th locked - Start: 10.000 ° - End: 70.000 ° - Step: 0.040 ° - Step time: 1. s - Temp.: 25 °C (Room) - Time Started: 0 s - 2-Theta: 10.000 ° - Theta: Operations: Import

รูปที่ ง-16 ผลวิเคราะห์ X-ray Diffactometer (XRD) ของสารปรับปรุงดิน สูตรที่ 1

รูปที่ ง-17 ผลวิเคราะห์ X-ray Diffactometer (XRD) ของสารปรับปรุงดิน สูตรที่ 2

รูปที่ ๑-18 ผลวิเคราะห์ X-ray Diffactometer (XRD) ของสารปรับปรุงดิน สูตรที่ 3